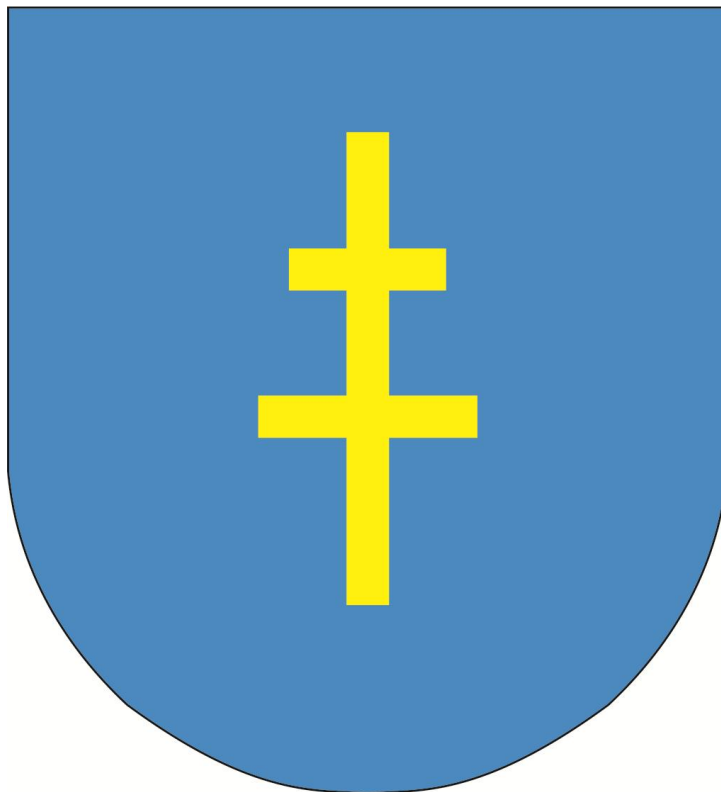

**KOMPLEKSOWY PLAN ROZWOJU SZKÓŁ
I PLACÓWEK OŚWIATOWYCH
POWIATU KIELECKIEGO NA LATA 2016 - 2020**

Starostwo Powiatowe w Kielcach

Spis treści

Wprowadzenie	3
1. Podstawowe informacje o placówkach w powiecie kieleckim	5
1.1 Wskaźniki demograficzne	5
1.2 Szkoły i placówki oświatowe	6
1.3 Nowe kierunki kształcenia w szkołach Powiatu Kieleckiego	13
1.4 Zasoby dydaktyczne placówek oświatowych w powiecie kieleckim	18
1.5 Kadra pedagogiczna i pracownicy administracyjno – obsługowi	19
1.6 Awans zawodowy nauczycieli	22
1.7 Doskonalenie nauczycieli	23
1.8 Wyniki nauczania w szkołach Powiatu Kieleckiego	24
1.9 Baza dydaktyczna szkół i placówek	31
1.10 Informacje dotyczące finansowania oświaty w powiecie kieleckim	31
1.11 Współpraca z otoczeniem biznesowym	33
2. Diagnoza sytuacji na lokalnym rynku pracy i oczekiwań pracodawców	36
2.1 Analiza ogólnej sytuacji na rynku pracy	36
2.2 Zawody deficytowe i nadwyżkowe w województwie świętokrzyskim w 2015 r.	43
2.3 Analiza umiejętności i uprawnień	46
2.4 Podsumowanie analizy ogólnej sytuacji na rynku pracy	48
2.5 Szkolnictwo zawodowe od 1 września 2012 roku	50
2.6 Podsumowanie	51
3. Kierunki rozwoju oświaty Powiatu Kieleckiego	55
3.1 Analiza SWOT lokalnego systemu oświaty	55
3.2 Kluczowe czynniki rozwoju oświaty powiatu	55
3.3 Misja oświaty	61
3.4 Wizja oświaty	61
3.5 Cele strategiczne	61
3.6 Podsumowanie analiz i konsultacji oraz ogólne rekomendacje	68
3.7 Monitoring i ewaluacja	72
3.8 Źródła finansowania	72
Podsumowanie	80
Spis tabel	82
Spis wykresów	83

WPROWADZENIE

Wśród licznych przedsięwzięć polityki społecznej państwa oświata pozostaje jednym z jej kluczowych zadań.

Współczesna polityka oświatowa oznacza działania państwa w dziedzinie szkolnictwa i wychowania, realizowanie celów kształcenia oraz podstawy materialno-technicznej funkcjonowania przyjętego systemu oświatowego jak i zarządzanie instytucjami zajmującymi się tą dziedziną.

Zgodnie z ustawą o samorządach zadania te spoczywają również na samorządach powiatowych. Współczesna rzeczywistość wiąże również polską oświatę z zadaniami wynikającymi z pozostawania Polski w strukturach europejskich. Wiążąca dla oświaty Strategia Lizbońska zakłada stworzenie opartej na wiedzy, a zarazem najbardziej konkurencyjnej i dynamicznej gospodarki na świecie, zdolnej do systematycznego wzrostu gospodarczego, zapewniającej większą liczbę miejsc pracy w warunkach większej spójności społecznej.

Na systemach edukacyjnych wymusza to doskonalenie systemu edukacji w zakresie metod i treści nauczania i uczenia się. Istotne pozostaje również uwzględnianie nadrzędnej zasady kształcenia ustawicznego. W efekcie tych procesów dostosowawczych i koniecznych zmian, systemy edukacji winny odpowiadać potrzebom rynku pracy i zmieniającym się wymaganiom społeczeństwa. Polski system oświatowy pozostaje więc w stanie ciągłej reformy, która aktualnie jest wdrażana na etapie szkolnictwa ponadgimnazjalnego. Ponadto szkoła jako żywy organizm zmienia się w sposób ciągły, każdego dnia, na wielu płaszczyznach związanych z bazą, kadrą i organizacją pracy. W świetle powyższych informacji zasadne pozostaje tworzenie wizji polityki oświatowej przez samorzady lokalne, zawierające opis i kierunki działań na rzecz optymalizacji i rozwoju tej dziedziny społecznej rzeczywistości.

Kompleksowy Plan Rozwoju Szkół i Placówek Oświatowych Powiatu Kieleckiego na lata 2016 -2020 stanowi ogólny program rozwoju oświaty ukierunkowany na wykorzystanie potencjału intelektualnego i materialnego szkół Powiatu Kieleckiego oraz innych zasobów, które mogą przyczynić się do optymalizacji szkolnictwa ponadgimnazjalnego na terenie powiatu.

Celem Kompleksowego Planu Rozwoju Szkół i Placówek Oświatowych Powiatu Kieleckiego na lata 2016 -2020 jest wypracowanie głównych kierunków rozwoju oświaty w powiecie z uwzględnieniem wyżej wskazanych uwarunkowań.

Dużo uwagi przywiązujemy do tego, by odnowione obiekty jednostek oświaty sukcesywnie były doposażane w innowacyjne pomoce dydaktyczne. Nie mamy wątpliwości, że dostępność nowych rozwiązań i technologii przyczynia się do podnoszenia jakości pracy szkół i placówek. W tym celu wprowadziliśmy zasadę okresowo zmiennej, uwzględniającej realia lokalnego rynku pracy oferty edukacyjnej naszych szkół, w której znaczące miejsce ma edukacja dorosłych.

Powiatowe młodzieżowe ośrodki wychowawcze funkcjonują jako ogniwo lokalnej strategii rozwiązywania problemów dzieci i młodzieży. Młodzieżowe ośrodki wychowawcze prowadzone są dla nieletnich niedostosowanych społecznie, wymagających stosowania specjalnej organizacji nauki, metod pracy, wychowania i resocjalizacji (placówki resocjalizacyjno-wychowawcze).

Poradnie Psychologiczno-Pedagogiczne Powiatu Kieleckiego swym zasięgiem obejmują 19 gmin wszelkie działania poradni nakierowane są na pomoc i wsparcie rodziny oraz szkoły w rozwoju dzieci i młodzieży.

Ufam, że opracowanie, a w konsekwencji przyjęcie do realizacji niniejszego dokumentu, przyczyni się do stosownych dalszych zmian i właściwego ukierunkowania procesu rozwoju powiatowej oświaty, zaś nowa perspektywa finansowa środków unijnych na lata 2014 - 2020 bez wątpienia będzie dużym wsparciem w urzeczywistnianiu naszych planów.

Przedkładany dokument stanowi Kompleksowy Plan Rozwoju Szkół i Placówek Oświatowych Powiatu Kieleckiego na lata 2016 -2020, z określeniem jego wizji, celów strategicznych oraz celów operacyjnych i działań.

1. PODSTAWOWE INFORMACJE O PLACÓWKACH W POWIECIE KIELECKIM.

1.1 WSKAŹNIKI DEMOGRAFICZNE

Jednym z większych problemów, stojących przed władzami powiatu jest malejąca liczba osób w przedziale wiekowym 16 – 18 lat. Osoby te są klientami szkół prowadzonych przez powiat. Z danych GUS wynika, że należy liczyć się ze stałą tendencją malejącą, aż do roku 2020. Podobny problem stoi przed władzami powiatu i gmin tworzących powiat. Przyjmując rok 2011 jako bazowy, do roku 2020 ubytek młodzieży kształcącej się w szkołach średnich sięgnie 30%. Obecnie wykorzystanie pomieszczeń szkolnych wynosi około 50% (dane wg wskaźników oświatowych ORE). Dalsze zmniejszanie się populacji młodzieży powoduje konieczność odpowiedzenia sobie na pytanie, czy obecna struktura szkół jest optymalna. Jednak spadek liczebności uczniów jest nieuchronny i wymaga decyzji o wyglądzie nowej struktury opartej na zmodyfikowanej sieci szkół. Racjonalne decyzje już zostały podjęte – należy do nich przekazanie Zespołu Szkół nr 8 w Nowej Słupi do prowadzenia podmiotowi prywatnemu. Kształcenie zawodowe w istniejących szkołach uzupełnia się, pomimo tego istnieją klasy niepełne w przypadku niektórych zawodów (do jednej klasy uczęszczają uczniowie kształcący się w dwu zawodach). W rozwiązaniu tym wspólnie realizowane są godziny zajęć ogólnokształcących, a osobno zajęcia zawodowe. Dalszy spadek liczby uczniów może powodować, że w jednej klasie technikum będą się uczyć trzy a nawet więcej grup zawodowych. To kosztowny sposób kształcenia i decyzja o takim nauczaniu będzie wymagała konsultacji zarówno społecznej jak i politycznej.

Populacja młodzieży w Powiecie będzie się systematycznie zmniejszać, stąd też obecne niepełne wykorzystanie pomieszczeń lekcyjnych ulegnie pogłębieniu. Mniejsza populacja przekłada się na mniejszą liczbę oddziałów.

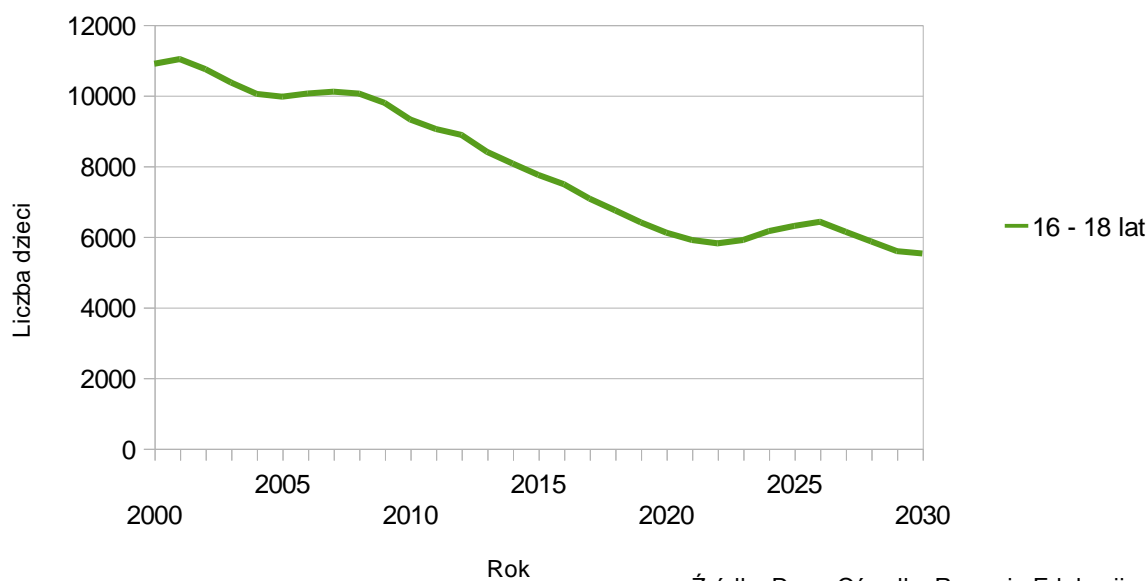
Ostatnie lata to trudny okres w szkolnictwie ponadgimnazjalnym, zarówno pod względem ciągłych zmian prawnych, jak również systematycznego spadku liczby uczniów. Niż demograficzny sprawił, że organy prowadzące często zmuszone są do podejmowania niełatwych decyzji związanych z redukcją etatów.

Przyczyny takiego stanu rzeczy należy upatrywać między innymi w zmniejszającej się liczbie urodzeń dzieci. Na malejący z roku na rok nabór młodzieży do klas pierwszych ma również wpływ spadek liczby ludności w województwie świętokrzyskim spowodowany wyjazdami (do innych miast, państw) w poszukiwaniu pracy, kontynuacją nauki w innych większych miastach. Przedstawiona prognoza demograficzna dla Powiatu Kieleckiego dotyczy liczby młodzieży w przedziale wiekowym 16 – 18 lat, która potencjalnie będzie uczyć się w szkołach prowadzonych przez Powiat Kielecki. Wykres jednoznacznie obrazuje postępujące zjawisko niżu

demograficznego, z którego problemem borykają się niemal wszystkie samorządy w kraju. W roku 2030 na terenie Powiatu Kieleckiego będzie prawie dwa razy mniej młodzieży w wieku 16 – 18 lat, niż było w roku 2000. Dlatego tak istotne jest przygotowanie atrakcyjnej oferty kształcenia, odpowiadającej na potrzeby i zainteresowania młodych ludzi, celem zachęcenia ich do kontynuowania nauki w szkołach prowadzonych przez powiat kielecki i związania swojej przyszłości z regionem świętokrzyskim.

Wykres nr 1

Prognoza demograficzna dla Powiatu Kieleckiego

W wyniku postępującego niżu demograficznego liczba uczniów kształcących się w szkołach ponadgimnazjalnych w latach 2008 – 2011 spadła w kraju o 9,7% i w dalszym ciągu obserwuje się taką tendencję. Zmieniła się również struktura uczniów w poszczególnych typach szkół. Liczba uczniów liceów ogólnokształcących i szkół zawodowych zmniejszyła się odpowiednio o 13% i 11%, natomiast o 3% wzrosła liczba uczniów techników (dane te pochodzą z materiału opracowanego w ramach projektu „Doskonalenie strategii zarządzania oświatą na poziomie regionalnym i lokalnym” współfinansowanego przez Unię Europejską w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego).

1.2 SZKOŁY I PLACÓWKI OŚWIATOWE

1.2.1 Szkoły

- ✓ Zespół Szkół Ponadgimnazjalnych nr 1 w Bodzentynie
- ✓ Zespół Szkół nr 2 w Chęcinach
- ✓ Zespół Szkół nr 3 w Chmielniku

- ✓ Zespół Szkół Ponadgimnazjalnych nr 5 w Łopusznie

1.2.2 Poradnie

- ✓ Poradnia Psychologiczno – Pedagogiczna w Bodzentynie
- ✓ Poradnia Psychologiczno – Pedagogiczna w Chmielniku
- ✓ Poradnia Psychologiczno – Pedagogiczna w Piekoszowie

1.2.3 Młodzieżowe Ośrodki Wychowawcze

- ✓ Młodzieżowy Ośrodek Wychowawczy w Podzamczu
- ✓ Młodzieżowy Ośrodek Wychowawczy w Rembowie

1.2.4 Powiatowe Szkolne Schroniska Młodzieżowe w Chęcinach z czterema filiami

- ✓ Filią nr 1 w Bodzentynie
- ✓ Filią nr 2 w Łagowie
- ✓ Filią nr 3 w Mącholicach Scholasterii
- ✓ Filią nr 4 w Nowej Słupi

Ponadto powiat prowadzi ewidencję szkół i placówek niepublicznych, wydając osobom prawnym lub fizycznym zezwolenia na założenie publicznych szkół ponadgimnazjalnych oraz udziela dotacji dla tych placówek.

Na terenie Powiatu Kieleckiego w roku szkolnym 2015/2016 funkcjonowały następujące szkoły i placówki oświatowe tego typu:

1. Zespół Szkół Leśnych w Zagnańsku, prowadzony przez Ministra Środowiska, w którym znajduje się Technikum i Zasadnicza Szkoła Zawodowa.
2. Szkoły ponadgimnazjalne prowadzone przez samorządy gminne:
 - Gminny Zespół Szkół w Łagowie, w którym znajduje się Zasadnicza Szkoła Zawodowa,
 - Zespół Szkół nr 6 w Piekoszowie, w którym znajduje się Liceum Ogólnokształcące,
 - Zespół Szkół Ponadpodstawowych w Nowinach, w którym znajduje się Liceum Ogólnokształcące oraz Zasadnicza Szkoła Zawodowa.
3. Niepubliczne szkoły ponadgimnazjalne, których organem prowadzącym są inne podmioty prawne, jak również osoby fizyczne:
 - Szkoły w Chmielniku: Niepubliczne Liceum Ogólnokształcące dla Dorosłych, Niepubliczne Technikum Zawodowe, Niepubliczna Szkoła Policealna dla Dorosłych, Ośrodek Kształcenia Zawodowego w Chmielniku – prowadzone przez Zakład Doskonalenia Zawodowego w Kielcach;
 - Liceum Ogólnokształcące dla Dorosłych w Grzymałkowie, Policealna Szkoła Zawodowa dla Dorosłych w Grzymałkowie - prowadzone przez Centrum Kształcenia Ustawicznego „PATRONUS”;

- Niepubliczne Schronisko Młodzieżowe w Świętej Katarzynie – prowadzone przez Annę Janicką,
- Prywatne Liceum Ogólnokształcące dla Dorosłych „AWANS” w Łagowie – prowadzone przez Andrzeja Miszczyka.

Internaty

W powiecie kieleckim funkcjonują dwa internaty szkolne (które są integralną częścią zespołów szkół ponadgimnazjalnych):

- ✓ przy Zespole Szkół nr 2 w Chęcinach z 15 miejscami noclegowymi,
- ✓ przy Zespole Szkół Ponadgimnazjalnych nr 5 w Łopusznie z 30 miejscami noclegowymi.

Internaty szkolne zapewniają bazę noclegową uczniom, którzy mają utrudniony dojazd do szkoły. Są one systematycznie doposażane w celu poprawy warunków lokalowych, tak aby uczniowie czuli się tutaj swobodnie i bezpiecznie. Pokoje sypialne, pomieszczenie kuchenne i łazienki są przestronne i dobrze urządzone. W internacie przy Zespole Szkół Ponadgimnazjalnych nr 5 w Łopusznie znajduje się również siłownia, która służy młodzieży internatu, a także szkolnej, realizującej tutaj część zajęć z wychowania fizycznego. Młodzieży w obu internatach stworzono optymalne warunki do nauki i wypoczynku.

Młodzieżowe Ośrodki Wychowawcze

Powiat Kielecki jest organem założycielskim dla dwóch funkcjonujących na jego terenie Młodzieżowych Ośrodków Wychowawczych – w Podzamczu oraz Rembowie. W ośrodkach tych przebywa młodzież niedostosowana społecznie, mająca problemy wychowawcze i edukacyjne. Realizują one program resocjalizacyjno – wychowawczy oraz profilaktyczny w oparciu o diagnozę środowiska wychowanków. Ponadto zapewniają warunki wszechstronnego rozwoju poprzez udział w różnego rodzaju działaniach, zgodnie z zainteresowaniami uczniów, organizowanych w ramach środków zewnętrznych. Wychowankowie przebywający w ośrodkach mają możliwość kształcenia się na poziomie szkół: podstawowej, gimnazjum i ponadgimnazjalnej, korzystania z pomocy psychologiczno – pedagogicznej, jak również spędzenia czasu wolnego poprzez udział w różnych spotkaniach, imprezach sportowych, muzycznych itp. Wychowankami ośrodka w Podzamczu są chłopcy w wieku od 13 do 18 lat, którzy kształcą się w gimnazjum i zasadniczej szkole zawodowej, natomiast w Rembowie przebywają chłopcy w wieku od 11 do 18 lat, którzy kształcą się w szkole podstawowej i gimnazjum. W młodzieżowych ośrodkach wychowawczych w roku szkolnym 2015/2016 przebywało 96 wychowanków (stan wg SIO na dzień 30 września 2015 roku):

- Młodzieżowy Ośrodek Wychowawczy w Podzamczu – 55:
gimnazjum – 27, zasadnicza szkoła zawodowa – 28

- Młodzieżowy Ośrodek Wychowawczy w Rembowie – 41:
szkoła podstawowa - 10, gimnazjum – 31

Powiatowe Szkolne Schronisko Młodzieżowe

Na terenie Powiatu Kieleckiego funkcjonuje Powiatowe Szkolne Schronisko Młodzieżowe w Chęcinach z 4 filiami. Łączna liczba miejsc noclegowych w schroniskach wynosi 386.

Filie zlokalizowane są w szczególnie atrakcyjnych miejscach Powiatu Kieleckiego i dysponują następującą liczbą miejsc

- ✓ Powiatowe Szkolne Schronisko Młodzieżowe w Chęcinach - 180 miejsc noclegowych. Zlokalizowane jest w budynku internatu Zespołu Szkół nr 2w Chęcinach.
- ✓ Filia nr 1 w Bodzentynie - 50 miejsc noclegowych. Zlokalizowana jest w części budynku dawnego internatu Zespołu Szkół Ponadgimnazjalnych nr 1 w Bodzentynie.
- ✓ Filia nr 2 w Łagowie - 50 miejsc noclegowych. Zlokalizowana jest w budynku, który jest własnością gminy Łagów.
- ✓ Filia nr 3 w Mąchocicach Scholasterii - 50 miejsc noclegowych. Zlokalizowana jest w budynku Szkoły Podstawowej, będącym własnością gminy Masłów.
- ✓ Filia nr 4 w Nowej Słupi - 56 miejsc noclegowych. Zlokalizowana jest w wolno stojącym budynku, będącym własnością Powiatu Kieleckiego.

Szkolne schroniska młodzieżowe służą przede wszystkim dzieciom i młodzieży uczącej się jako baza noclegowa, rekreacyjna i dydaktyczna. Mogą z nich korzystać także dorośli turyści indywidualni oraz grupy zorganizowane. Stanowią one najtańszą bazę noclegową dla wycieczek szkolnych, „białych” i „zielonych” szkół, obozów wędrownych i stacjonarnych, różnorodnych form wypoczynku letniego i zimowego.

Każdego roku w ramach przeprowadzanych remontów pomieszczenia schronisk podnoszą swój standard. Znajdują się tam dobrze wyposażone aneksy kuchenne, kompleksy sanitarne, świetlice, kafejki internetowe. W Filii nr 1 w Bodzentynie została wykonana instalacja grawitacyjna do odprowadzania dymów i gazów pożarowych z klatki schodowej zgodnie z zaleceniami wydanymi w decyzji Państwowej Straży Pożarnej. Natomiast w Filii nr 4 w Nowej Słupi wykonano malowanie pomieszczeń.

Poradnie Psychologiczno – Pedagogiczne

Na terenie Powiatu Kieleckiego funkcjonują trzy poradnie psychologiczno-pedagogiczne: w Bodzentynie, Piekoszowie oraz Chmielniku, obejmujące swoim zasięgiem 19 gmin. Poradnie udzielają dzieciom i młodzieży, rodzicom oraz nauczycielom pomocy psychologiczno-pedagogicznej, logopedycznej, rehabilitacyjnej oraz pomocy w wyborze kierunku kształcenia i zawodu. Korzystanie z pomocy poradni jest dobrowolne i nieodpłatne. Do ich zadań należy w szczególności:

1. **Diagnozowanie dzieci i młodzieży**, które prowadzone jest w celu określenia indywidualnych potrzeb rozwojowych i edukacyjnych oraz indywidualnych możliwości psychofizycznych dzieci i młodzieży, wyjaśnienia mechanizmów ich funkcjonowania w odniesieniu do zgłaszanego problemu oraz w celu wskazania sposobu rozwiązania tego problemu.
2. **Udzielanie dzieciom i młodzieży oraz rodzicom bezpośredniej pomocy psychologiczno-pedagogicznej**, która polega w szczególności na:
 - prowadzeniu terapii dzieci i młodzieży oraz ich rodzin,
 - udzielaniu wsparcia dzieciom i młodzieży wymagającym pomocy psychologiczno-pedagogicznej lub pomocy w wyborze kierunku kształcenia i zawodu oraz planowaniu kształcenia i kariery zawodowej,
 - udzielaniu pomocy rodzicom w rozpoznawaniu i rozwijaniu indywidualnych potrzeb rozwojowych i edukacyjnych oraz indywidualnych możliwości psychofizycznych dzieci i młodzieży oraz w rozwiązywaniu problemów edukacyjnych i wychowawczych.
3. **Realizowanie zadań profilaktycznych, wspierających wychowawczą i edukacyjną funkcję przedszkola, szkoły i placówki**, w tym wspieranie nauczycieli w rozwiązywaniu problemów dydaktycznych i wychowawczych.

Zadania te polegają w szczególności na:

- udzielaniu nauczycielom, wychowawcom grup wychowawczych lub specjalistom udzielającym pomocy psychologiczno-pedagogicznej w przedszkolu, szkole lub placówce w rozpoznawaniu indywidualnych potrzeb rozwojowych i edukacyjnych oraz możliwości psychofizycznych dzieci i młodzieży, w tym w rozpoznawaniu ryzyka wystąpienia specyficznych trudności w uczeniu się u uczniów klas I-III szkoły podstawowej, planowaniu i realizacji zadań z zakresu doradztwa edukacyjno – zawodowego, rozwijaniu zainteresowań i uzdolnień uczniów,
- współpracy z przedszkolami, szkołami i placówkami w udzielaniu i organizowaniu przez przedszkola, szkoły i placówki pomocy psychologiczno-pedagogicznej oraz opracowywaniu i realizowaniu indywidualnych programów edukacyjno-terapeutycznych oraz indywidualnych programów zajęć rewalidacyjno-wychowawczych,
- współpracy z przedszkolem lub szkołą w określeniu niezbędnych do nauki warunków, sprzętu specjalistycznego i środków dydaktycznych, w tym wykorzystujących technologie informacyjno - komunikacyjne, odpowiednich ze względu na indywidualne potrzeby rozwojowe i edukacyjne oraz możliwości psychofizyczne dziecka niepełnosprawnego albo pełnoletniego ucznia niepełnosprawnego,
- udzielaniu nauczycielom, wychowawcom grup wychowawczych lub specjalistom udzielającym pomocy psychologiczno-pedagogicznej w przedszkolu, szkole lub placówce pomocy w rozwiązywaniu problemów dydaktycznych i wychowawczych,

- podejmowaniu działań z zakresu profilaktyki uzależnień lub innych problemów dzieci i młodzieży,
- prowadzeniu edukacji dotyczącej ochrony zdrowia psychicznego wśród dzieci i młodzieży, rodziców i nauczycieli,
- udzielaniu, we współpracy z placówkami doskonalenia nauczycieli i bibliotekami pedagogicznymi, wsparcia merytorycznego nauczycielom, wychowawcom grup wychowawczych i specjalistom udzielającym pomocy psychologiczno-pedagogicznej w przedszkolu, szkole lub placówce.

4. Organizowanie i prowadzenie wspomagania przedszkoli, szkół i placówek w zakresie realizacji zadań dydaktycznych, wychowawczych i opiekuńczych. Wspomaganie polega na zaplanowaniu i przeprowadzeniu działań mających na celu poprawę jakości pracy przedszkola, szkoły lub placówki w zakresie:

- wynikającym z kierunków realizacji przez kuratorów oświaty polityki oświatowej państwa, ustalanych przez ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania,
- wymagań stawianych wobec przedszkoli, szkół i placówek, których wypełnianie jest badane przez organy sprawujące nadzór pedagogiczny w procesie ewaluacji zewnętrznej,
- realizacji podstaw programowych,
- rozpoznawania potrzeb dzieci i młodzieży oraz indywidualizacji procesu nauczania i wychowania,
- analizy wyników i wniosków z nadzoru pedagogicznego oraz wyników, sprawdzianów i egzaminów zewnętrznych,
- potrzeb zdiagnozowanych na podstawie analizy wyników i wniosków,
- innych potrzeb wskazanych przez przedszkole, szkołę lub placówkę.

Do zadań poradni psychologiczno - pedagogicznych należy również wydawanie orzeczeń dzieciom i młodzieży ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi i problemami zdrowotnymi. Warto podkreślić, że poradnie posiadają logopedyczne i psychologiczno-pedagogiczne punkty konsultacyjne w rejonie swojego działania, umożliwiające mieszkańcom powiatu łatwiejszy dostęp do korzystania z fachowych porad psychologów, pedagogów, logopedów oraz doradców zawodowych.

W roku szkolnym 2015/2016 poradnie wydały 751 orzeczeń oraz 1172 opinie. Przeprowadzono szereg badań psychologicznych, pedagogicznych, logopedycznych i lekarskich. Zorganizowano liczne treningi, warsztaty, terapie rodzinne, prelekcje i wykłady skierowane zarówno do rodziców, opiekunów jak i nauczycieli oraz wychowawców. Ponadto wszystkie poradnie psychologiczno – pedagogiczne, dla których organem prowadzącym jest Powiat Kielecki, w minionym roku szkolnym aktywnie włączyły się w działania mające na celu poprawę

efektów kształcenia w szkołach ponadgimnazjalnych Powiatu Kieleckiego, m.in. poprzez prowadzenie zajęć z uczniami zdolnymi, czy też doradztwo zawodowe.

Pozostałe kierunki pracy poradni będą polegać na diagnozowaniu dzieci i młodzieży oraz udzielaniu dzieciom i młodzieży, a także ich rodzicom bezpośredniej pomocy psychologiczno-pedagogicznej. Poradnia realizować będzie również zadania profilaktyczne oraz wspierające wychowawczą i edukacyjną funkcję przedszkola, szkoły i placówki.

Poradnia bezpośrednio udzielać będzie pomocy psychologiczno-pedagogicznej dzieciom i młodzieży oraz rodzicom poprzez prowadzenie terapii dzieci i młodzieży oraz ich rodzin, udzielać wsparcia dzieciom i młodzieży wymagającym pomocy psychologiczno-pedagogicznej lub pomocy w wyborze kierunku kształcenia i zawodu oraz planowaniu kształcenia i kariery zawodowej, a także udzielać pomocy rodzicom w rozpoznawaniu i rozwijaniu indywidualnych potrzeb rozwojowych i edukacyjnych oraz indywidualnych możliwości psychofizycznych dzieci i młodzieży.

Poradnia współpracować będzie z przedszkolami, szkołami i placówkami w zakresie udzielania i organizowania przez przedszkola, szkoły i placówki pomocy psychologiczno-pedagogicznej, a także opracowywania i realizowania indywidualnych programów edukacyjno-terapeutycznych oraz indywidualnych programów zajęć rewalidacyjno-wychowawczych.

Do zadań Poradni należeć także będzie świadczenie nauczycielom lub specjalistom pomocy w rozwiązywaniu problemów dydaktycznych i wychowawczych, m.in. z zakresu profilaktyki uzależnień i innych problemów dzieci i młodzieży, a także edukacji dotyczącej ochrony zdrowia psychicznego wśród dzieci i młodzieży, rodziców i nauczycieli. Poradnia, we współpracy z placówkami doskonalenia nauczycieli i bibliotekami pedagogicznymi, udzielać będzie także nauczycielom, wychowawcom grup wychowawczych i specjalistom udzielającym pomocy psychologiczno-pedagogicznej wsparcia merytorycznego.

W poradniach psychologiczno – pedagogicznych zatrudnionych jest 31 pracowników pedagogicznych na 29 etatach oraz 8 pracowników administracji i obsługi.

Tabela nr 1 Liczba orzeczeń wydanych przez poradnie w roku szkolnym 2015/2016

Lp.	Nazwa poradni	Rodzaj wydanych orzeczeń	PP*	SP	Gim.	Szkoła Ponadgim.
1.	Poradnia Psychologiczno – Pedagogiczna w Bodzentynie	Dzieci słabowidzące i niewidome	1	17	5	-
		Ze względu na niepełnosprawność ruchową	2	8	1	-
		Dzieci z upośledzeniem umysłowym w stopniu lekkim	1	17	8	1
		Dzieci z upośledzeniem umysłowym w stopniu umiarkowanym lub znacznym	1	1	-	-
		Dzieci z niepełnosprawnościami sprzężonymi	-	9	3	-
		Zajęcia rewalidacyjno-wychowawcze	1	2	1	-
		Indywidualne nauczanie	-	71	42	2
		Indywidualne roczne przygotowanie przedszkolne	7	-	-	-
		Dzieci zagrożone niedostosowaniem społecznym	-	1	3	-
		Wczesne wspomaganie rozwoju	2	5	-	-
		RAZEM	15	131	63	3
2.	Poradnia Psychologiczno – Pedagogiczna	Ze względu na niepełnosprawność ruchową	1	9	3	-
		Dla dzieci niesłyszących i słabosłyszących	3	23	12	1

	w Chmielniku	Dla dzieci z upośledzeniem lekkim	-	8	5	-
		Ze względu na potrzebę nauczania indywidualnego	-	48	26	5
		Ze względu na niepełnosprawność sprzężoną	-	3	2	-
		Dla dzieci z upośledzeniem umiarkowanym	-	1	1	-
		Dla dzieci zagrożonych niedostosowaniem społecznym	-	8	27	-
		Zajęcia rewalidacyjno-wychowawcze	-	-	-	2
		Indywidualne roczne przygotowanie przedszkolne	-	8	-	-
		Wczesne wspomaganie	4	-	-	-
		RAZEM	8	108	76	8
3.	Poradnia Psychologiczno – Pedagogiczna w Piekoszowie	Dzieci z upośledzeniem umysłowym w stopniu lekkim	-	10	7	-
		Dzieci z upośledzeniem umysłowym w stopniu umiarkowanym lub znaczącym	1	4	1	-
		Dzieci z niepełnosprawnościami sprzężonymi	6	12	3	-
		Dzieci zagrożone niedostosowaniem społecznym	-	-	3	-
		Niedostosowanie społeczne	-	-	17	22
		Zajęcia rewalidacyjno-wychowawcze	-	2	-	-
		Indywidualne nauczanie	-	106	62	5
		Roczny obowiązek przygotowania przedszkolnego	10	-	-	-
		Dzieci z niepełnosprawnością ruchową w tym z afazją	3	5	2	-
		Dzieci z autyzmem, w tym z zespołem Aspergera	8	33	7	-
		Wczesne wspomaganie rozwoju	10	-	-	-
				RAZEM	38	172
OGÓŁEM: 751			61	411	241	38

*- przygotowanie przedszkolne

Źródło: dane przekazane przez poradnię

Tabela nr 2 Zasięg działania oraz punkty konsultacyjne poradni psychologiczno-pedagogicznych Powiatu Kieleckiego

Lp.	Poradnia PP	Zasięg działania (gmina)	Liczba punktów konsultacyjnych	Miejsce punktów konsultacyjnych
1	Bodzentyn	Bieliny, Bodzentyn, Górno, Łągów, Masłów, Nowa Słupia, Zagnańsk	6	Łągów, Mąchocice Kapitulne, Nowa Słupia, Rudki, Wola Jachowa, Zagnańsk
2	Chmielnik	Chmielnik, Daleszyce, Morawica, Pierzchnica, Raków	9	Morawica, Bilcza, Brzeziny, Daleszyce, Ociesęki, Raków, Słopiec, Suków, Pierzchnica
3	Piekoszów	Chęciny, Sitkówka – Nowiny, Mniów, Miedziana Góra, Łopuszno, Piekoszów, Strawczyn	7	Chęciny (2 punkty), Kostomłoty, Łopuszno, Mniów, Oblęgorek, Podzamcze
Ogółem		19	22	

Źródło: dane przekazane przez poradnię

1.3 NOWE KIERUNKI KSZTAŁCENIA W SZKOŁACH POWIATU KIELECKIEGO

Chcąc wyjść na przeciw oczekiwaniom uczniów, z uwzględnieniem potrzeb rynku pracy, w roku szkolnym 2015/2016 w szkołach Powiatu Kieleckiego wprowadzono nowe kierunki kształcenia.

Tabela nr 3 Nowe kierunki kształcenia w szkołach

ZESPÓŁ SZKÓŁ PONADGIMNAZJALNYCH NR 1 W BODZENTYNIE	
Technikum	technik urządzeń i systemów energetyki odnawialnej technik telekomunikacji technik budownictwa technik pojazdów samochodowych
Zasadnicza Szkoła Zawodowa	mechanik pojazdów samochodowych elektromechanik pojazdów samochodowych monter sieci i urządzeń telekomunikacyjnych monter zabudowy i robót wykończeniowych w budownictwie
ZESPÓŁ SZKÓŁ NR 3 W CHMIELNIKU	
Technikum	technik usług fryzjerskich
ZESPÓŁ SZKÓŁ PONADGIMNAZJALNYCH NR 5 W ŁOPUSZNI	
Zasadnicza Szkoła Zawodowa	kucharz fryzjer mechanik automatyki przemysłowej i urządzeń precyzyjnych mechanik – monter maszyn i urządzeń lakiernik operator obrabiarek skrawających ślusarz

Źródło: opracowanie własne

Od 1 września 2015 roku w powiatowych szkołach ponadgimnazjalnych wprowadzono również następujące innowacje pedagogiczne:

- **Zespół Szkół Ponadgimnazjalnych nr 1 w Bodzentynie** – edukacja policyjno – prawna, edukacja pożarnicza – prawna, ratownik medyczny,
- **Zespół Szkół nr 2 w Chęcinach** – edukacja pożarnicza z ratownictwem przedmedycznym, edukacja wojskowa, edukacja prawno – policyjna, bezpieczeństwo wewnętrzne,
- **Zespół Szkół Ponadgimnazjalnych nr 5 w Łopusznie** – bezpieczeństwo wewnętrzne, edukacja prawno – policyjna,
- **Zespół Szkół nr 8 w Nowej Słupi** – edukacja sportowa, edukacja prawno – policyjna, edukacja wojskowa.

Tabela nr 4 Liczba uczniów w publicznych szkołach ponadgimnazjalnych Powiatu Kieleckiego (z uwzględnieniem osób dorosłych) w latach 2014 – 2016

Lp.	Nazwa szkoły/placówki	Typ szkoły	Uczniowie wg stanu na dzień		
			30.09.2014	30.09.2015	10.09.2016
1	Zespół Szkół Ponadgimnazjalnych nr 1 w Bodzentynie	Liceum Ogólnokształcące	167	156	148
		Ogółem	167	156	148
2	Zespół Szkół nr 2 w Chęcinach	Liceum Ogólnokształcące	100	97	86
		Technikum	117	130	121
		Ogółem	217	217	207
3	Zespół Szkół nr 3 w Chmielniku	Liceum Ogólnokształcące	132	117	77
		Technikum	185	202	187
		Zasadnicza Szkoła Zawodowa	50	35	16
		Szkoła Policealna dla Dorosłych	15	9	39
		Liceum Ogólnokształcące dla Dorosłych	45	10	50
		Ogółem	427	373	369

4	Zespół Szkół Ponadgimnazjalnych nr 5 w Łopusznie	Liceum Ogólnokształcące	92	92	98
		Technikum	277	297	275
		Zasadnicza Szkoła Zawodowa	13	25	39
		Szkoła Policealna dla Dorosłych	80	103	106
		Liceum Ogólnokształcące dla Dorosłych	50	51	50
Ogółem		512	568	568	
5	Zespół Szkół nr 8 w Nowej Słupi	Technikum	52	26	-
		Ogółem	52	26	-
6	Młodzieżowy Ośrodek Wychowawczy w Podzamczu	Gimnazjum	30	27	20
		Zasadnicza Szkoła Zawodowa	40	28	19
		Ogółem	70	55	39
7	Młodzieżowy Ośrodek Wychowawczy w Rembowie	Szkoła Podstawowa	12	10	8
		Gimnazjum	37	31	29
		Ogółem	49	41	37
RAZEM			1494	1436	1368

Źródło: opracowanie własne

Tabela nr 5 Liczba uczniów w szkołach ponadgimnazjalnych Powiatu Kieleckiego w latach 2010 – 2016 zestawienie porównawcze

L. p.	Nazwa szkoły	Typ szkoły	Liczba uczniów w poszczególnych latach szkolnych					
			2010/2011	2011/2012	2012/2013	2013/2014	2014/2015	2015/2016
1.	Zespół Szkół Ponadgimnazjalnych nr 1 w Bodzentynie	LO	208	212	200	173	167	157
		Technikum	51	50	19	-	-	-
	RAZEM		259	262	219	173	167	157
2.	Zespół Szkół nr 2 w Chęcinach	LO	92	97	93	78	100	97
		Technikum	196	179	154	139	117	129
		ZSZ	24	15	-	-	-	-
	RAZEM		312	291	247	217	217	226
3.	Zespół Szkół nr 3 w Chmielniku	LO	232	211	176	174	132	115
		Technikum	141	153	174	175	185	202
		ZSZ	81	78	42	56	50	35
	RAZEM		454	442	392	405	367	352
4.	Zespół Szkół Ponadgimnazjalnych nr 5 w Łopusznie	LO	144	152	131	112	92	91
		Technikum	228	232	255	276	277	298
		ZSZ	23	35	34	11	13	25
	RAZEM		395	419	420	399	382	414
5.	Zespół Szkół nr 8 w Nowej Słupi	Technikum	96	88	92	74	52	25
		ZSZ	17	14	13	-	-	-
	RAZEM		113	102	105	74	52	25
OGÓLEM w tym:			1533	1516	1383	1268	1185	1174
LO			676	672	600	537	491	460
Technikum			712	702	694	664	631	654
ZSZ			145	142	89	67	63	60

Źródło: opracowanie własne

Jak wynika z powyższej tabeli, spadek liczby uczniów w szkołach prowadzonych przez Powiat kielecki na przestrzeni ostatnich czterech lat jest mocno widoczny i coraz bardziej odczuwalny.

Najlepsza sytuacja ma miejsce w Zespole Szkół Ponadgimnazjalnych nr 5 w Łopusznie, gdzie w kolejnych latach następował bardzo znikomy spadek uczniów, by w ostatnim roku szkolnym 2015/2016 powrócić do tendencji wzrostowej. Największy spadek młodzieży odnotowała szkoła w Nowej Słupi i Bodzentynie - prawie 25%. Jeśli chodzi o typy szkół, największy spadek wystąpił w zasadniczej szkole zawodowej - ponad 30%, w liceum ogólnokształcącym - spadek o ponad 20%, natomiast w technikum - spadek o około 6%. Prognozy demograficzne nie są optymistyczne, jednak na przykładzie szkoły w Łopusznie widać, że nawet w tak trudnej sytuacji można przeprowadzić zadowalający nabór.

Kształtowanie oferty szkół zawodowych jest trudnym zadaniem. Samorząd może promować pewne kierunki kształcenia, zachęcać, doradzać, ale ostatecznie to uczniowie wybiorą odpowiedni typ szkoły, zawód, z którym będą chcieli planować swoją przyszłość.

W szkołach Powiatu Kieleckiego nadal obserwuje się duże zainteresowanie kształceniem w liceach ogólnokształcących, co świadczy o niesłabnącej chęci kontynuowania nauki na wyższych uczelniach. Mimo wszystko, podobnie jak w ubiegłym roku szkolnym, to technika cieszyły się wśród naszej młodzieży największą popularnością. Oznacza to, że w obliczu trwającego kryzysu na rynku pracy młodzież pragnie zdobyć także konkretny zawód potwierdzony dyplomem.

W roku szkolnym 2015/2016 najwięcej uczniów zdecydowało się kształcić w zawodzie technik mechanik/mechatronik, technik budownictwa oraz hotelarstwa. Utrzymująca się popularność zawodu technik hotelarstwa związana jest z atrakcyjnym turystycznie położeniem geograficznym Powiatu i niesłabnącym rozwojem Centrum Targowego w Kielcach, które każdego roku przyciąga setki tysięcy wystawców z całego świata, co z kolei przekłada się na rosnące zapotrzebowanie fachowców branży hotelarskiej.

W roku szkolnym 2015/2016 najwięcej uczniów kształciło się w Zespole Szkół Ponadgimnazjalnych nr 5 w Łopusznie oraz Zespole Szkół nr 3 w Chmielniku i ta tendencja utrzymuje się od kilku lat. W mijającym roku szkolnym szkoła w Łopusznie wymieniła się pozycją lidera ze szkołą w Chmielniku i to ona teraz przewodzi w liczbie uczniów.

Tabela nr 6 Ilość uczniów w szkołach ponadgimnazjalnych Powiatu Kieleckiego w roku szkolnym 2015/2016 stan wg SIO na dzień 30 września 2015 roku

Lp	Nazwa szkoły	Liczba uczniów w / liczba oddziałów	Liczba uczniów w na 1 oddział	Typ	Profil /Zawód	Klasy I	Klasy II	Klasy III	Klasy IV
1	Zespół Szkół Ponadgimnazjalnych nr 1 w Bodzentynie	156/6	26	LO 156/6	-	40/2	61/2	55/2	
					Ogółem	40/2	61/2	55/2	
2	Zespół Szkół nr 2 w Chęcinach	227/9	25,22	LO 97/4	-	22/1	45/2	30/1	
				Technikum Nr 1	technik mechanik	14/0,38	14/0,58	22/1	13/0,57
				130/5	technik mechatronik	13/0,	10/0,42	24/1	10/0,

					57/2,2	35			43
					technik urządzeń i systemów energetyki odnawialnej 10/0,27	10/0,27			
					Ogółem	59/2	69/3	76/3	23/1
3	Zespół Szkół nr 3 w Chmielniku	354/14	25/28	LO 117/4	-	28/1	29/1	60/2	
				Technikum Nr 2 202/8	technik budownictwa 59/2	26/0,5	16/0,5		17/1
					technik mechanik 26/1,5	10/0,5		16/1	
					technik hotelarstwa 21/0,9	13/0,5			8/0,4
					technik ekonomista 9/0,3				9/0,3
					technik żywienia i usług gastronomicznych 64/2,3	20/0,5	20/1	10/0,5	14/0,3
					technik informatyk 23/1		12/0,5	11/0,5	
				ZSZ 35/2	monter zabudowy i robót wykończ w bud 18/1			18/1	
					mechanik pojazdów samochodowych 17/1		17/1		
		19/2	9,5	SPdD 9/1	technik administracji 9/1		9/1		
				LOdD 10/1	liceum ogólnokształcące dla dorosłych 10/1			10/1	
		373/16	23,31		Ogółem	97/3	103/5	125/6	48/2
4	Zespół Szkół Ponadgimnazjalnych nr 5 w Łopusznie	414/16	25,87	LO 92/3	-	29/1	31/1	32/1	
				Technikum Nr 8 297/11	technik hotelarstwa 82/2,5	26/0,5	16/0,5	25/1	15/0,5
					technik informatyk 51/2	14/0,5	16/0,5	11/0,5	10/0,5
					technik technologii żywności				
					technik mechanik 45/1,5	18/0,5		12/0,5	15/0,5
					technik usług fryzjerskich 24/1,3	7/0,5	7/0,3		10/0,5
					technik ekonomista 10/0,5	10/0,5			
					technik budownictwa 39/1,5	10/0,5		16/0,5	13/0,5
					technik geodeta 32/1,4		9/0,4	11/0,5	12/0,5
				ZSZ 25/2	elektromechanik pojazdów samochodowych 6/0,5		6/05		
					monter zabudowy i robót wykończ w bu 19/1,5	12/1	7/0,5		
		154/6	25,66	Szkoła Policealna dD 103/4	technik bezpieczeństwa i higieny pracy 55/2	24/1	31/1		
					technik turystyki wiejskiej 48/2	24/1	24/1		
				LOdD 51/2	liceum ogólnokształcące dla dorosłych 51/2		22/1	29/1	
		568/22	25,82		Ogółem	174/7	183/7	136/5	75/3
5	Zespół Szkół nr 8 w Nowej Słupi	26/2	13,00	Technikum Nr 6 26/2	technik budownictwa 5/0,5				5/0,5
					technik żywienia i usług gastronomiczny 21/1,5			12/1	9/0,5
					Ogółem			12/1	14/1

Ogółem w szkołach	1177/47	25/04	Liczba uczniów w szkołach dziennych		322/12	330/13	365/15	160/7
	173/8	21,62	Liczba słuchaczy w szkołach dla dorosłych		48/2	86/4	39/2	
	1350/55	24,54	Liczba uczniów i słuchaczy ogółem		370/14	416/17	404/17	160/7
6 Młodzieżowy Ośrodek Wychowawczy w Podzamczu	55/7	7,86	Gimnazjum 27/3			17/2	10/1	
			ZSZ 28/4	kucharz 14/2	6/1	8/1		
				murarz – tynkarz 14/2	7/1	7/1		
			Ogółem		13/2	32/4	10/1	
7 Młodzieżowy Ośrodek Wychowawczy w Rembowie	41/4	10,25	Szkoła Podst. 10/1	Kl. V –5/0,5 Kl. VI – 5/0,5	V – 5/0,5	VI – 5/0,5		
			Gimnazjum 31/3		10/1	11/1	10/1	
				Ogółem	15/1,5	16/1,5	10/1	
Ogółem w MOW – ach	96/11	8,73			28/3,5	48/5,5	20/2	
Ogółem w placówkach	1273/58	21,95	Liczba uczniów w szkołach dziennych i MOW – ach		350/15,5	378/18,5	385/17	160/7
	173/8	21,62	Liczba słuchaczy w szkołach dla dorosłych		48/2	86/4	39/2	
	1446/66	21,91	Liczba uczniów i słuchaczy ogółem w szkołach i MOW – ach		398/17,5	464/22,5	424/19	160/7

Źródło: opracowanie własne

1.4 ZASOBY DYDAKTYCZNE PLACÓWEK OŚWIATOWYCH W POWIECIE KIELECKIM

Zasoby dydaktyczne, rozumiane jako kadra dydaktyczna oraz baza dydaktyczna i jej wyposażenie, w znacznym stopniu decydują o jakości kształcenia, nie tylko zawodowego. Obydwa aspekty zasobów dydaktycznych przenikają się, wpływają na siebie.

Kadra szkół Powiatu Kieleckiego jest postrzegana, jako otwarta na nowości, szczególnie z zakresu kompetencji kluczowych i zawodowych, a także gotowa podnosić swoje kwalifikacje. Badanie wskazało także na istotny problem związany z kadrami dydaktycznymi – często kadra nie nadąża za rozwojem społeczno-gospodarczym, nie śledzi nowości z nią związanych, optymizmem napawają jednak deklarowane chęci rozwoju w tym zakresie. Opisywany problem dotyczy głównie nauczycieli z długim stażem, którzy utracili kontakt z przemysłem, nie nadążają za rozwojem technologii, co ma przekładać się na poziom kształcenia uczniów.

Na lepsze postrzeganie szkolnictwa zawodowego może wpłynąć doposażenie bazy dydaktycznej do nauki zawodu w nowoczesny sprzęt. Unowocześnienie pracowni poprzez wprowadzenie nowoczesnych technologii, może pozytywnie wpłynąć na jakość kształcenia. Eksperti dodatkowo wykazują, że rozwiązaniem pogłębiającego się zacofania wielu szkół w kwestii wyposażenia może być specyfikacja szkoły (np. podział na budowlane, elektryczno-elektroniczne, ekonomiczne) zamiast tworzenia klas wielozawodowych. Pozwoli to nie tylko na oszczędność, ale także jest gwarancją lepszego wyposażenia tworzonych pracowni. Istotne znaczenie dla właściwego kształcenia może mieć także jakość praktyk zawodowych. Zwiększenie liczby godzin praktyk zawodowych może wpłynąć pozytywnie na dostosowanie się do zmian zachodzących na rynku

pracy. Także praktyki zawodowe zostały wymienione, jako najczęstsza forma współpracy z pracodawcami. Dla pracodawców z kolei praktyki (zbyt mała liczba godzin) to jedna z najbardziej znaczących słabych stron szkolnictwa zawodowego. Dbając o wzbogacenie oferty kształcenia i możliwości poszerzenia kompetencji i umiejętności przez uczniów i nauczycieli, w większości szkoły uczestniczą (jako partner i beneficjent) w projektach finansowanych zewnętrznie. Korzyściami płynącymi z tego typu rozwiązań jest również możliwość doposażenia bazy dydaktycznej oraz wymiany doświadczeń.

Kolejnym warunkiem prawidłowej realizacji procesu dydaktycznego jest posiadanie odpowiedniej bazy techniczno-dydaktycznej w szkołach i placówkach kształcenia zawodowego. Wykorzystanie bazy dydaktycznej jest bezpośrednio związane z realizacją minimum programowego szkoły.

Mając świadomość braków w wyposażeniu szkół i placówek kształcenia zawodowego (minimalne niezbędne wyposażenie do realizacji zajęć zaspokaja jedynie część potrzeb), wszystkie szkoły można zaliczyć do grona placówek wymagających modernizacji, remontu lub doposażenia. Warsztaty przedmiotów informatycznych oraz zawodów, w których zachodzą szybkie zmiany technologiczne oraz organizacyjne będą z pewnością wymagały doposażenia. Największą barierą w realizacji planów modernizacyjnych szkół są braki środków finansowych organu prowadzącego.

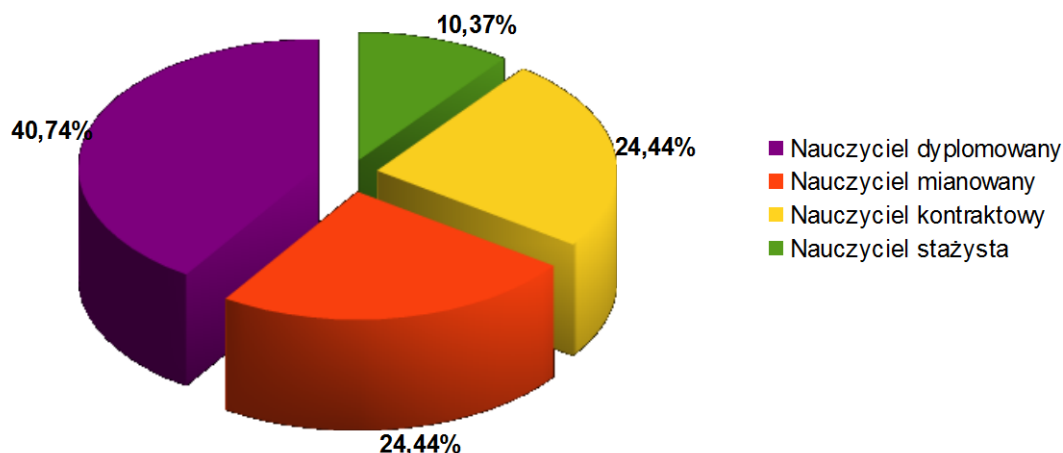
1.5 KADRA PEDAGOGICZNA I PRACOWNICY ADMINISTRACYJNO – OBSŁUGOWI

W szkołach ponadgimnazjalnych i placówkach Powiatu Kieleckiego w roku szkolnym 2015/2016 zatrudnionych było 275 nauczycieli na 222,12 etatach, oraz 121 pracowników niepedagogicznych. Liczba nauczycieli według stopnia awansu zawodowego w szkołach ponadgimnazjalnych i placówkach Powiatu Kieleckiego przedstawiała się następująco: nauczyciele dyplomowani – 126 osób, nauczyciele mianowani – 59 osób, nauczyciele kontraktowi – 66 osób, nauczyciele stażyści – 24 osoby.

Nauczyciele zatrudnieni w szkołach ponadgimnazjalnych i placówkach Powiatu Kieleckiego to kadra systematycznie podnosząca swoje kwalifikacje i uzyskująca wyższe stopnie awansu zawodowego. Należy podkreślić, że w ubiegłym roku szkolnym wyższy stopień awansu zawodowego uzyskało 32 pedagogów z powiatowych szkół ponadgimnazjalnych oraz placówek oświatowych. Dziewięciu nauczycieli uzyskało stopień nauczyciela kontraktowego, 12 – mianowanego, a 11 – dyplomowanego. Najwięcej awansów zawodowych zanotowano w Zespole Szkół Ponadgimnazjalnych nr 5 w Łopusznie (8), w Młodzieżowym Ośrodku Wychowawczym w Podzameczu (7), w Zespole Szkół nr 2 w Chęcinach (6) oraz Młodzieżowym Ośrodku Wychowawczym w Rembowie (5).

Wykres nr 2

Nauczyciele wg awansu zawodowego

Kadra nauczycielska w Powiecie jest dobrze wykształcona. Jej liczebność ulega niewielkim zmianom, stale rośnie liczba nauczycieli o najwyższym stopniu awansu zawodowego – nauczyciela dyplomowanego. Ten wzrost powoduje zmniejszanie liczby nauczycieli mianowanych. Od 2014 roku nauczycieli dyplomowanych jest więcej niż w pozostałych stopniach awansu razem.

Istotnym elementem diagnozy szkolnictwa zawodowego w powiecie kieleckim jest charakterystyka kadry nauczycieli zawodu zatrudnionej w placówkach szkolenia zawodowego. W trzech placówkach kształcenia zawodowego zatrudnionych jest około 93 nauczycieli zawodu (nauczycieli zawodowych przedmiotów teoretycznych oraz nauczycieli praktycznej nauki zawodu). W większości przypadków są to osoby zatrudnione w niepełnym wymiarze etatowym. Najwięcej zatrudnionych nauczycieli zawodu jest w Zespole Szkół nr 3 w Chmielniku - 39 nauczycieli. O jakości kadry nauczycielskiej świadczy także liczba nauczycieli posiadających uprawnienia egzaminatora. Najwięcej takich osób zatrudnionych jest w Zespole Szkół nr 2 Chęcinach.

Tabela nr 7 Liczba nauczycieli posiadających uprawnienia egzaminatora

Placówka oświatowa	Liczba nauczycieli
Zespół Szkół nr 3 w Chmielniku	8
Zespół Szkół nr 2 w Chęcinach	17*
Zespół Szkół Ponadgimnazjalnych nr 5 w Łopusznie	6
Zespół Szkół Ponadgimnazjalnych nr 1 w Bodzentynie	5
Młodzieżowy Ośrodek Wychowawczy w Podzamczu	6

Źródło: dane przekazane przez szkoły

*13- egzaminator egzaminu maturalnego ,
4- egzaminator egzaminu zawodowego

Tabela nr 8 Liczba nauczycieli w szkołach ponadgimnazjalnych i placówkach oświatowo – wychowawczych wg awansu zawodowego SIO – 30 września 2015

PE – liczba nauczycieli zatrudnionych w pełnym wymiarze czasu pracy

NE – liczba nauczycieli zatrudnionych w niepełnym wymiarze czasu pracy

NE* - ilość etatów, na których zatrudnieni są nauczyciele w niepełnym wymiarze czasu pracy

Lp.	Placówka	Stażysta			Kontraktowy			Mianowany			Dyplomowany			Razem			
		PE	NE	NE*	PE	NE	NE*	PE	NE	NE*	PE	NE	NE*	PE	NE	NE*	Ilość etatów ogółem
1	Zespół Szkół Ponadgimnazjalnych nr 1 w Bodzentynie	0	2	0,78	0	3	1,56	1	2	1,50	7	4	2,61	8	11	6,45	14,45
2	Zespół Szkół nr 2 w Chęcinach	1	3	1,09	0	4	2,29	2	5	3,52	10	7	4,53	13	19	11,43	24,43
3	Zespół Szkół nr 3 w Chmielniku	0	0	0	3	4	2,17	4	4	2,20	17	10	6,84	24	18	11,21	35,21
4	Zespół Szkół Ponadgimnazjalnych Nr 5 w Łopusznie	0	5	2,16	8	13	9,05	10	0	0	13	8	3,49	31	26	14,70	45,70
5	Zespół Szkół nr 8 w Nowej Słupi	0	1	0,28	0	1	0,19	1	5	2,10	1	5	2,40	2	12	4,97	6,97
6	Poradnia Psychologiczno – Pedagogiczna w Bodzentynie	0	0	0	0	2	1	4	0	0	4	0	0	8	2	1	9,00
7	Poradnia Psychologiczno – Pedagogiczna w Chmielniku	0	0	0	0	1	0,5	0	0	0	8	1	0,5	8	2	1	9,00
8	Poradnia Psychologiczno – Pedagogiczna w Piekoszowie	0	0	0	2	0	0	1	0	0	8	0	0	11	0	0	11
9	Młodzieżowy Ośrodek Wychowawczy w Podzamczu	5	5	2,28	6	1	0,84	8	1	0,61	7	5	3,02	26	12	6,75	32,75
10	Młodzieżowy Ośrodek Wychowawczy w Rembowie	1	1	0,78	14	4	2,00	7	2	0,72	3	4	1,61	25	11	5,11	30,11
11	Powiatowe Szkolne Schronisko Młodzieżowe w Chęcinach	0	0	0	0	0	0	0	2	1,00	1	3	1,5	1	5	2,50	3,50
OGÓLEM		7	17	7,37	33	33	19,60	38	21	11,65	79	47	26,50	157	118	65,12	222,12

Źródło: opracowanie własne

Tabela nr 9 Liczba nauczycieli w szkołach ponadgimnazjalnych i placówkach oświatowo – wychowawczych wg awansu zawodowego SIO – 10 września 2016.

PE – liczba nauczycieli zatrudnionych w pełnym wymiarze czasu pracy

NE – liczba nauczycieli zatrudnionych w niepełnym wymiarze czasu pracy

NE* - ilość etatów, na których zatrudnieni są nauczyciele w niepełnym wymiarze czasu pracy

Lp.	Placówka	Stażysta			Kontraktowy			Mianowany			Dyplomowany			Razem			
		PE	NE	NE*	PE	NE	NE*	PE	NE	NE*	PE	NE	NE*	PE	NE	NE*	Ilość etatów ogółem
1	Zespół Szkół Ponadgimnazjalnych nr 1 w Bodzentynie	0	2	1,27	0	3	1,39	0	1	0,89	7	7	3,83	7	13	7,38	14,38
2	Zespół Szkół nr 2 w Chęcinach	1	2	0,76	1	4	1,60	2	4	2,66	10	8	5,21	14	18	10,23	24,23

3	Zespół Szkół nr 3 w Chmielniku	0	1	0,68	1	3	1,29	3	6	2,54	18	8	5,11	22	18	9,62	31,62
4	Zespół Szkół Ponadgimnazjalnych nr 5 w Łopusznie	1	3	1,28	8	12	8,72	8	1	0,50	18	6	2,27	35	22	12,77	47,77
5	Poradnia Psychologiczno – Pedagogiczna w Bodzentynie	0	0	0	0	2	1,00	4	0	0,00	4	0	0,00	8	2	1,00	9,00
7	Poradnia Psychologiczno – Pedagogiczna w Chmielniku	0	0	0,00	0	1	0,50	0	0	0,00	9	0	0,00	9	1	0,50	9,50
8	Poradnia Psychologiczno – Pedagogiczna w Piekoszowie	0	1	0,50	1	0	0,00	2	0	0,00	8	0	0,00	11	1	0,50	11,50
9	Młodzieżowy Ośrodek Wychowawczy w Podzamczu	2	3	1,92	9	2	1,14	9	1	0,67	6	6	2,73	26	12	6,46	32,46
10	Młodzieżowy Ośrodek Wychowawczy w Rembowie	2	1	0,33	9	4	1,61	12	2	0,67	3	4	2,16	26	11	4,77	30,77
11	Powiatowe Szkolne Schronisko Młodzieżowe w Chęcinach	0	0	0,00	0	0	0,00	0	2	1,00	1	3	1,50	1	5	2,50	3,50
OGÓLEM		6	13	6,74	29	31	17,25	40	17	8,93	84	42	22,81	159	103	55,73	214,73

Źródło: opracowanie własne

1.6 AWANS ZAWODOWY NAUCZYCIELI

W roku szkolnym 2015/2016 w powiecie kieleckim 32 nauczycieli uzyskało kolejny stopień awansu zawodowego.

Stopień awansu zawodowego nauczyciela uzyskało:

- nauczyciela kontraktowego – 9 osób
- nauczyciela mianowanego – 12 osób
- nauczyciela dyplomowanego – 11 osób.

Tabela nr 10 *Uzyskane stopnie awansu zawodowego przez nauczycieli w roku szkolnym 2015/2016*

Lp.	Nazwa szkoły/ placówki	Uzyskane stopnie awansu zawodowego nauczycieli w roku szkolnym 2015/2016			
		Nauczyciel kontraktowy	Nauczyciel mianowany	Nauczyciel dyplomowany	RAZEM
1.	ZSP nr 1 w Bodzentynie	-	-	1	1
2.	ZS nr 2 w Chęcinach	2	1	3	6
3.	ZS nr 3 w Chmielniku	-	2	1	3
4.	ZSP nr 5 w Łopusznie	2	2	4	8
5.	ZS nr 8 w Nowej Słupi	-	-	-	-
6.	MOW w Podzamczu	5	1	1	7
7.	MOW w Rembowie	-	5	-	5
8.	PPP w Bodzentynie	-	-	1	1
9.	PPP w Chmielniku	-	-	-	-
10.	PPP w Piekoszowie	-	1	-	1
11.	PSSM w Chęcinach	-	-	-	-
RAZEM		9	12	11	32

Źródło: dane przekazane przez szkoły/placówki

1.7 DOSKONALENIE NAUCZYCIELI

Zgodnie z ustawą z 26 stycznia 1982 roku Karta Nauczyciela organy prowadzące szkoły i placówki oświatowe wyodrębniają środki na dofinansowanie doskonalenia zawodowego nauczycieli w wysokości 1% planowanych rocznych środków przeznaczonych na wynagrodzenia osobowe nauczycieli. W roku budżetowym 2015 na realizację tych zadań zabezpieczono kwotę 109 700 zł, która zgodnie z Uchwałą Nr 17/78/2015 Zarządu Powiatu w Kielcach z dnia 25 lutego 2015 r. w sprawie dofinansowania opłat za kształcenie nauczycieli w 2015 roku przeznaczona została na koszty związane ze szkoleniem rad pedagogicznych, dofinansowanie studiów podyplomowych za kursy kwalifikacyjne i doskonalące, przejazdy, za przygotowanie i opracowanie materiałów szkoleniowych i informacyjnych.

Wykorzystanie środków na doskonalenie zawodowe nauczycieli w 2015 r. przedstawia następująca tabela:

Tabela nr 11 Wykorzystanie środków na doskonalenie zawodowe nauczycieli w 2015 r.

L.p.	Nazwa placówki	Wykonanie w zł na doskonalenie i dokształcanie nauczycieli w szkołach i placówkach Powiatu Kieleckiego
1.	Zespół Szkół Ponadgimnazjalnych nr 1 w Bodzentynie	8 014,92
2.	Zespół Szkół nr 2 w Chęcinach	4 028,00
3.	Zespół Szkół nr 3 w Chmielniku	7 250,00
4.	Zespół Szkół Ponadgimnazjalnych nr 5 w Łopusznie	2 484,00
5.	Zespół Szkół nr 8 w Nowej Słupi	-
6.	Młodzieżowy Ośrodek Wychowawczy w Podzamczu	9 884,00
7.	Młodzieżowy Ośrodek Wychowawczy w Rembowie	10 580,10
RAZEM W SZKOŁACH I MOW-ach:		42 241,02
1.	Poradnia Psychologiczno-Pedagogiczna w Bodzentynie	1 459,00
2.	Poradnia Psychologiczno-Pedagogiczna w Chmielniku	3 507,76
3.	Poradnia Psychologiczno-Pedagogiczna w Piekoszowie	5 460,00
4.	Powiatowe Szkolne Schronisko Młodzieżowe w Chęcinach	-
RAZEM W PORADNIACH I PSSM:		10 426,76
RAZEM WE WSZYSTKICH TYPACH PLACÓWEK:		52 667,78

Źródło: opracowanie własne

Z powyższego zestawienia wynika, że środki przeznaczone na doskonalenie w 2015 r. zostały wykorzystane w 48%. Należy nadmienić, że środki na doskonalenie zawodowe nauczycieli przyznawane były na wniosek dyrektora szkoły/placówki.

W roku 2016 plan finansowy na kształcenie i doskonalenie nauczycieli przewiduje kwotę 110 200 zł. Zgodnie z Uchwałą Nr 86/37/2016 Zarządu Powiatu w Kielcach z dnia 10 lutego 2016 r. w sprawie planu dofinansowania form doskonalenia zawodowego nauczycieli w roku 2016, maksymalnej kwoty dofinansowania opłat pobieranych za kształcenie przez szkoły wyższe i zakłady kształcenia nauczycieli, specjalności i form kształcenia objętych dofinansowaniem.

Do 30 czerwca 2016 roku szkoły i placówki oświatowe Powiatu Kieleckiego na kształcenie i doskonalenie nauczycieli wykorzystały kwotę 32 031 zł (w tym: 22 151,00 zł – szkoły ponadgimnazjalne i młodzieżowe ośrodki wychowawcze oraz 9 880,00 zł – poradnie). Stanowi to 29,07 % zaplanowanej na ten rok kwoty.

1.8 WYNIKI NAUCZANIA W SZKOŁACH POWIATU KIELECKIEGO

Egzamin maturalny

W roku szkolnym 2015/2016 szkoły Powiatu Kieleckiego ukończyło 320 uczniów szkół ponadgimnazjalnych dla młodzieży, w tym:

- liceum ogólnokształcące – 173 uczniów
- technikum – 147 uczniów

Do egzaminu maturalnego przystąpiło 276 osób:

- w liceach – 171 osób
- w technikach – 105 osób

Egzamin maturalny wyznacza poziom spełniania przez zdających wymagań programowych w zakresie przedmiotów, z których przystępowali do egzaminów. Stanowi także potwierdzenie ich dotychczasowych osiągnięć, poziomu wiadomości i umiejętności w zakresie języka polskiego, matematyki oraz wybranego języka obcego. Zastępuje on również wstępny egzamin do szkół wyższych, które wykorzystują jego wyniki z danego przedmiotu lub przedmiotów – przede wszystkim na poziomie rozszerzonym – jako jedno z kryteriów w procesie rekrutacji.

Zadania w arkuszach egzaminacyjnych sprawdzały poziom opanowania przez absolwentów wiadomości oraz umiejętności określonych w wymaganiach podstawy programowej kształcenia ogólnego.

Tegoroczne wyniki egzaminu maturalnego to ogromny sukces województwa świętokrzyskiego. Szczególną uwagę należy zwrócić na doskonały wynik zdawalności matematyki wśród absolwentów liceów, gdzie zdawalność wyniosła aż 90% i jest to wynik najwyższy w Polsce. Dobrze z matematycznymi łamigłówkami poradzili sobie również absolwenci techników. Tutaj odsetek sukcesów wyniósł 74%. Bardzo dobrze wypadła również matura z języka polskiego. Egzamin zdało w naszym województwie 98% absolwentów liceów oraz 96% absolwentów techników. To jedne z najlepszych wyników w Polsce. Zdawalność matury w województwie świętokrzyskim wyniosła 85%, z tego w LO – 91% i w Technikum – 73%.

W szkołach Powiatu Kieleckiego wyniki matur 2015/2016 nie były tak imponujące, chociaż są szkoły, które w porównaniu z rokiem ubiegłym poczyniły znaczący postęp.

Tabela nr 12 Wyniki egzaminu maturalnego w sesji majowej 2015/2016 w powiatowych szkołach ponadgimnazjalnych

L. p.	Nazwa szkoły	Typ	Liczba uczniów, którzy przystąpili do egzaminu maturalnego	Liczba uczniów, którzy przystąpili do egzaminu maturalnego			Przedmiot niezdany			Zdawalność w %
				zdali	Nie zdali jednego przedmiotu	Nie zdali więcej niż 1 przedmiotu	j. polski	matematyka	język angielski	
1.	ZSP nr 1 w Bodzentynie	LO	52	31	13	8	-	7	6	59,62
2.	ZS nr 2 w Chęcinach	LO	30	20	8	2	2	5	3	66,67
		Technikum	14	9	5	0	2	-	3	64,30
		Razem	44	29	13	2	4	5	6	65,90
3.	ZS nr 3 w Chmielniku	LO	58	43	10	5	-	6	1	75
		Technikum	22	11	9	2	-	6	3	50
		Razem	80	54	19	7	-	12	4	67,50
4.	ZSP nr 5 w Łopusznie	LO	31	29	2	-	-	1	1	93,54
		Technikum	59	50	8	1	-	6	2	87,5
		Razem	90	79	10	1	-	7	3	87,77
5.	ZS nr 8 w Nowej Słupi	Technikum	10	2	1	7	-	-	1	20,00
Ogółem			276	196	55	25	4	31	20	71,01
Licea			171	124	32	15	2	19	11	72,50
Technika			105	72	23	10	2	12	9	68,57

Źródło: dane przekazane przez szkoły

Tabela nr 13 - Wyniki egzaminu maturalnego w szkołach ponadgimnazjalnych Powiatu Kieleckiego w roku szkolnym 2015/2016 według typów szkół po uwzględnieniu egzaminu poprawkowego w miesiącu sierpniu 2016 roku

Lp.	Nazwa szkoły	Typ	Liczba uczniów, którzy przystąpili do egzaminu maturalnego			
			Przystąpiło	Zdało	Nie zdało	Zdawalność w %
1.	ZSP nr 1 w Bodzentynie	LO	52	36	16	69,23
2.	ZS nr 2 w Chęcinach	LO	30	24	6	80
		Technikum	14	11	3	78,57
		Razem	44	35	9	79,54
3.	ZS nr 3 w Chmielniku	LO	58	47	11	81,03
		Technikum	22	13	9	59,09
		Razem	80	60	20	75
4.	ZSP nr 5 w Łopusznie	LO	31	29	2	93,54
		Technikum	59	50	9	84,74
		Razem	90	79	11	88,88
5.	ZS nr 8 w Nowej Słupi	Technikum	10	3	7	30,00
Ogółem			276	213	63	77,17
Licea			171	136	35	79,53

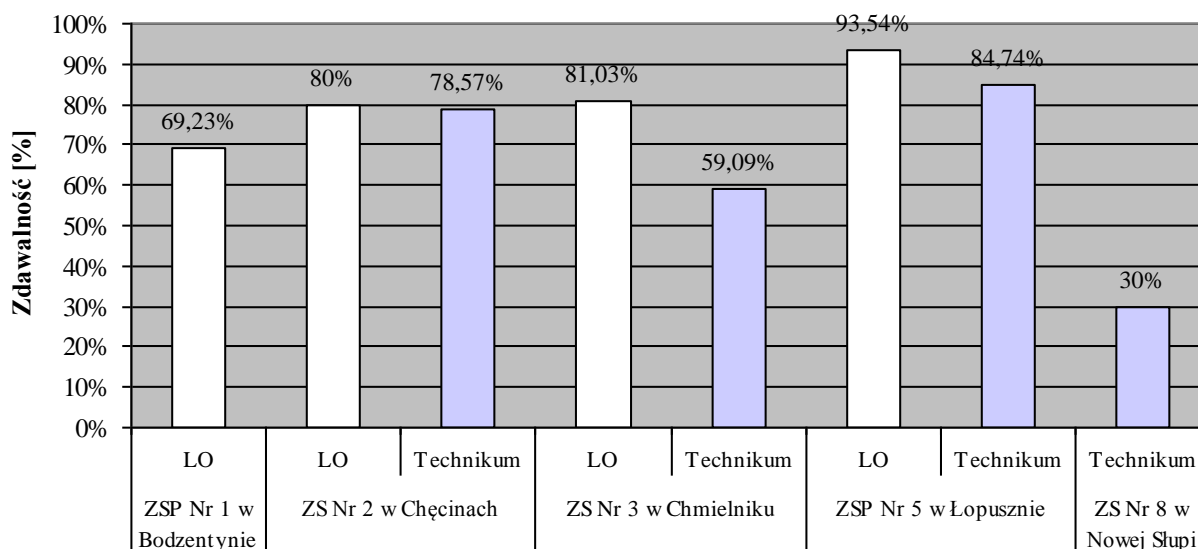
Technika	105	77	28	73,33
-----------------	------------	-----------	-----------	--------------

Źródło: OKE, dane przekazane przez szkoły

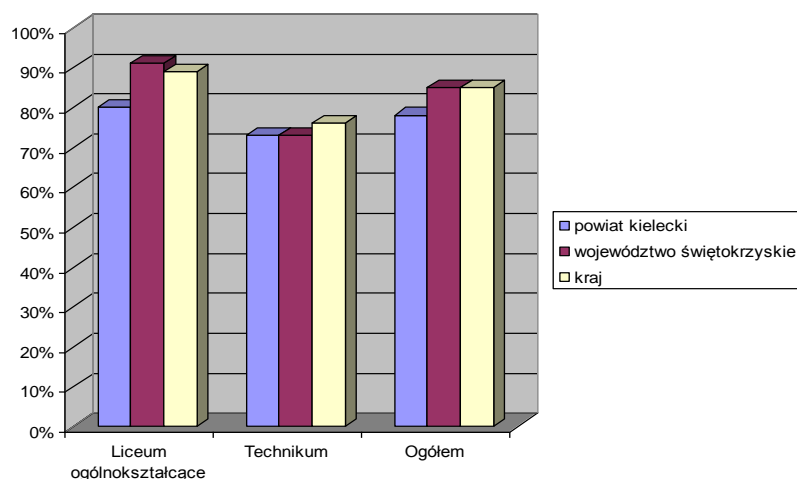
Do takich szkół należy Zespół Szkół nr 2 w Chęcinach, gdzie wynik zdawalności w porównaniu z poprzednim rokiem szkolnym uległ poprawie o ponad 16%.

Najlepiej z egzaminem dojrzałości poradzili sobie jednak uczniowie Zespołu Szkół Ponadgimnazjalnych nr 5 w Łopusznie zarówno w liceum, jak i w technikum. Należy podkreślić, że sytuacja ta utrzymuje się od kilku lat szkolnych. Wynik osiągnięty przez uczniów tejże szkoły był lepszy w porównaniu z rokiem ubiegłym w liceum o 10 proc., natomiast w technikum o 8%. Najsłabsze wyniki matury zanotowano w technikum w Zespole Szkół nr 8 w Nowej Słupi. Ogółem wynik egzaminu maturalnego osiągnięty przez szkoły prowadzone przez powiat kielecki był wyższy o 5 punktów procentowych w porównaniu z rokiem ubiegłym. Należy podkreślić, że miniony rok szkolny był pierwszym rokiem, w którym tzw. „nową maturę” zdawali również absolwenci techników.

Wykres 3 Porównanie wyników egzaminu dojrzałości w szkołach poszczególnych typów.

Wykres 4 Zdawalność egzaminu maturalnego w roku szkolnym 2015/2016 w szkołach powiatowych

Wszyscy absolwenci, którzy ukończyli szkołę w 2016 r., obowiązkowo przystępowali do egzaminu maturalnego w części ustnej z języka polskiego oraz z wybranego języka obcego, zaś w części pisemnej z języka polskiego, matematyki oraz wybranego języka obcego nowożytnego. Ponadto absolwenci zarówno liceów, jak również techników obowiązkowo przystępowali do jednego przedmiotu dodatkowego na poziomie rozszerzonym. Mogli również przystąpić do egzaminu z pięciu kolejnych przedmiotów dodatkowych (języki obce nowożytne także mogły być zdawane jako przedmioty dodatkowe). Największą popularnością wśród zdających cieszyły się egzaminy z geografii, biologii, chemii oraz wiedzy o społeczeństwie. Przedmioty zdawane jako dodatkowe nie miały progu zaliczenia.

Jak na tle wyników ogólnopolskich oraz wojewódzkich wypadli maturzyści z powiatowych szkół ponadgimnazjalnych.

Według danych ogólnopolskich egzamin dojrzałości zdało 85% maturzystów (w tym 89% – w liceach, 76% - w technikach) i jest to wynik lepszy o 9 punktów procentowych w liceum i 12 w technikum w porównaniu z rokiem ubiegłym. W województwie świętokrzyskim maturę zdało 85% uczniów (91% – w liceach, 73% –w technikach) i jest to wynik również dużo lepszy niż rok temu, w liceum o 7%, natomiast w technikum o 12%.

W powiecie kieleckim zdawalność była niższa od średniej krajowej oraz wojewódzkiej i wynosi ponad 77% (w liceach – 80%, a w technikach – 73%), ale również wyższa niż w roku szkolnym 2014/2015. W liceum wzrost ten był o 10 punktów procentowych, zaś w technikum wynik poprawił się o prawie 13%.

Tabela nr 14 Zdawalność z przedmiotów wiodących w poszczególnych szkołach ponadgimnazjalnych Powiatu Kieleckiego, w porównaniu z województwem i krajem.

Szkoła	Przedmiot	Liczba zdających	Zdawalność			
			Szkoła	Powiat	Województwo	Kraj
Liceum Ogólnokształcące w Bodzentynie	język polski pisemny	52	96%	94%	97%	98%
	język polski ustny	52	100%	99%	99%	-
	matematyka pisemna	52	71%	78%	84%	83%
	język angielski pisemny	52	73%	83%	94%	95%
	język angielski ustny	52	100%	99%	99%	-
Ogółem		52	60%	67%	80%	79,5%
Liceum Ogólnokształcące w Chęcinach	język polski pisemny	30	87%	94%	97%	98%
	język polski ustny	30	100%	99%	99%	-
	matematyka pisemna	30	83%	78%	84%	83%
	język angielski pisemny	28	82%	83%	94%	95%
	język angielski ustny	28	100%	99%	99%	-
Ogółem		30	60%	67%	80%	79,5%
Technikum Chęciny	język polski pisemny	14	86%	94%	97%	98%
	język polski ustny	14	100%	99%	99%	-
	matematyka	14	100%	78%	84%	83%
	język angielski pisemny	14	79%	83%	94%	95%
	język angielski ustny	14	100%	99%	99%	-
Ogółem		14	64%	67%	80%	79,5%
Liceum Ogólnokształcące Chmielnik	język polski pisemny	58	98%	94%	97%	98%
	język polski ustny	58	95%	99%	99%	-

	matematyka pisemna	58	79%	78%	84%	83%
	język angielski pisemny	49	88%	83%	94%	95%
	język angielski ustny	49	96%	99%	99%	-
	język rosyjski pisemny					
Ogółem		58	72%	67%	80%	79,5%
Technikum Chmielnik	język polski pisemny	21	100%	94%	97%	98%
	język polski ustny	21	100%	99%	99%	-
	matematyka pisemna	21	62%	78%	84%	83%
	język angielski pisemny	16	75%	83%	94%	95%
	język angielski ustny	16	100%	99%	99%	-
Ogółem		21	48%	67%	80%	79,5%
Liceum Ogólnokształcące Łopuszno	język polski pisemny	32	100%	94%	97%	98%
	język polski ustny	32	100%	99%	99%	-
	matematyka pisemna	32	97%	78%	84%	83%
	język angielski pisemny	31	97%	83%	94%	95%
	język angielski ustny	31	100%	99%	99%	-
Ogółem		31	94%	67%	80%	79,5%
Technikum Łopuszno	język polski pisemny	53	100%	94%	97%	98%
	język polski ustny	53	100%	99%	99%	-
	matematyka pisemna	53	87%	78%	84%	83%
	język angielski pisemny	49	94%	83%	94%	95%
	język angielski ustny	49	100%	99%	99%	-
	język niemiecki	4	100%	100%	98%	98%
Ogółem		53	83%	67%	80%	79,5%
Nowa Słupia Technikum	język polski pisemny	10	80%	94%	97%	98%
	język polski ustny	10	100%	99%	99%	-
	matematyka	10	30%	78%	84%	83%
	język angielski	10	40%	83%	94%	95%
Ogółem		10	20%	67%	80%	79,5%

Źródło: dane przekazane przez szkoły

Jak wynika z powyższej tabeli tylko szkoła w Łopusznie osiągnęła zdawalność ze wszystkich głównych przedmiotów wyższą niż powiat, województwo i kraj. Pozostałym szkołom udało się to tylko z niektórych przedmiotów. Liceum Ogólnokształcące im. J. Szermentowskiego w Bodzentynie oraz Technikum w Zespole Szkół nr 3 w Chmielniku osiągnęły wyższą zdawalność niż powiat, województwo i kraj z języka polskiego. Natomiast Technikum w Zespole Szkół nr 2 w Chęcinach osiągnęło wyższą zdawalność niż powiat, województwo i kraj z matematyki.

Tabela nr 15 Wyniki pisemnych egzaminów z poszczególnych przedmiotów z podziałem na licea i technika.

Szkoła	Przedmiot	Liczba zdających	Wynik w %
Liceum Ogólnokształcące w Bodzentynie	język polski	52	55,47
	matematyka	52	43,35
	język angielski	52	48,50
Liceum Ogólnokształcące w Chęcinach	język polski	30	42,43
	matematyka	30	45,87
	język angielski	28	44,64
	Język rosyjski	1	64,00
	Język niemiecki	1	58,00
Technikum Chęciny	język polski	14	35,92

	matematyka	14	53,00
	język angielski	14	49,71
<hr/>			
Liceum Ogólnokształcące Chmielnik	język polski	58	58,99
	matematyka	58	54,66
	język angielski	49	53,96
	język rosyjski	9	64,22
<hr/>			
Technikum Chmielnik	język polski	22	54,35
	matematyka	22	43,00
	język angielski	17	47,53
	Język rosyjski	5	36,40
<hr/>			
Liceum Ogólnokształcące Łopuszno	język polski	32	57,95
	matematyka	32	55,44
	język angielski	31	71,87
	Język niemiecki	1	98,00
<hr/>			
Technikum Łopuszno	język polski	59	53,05
	matematyka	59	44,47
	język angielski	55	61,73
	język niemiecki	4	53,50
<hr/>			
Nowa Słupia Technikum	język polski	10	36,29
	matematyka	10	25,40
	język angielski	10	30,40

Powyższa tabela przedstawia wyniki pisemnych egzaminów z poszczególnych przedmiotów z podziałem na licea i technika. Z zestawienia wynika, że maturzystom podobnie jak w ubiegłym roku szkolnym najwięcej problemów sprawiała matematyka. Najślabszy wynik osiągnęło Technikum nr 6 w Zespole Szkół nr 8 w Nowej Słupi, Technikum nr 2 w Zespole Szkół nr 3 w Chmielniku oraz w Liceum Ogólnokształcącym im. J. Szermentowskiego w Bodzentynie. Średni wynik 50 proc. przekroczyło Liceum Ogólnokształcące im. Kardynała Karola Wojtyły w Zespole Szkół Ponadgimnazjalnych nr 5 w Łopusznie, Liceum Ogólnokształcące im. Adolfa Dygasińskiego w Zespole Szkół nr 3 w Chmielniku oraz Technikum nr 1 im. Władysława Łokietka przy Zespole Szkół nr 2 w Chęcinach.

Nieco lepsze okazały się wyniki egzaminu maturalnego z języka polskiego. Najlepszy wynik osiągnęło liceum w Zespole Szkół nr 3 w Chmielniku – 58,99%. Nieco słabszy wynik zanotowano w liceum w Zespole Szkół Ponadgimnazjalnych nr 5 w Łopusznie – 57,95% i liceum w Zespole Szkół Ponadgimnazjalnych nr 1 w Bodzentynie – 55,47%. Bardzo dobry wynik uzyskali również absolwenci technikum w Chmielniku – 54,35%.

Najlepiej w szkołach prowadzonych przez powiat kielecki wypadł egzamin z języka angielskiego. Średni wynik w liceum w Łopusznie ukształtował się na poziomie 71,87%, natomiast w technikum

– 61,73%. Powyżej 50% średniego wyniku z egzaminu z języka angielskiego i rosyjskiego otrzymali licealiści z Chmielnika – 53,96% z języka angielskiego i 64,22% z języka rosyjskiego. Należy podkreślić, że uczniowie, którzy nie zdali tylko jednego obowiązkowego egzaminu mieli możliwość poprawki w sesji sierpniowej. W powiatowych szkołach ponadgimnazjalnych takich osób było 55, z możliwości poprawki skorzystało 50 uczniów, zaś pomyślnie przez sierpniowe egzaminy przebrnęło tylko 18 osób.

Egzamin potwierdzający kwalifikacje w zawodzie

W roku szkolnym 2015/2016 egzamin zawodowy przeprowadzony był w sesji zimowej (styczeń – luty) oraz w sesji letniej (maj-lipiec).

Zdawalność egzaminu potwierdzającego kwalifikacje w zawodzie w szkołach ponadgimnazjalnych Powiatu Kieleckiego w odniesieniu do wyników w skali województwa i kraju przedstawia się następująco:

Sesja styczeń – luty 2016 roku

Wskaźnik zdawalności w województwie świętokrzyskim – **67,21 %**, w tym:

część pisemna – 83,64%

część praktyczna – 69,75%

Wskaźnik zdawalności w powiecie kieleckim w sesji zimowej wyniósł **50,62%**, z czego w technikum – 51,85%, zasadniczej szkole zawodowej – 26,31%, natomiast w szkole policealnej – 66,67%

część pisemna – 76,34%

część praktyczna – 64,00%

W roku szkolnym 2015/2016 w sesji zimowej do egzaminu potwierdzającego kwalifikacje w zawodzie zgłoszonych zostało 260 uczniów z czterech zespołów szkół ponadgimnazjalnych prowadzonych przez powiat kielecki. Egzamin przeprowadzono w 18 kwalifikacjach.

Do części pisemnej przystąpiło 241 uczniów, z tego:

w technikum – 216 uczniów

w zasadniczej szkole zawodowej – 19 uczniów

w szkole policealnej – 6 uczniów

Do części praktycznej przystąpiło 144 uczniów, z tego:

w technikum – 129 uczniów,

w zasadniczej szkole zawodowej – 11 uczniów

w szkole policealnej – 4 uczniów

Świadectwo potwierdzające kwalifikacje w zawodzie otrzymało 121 osób, co stanowi 50,62% zdających.

Podsumowując analizę wyników egzaminu zawodowego należy stwierdzić, że egzamin potwierdzający kwalifikacje w zawodzie w szkołach prowadzonych przez powiat kielecki wypadł dużo słabiej w porównaniu z wynikami z ostatnich dwóch lat szkolnych. W roku szkolnym 2013/2014 był to wynik – 67,76%, natomiast w roku szkolnym 2014/2015 – 68,22%. Na słowa uznania zasługuje szkoła w Łopusznie, która od wielu lat utrzymuje wysoki poziom zdawalności w prawie we wszystkich kwalifikacjach.

1.9 BAZA DYDAKTYCZNA SZKÓŁ I PLACÓWEK

Bazę dydaktyczną szkół i placówek oświatowych prowadzonych przez powiat kielecki stanowią obiekty szkolne, które w ocenie dyrektorów są właściwie wyposażone i przygotowane do realizacji zadań w roku szkolnym 2016/2017. Corocznie przed rozpoczęciem zajęć dyrektorzy powołują komisje, które dokonują przeglądu pomieszczeń w budynkach, tak aby zapewnić uczniom, pracownikom pedagogicznym, administracyjnym oraz obsługi bezpieczne i higieniczne warunki nauki i pracy. W każdym zespole szkół funkcjonują biblioteki szkolne, których księgozbiory zabezpieczają potrzeby edukacyjne uczniów i stanowią pomoc dydaktyczną dla nauczycieli. Biblioteki są wyposażone w sprzęt informatyczny z dostępem do Internetu, który wykorzystywany jest do celów dydaktycznych. We wszystkich bibliotekach szkół ponadgimnazjalnych i młodzieżowych ośrodków wychowawczych księgozbiory wprowadzone są do programu MOL, dzięki któremu wypożyczenie książki jest sprawniejsze.

Dzięki podejmowaniu przez dyrektorów działań w kierunku pozyskiwania funduszy nasze szkoły i placówki oświatowe wyposażone są w najnowsze pomoce dydaktyczne. Szkoły posiadają nowoczesne pracownie multimedialne, profesjonalne pracownie językowe, tablice interaktywne. Przyczynia się to w dużym stopniu do podnoszenia poziomu wiedzy uczniów w zakresie technologii informatycznej, informatyki i innych dziedzin.

W poradniach psychologiczno – pedagogicznych Powiatu Kieleckiego znajdują się urządzenia do diagnozy i terapii dzieci i młodzieży. Poradnie zostały wyposażone również w nowoczesny i profesjonalny sprzęt rehabilitacyjny, urządzenia np. :stymulatory logopedyczne, cyfrowe korektory mowy, platformy do przesiewowego badania narządów zmysłu, najnowsze programy komputerowe oraz sprzęt EEG – Biofeedback.

1.10 INFORMACJE DOTYCZĄCE FINANSOWANIA OŚWIATY W POWIECIE KIELECKIM

1.10.1 Subwencja

System finansowania szkół i placówek oparty jest przede wszystkim o środki budżetu państwa. Finansowanie odbywa się w oparciu o następujące instrumenty:

- ✓ część oświatową subwencji ogólnej
- ✓ dotacje celowe

Tabela nr 16 Subwencja w szkołach w 2015 r i 2016 r.

Placówki	Subwencja 2015	Subwencja 2016
ZSP nr 1 w Bodzentynie	1 020 760,17	955 251,55
ZS nr 2 w Chęcinach	1 543 339,31	1 680 656,63
ZS nr 3 w Chmielniku	2 615 385,97	2 519 410,35
ZSP nr 5 w Łopusznie	3 185 194,21	3 630 972,80
ZS nr 8 w Nowej Słupi	406 191,64	201 810,01
PPP w Bodzentynie	3 576 988,50	4 168 378,34
PPP w Chmielniku		
PPP w Piekoszowie		
MOW w Podzamczu	4 771 104,10	3 822 241,81
MOW w Rembowie	3 351 339,70	2 853 999,89
PSSM w Chęcinach	497 193,51	506 493,27
Ogółem	20 967 497,11	20 339 214,65

źródło: dane Zespołu ds. Edukacji

Starania Powiatu widoczne jest w zakresie pozyskiwania wszystkich możliwych sposobów zwiększenia subwencji oświatowej . Warto przypomnieć, iż corocznie MEN planuje 0,4 % rezerwy subwencji oświatowej ogólnej na dany rok jako rezerwę, z przeznaczeniem na wsparcie samorządów w sytuacjach nietypowych. Do takich należą m.in. wzrost zadań szkolnych i pozaszkolnych, katastrofy budowlane, naturalne, ale też pozyskanie na potrzeby dydaktyczne dodatkowych pomieszczeń, wyposażenie, odprawy dla zwalnianych nauczycieli itp.

Z wymienionych instrumentów pod względem wysokości przekazywanych środków finansowych zdecydowanie przeważa część oświatowa subwencji ogólnej.

1.10.2 Dotacja dla jednostek niepublicznych a subwencja

Szkoły niepubliczne o uprawnieniach szkół publicznych, w których realizowany jest obowiązek szkolny lub obowiązek nauki

Niepubliczne szkoły podstawowe specjalne i gimnazja specjalne oraz szkoły ponadgimnazjalne o uprawnieniach szkół publicznych, w tym z oddziałami integracyjnymi otrzymują dotacje z budżetu powiatu. Dotacje dla szkół niepublicznych o uprawnieniach szkół publicznych, w których realizowany jest obowiązek szkolny lub obowiązek nauki, przysługują na każdego ucznia w wysokości nie niższej niż kwota przewidziana na jednego ucznia danego typu i rodzaju szkoły w części oświatowej subwencji ogólnej otrzymywanej przez jednostkę samorządu terytorialnego.

Szkoły niepubliczne o uprawnieniach szkoły publicznej, w których nie jest realizowany obowiązek szkolny ani obowiązek nauki

Dotacje dla niepublicznych szkół o uprawnieniach szkół publicznych, w których nie jest realizowany obowiązek szkolny ani obowiązek nauki (a więc przede wszystkim szkoły dla dorosłych), przysługują na każdego ucznia w wysokości nie niższej niż 50% ustalonej w budżecie odpowiednio danej gminy lub powiatu wydatków bieżących ponoszonych

w szkołach publicznych tego samego typu i rodzaju w przeliczeniu na jednego ucznia. W przypadku braku na terenie gminy lub powiatu szkoły publicznej danego typu i rodzaju podstawą do ustalenia wysokości dotacji są wydatki bieżące ponoszone przez najbliższą gminę lub powiat na prowadzenie szkoły publicznej danego typu lub rodzaju.

1.11 WSPÓLPRACA Z OTOCZENIEM BIZNESOWYM

Z uwagi na cel jaki przyświeca kształceniu zawodowemu, współpraca z otoczeniem biznesowym ma kluczowe znaczenie. Dlatego kooperacja szkół zawodowych z zakładami pracy, prywatnymi przedsiębiorcami, izbami gospodarczymi, izbami rzemieślniczymi, czy też cechami rzemieślników powinna przebiegać sprawnie, na każdym etapie kształcenia i z korzyścią dla obu stron. W związku z powyższym bardzo ważne jest wspólne przygotowywanie programów nauczania, które będą dostosowane do oczekiwań pracodawców oraz wymagań rynku pracy oraz zorganizowanie praktyk dla uczniów w wiodących zakładach pracy.

Dyrektorzy szkół świadomi ciągłych zmian zachodzących w gospodarce, na bieżąco monitorują sytuację rynku pracy, analizują potrzeby lokalnego rynku pracy, aby dostosować zawody, w których chcą kształcić młodzież do konkretnych potrzeb.

Współdziałanie szkół z Powiatowym Urzędem Pracy, przedsiębiorcami oraz otoczeniem biznesowym są gwarantem właściwych wyborów w konstruowaniu sieci zawodów.

W badaniu fokusowym i ankietowym przeprowadzonym w szkołach prowadzonych przez Powiat Kielecki oraz w wyniku rozmów z dyrektorami szkół stwierdzono, że główną przyczyną niedostatecznej współpracy ze światem biznesu jest brak właściwego zaangażowania oraz konkretnych korzyści, również finansowych. Wydaje się jednak, że sytuacja ta może się zmienić, a to za sprawą napływających obecnie znaczących środków finansowych skierowanych na szkolnictwo zawodowe. Należy nadmienić, że obecny okres programowania na lata 2014 – 2020 stwarza ogromne możliwości włączania do projektów pracodawców. Mogą oni w ramach projektu otrzymać dofinansowanie na wynagrodzenie za przyjęcie ucznia na praktykę. Wspólna realizacja projektów może być początkiem długotrwałej współpracy, która w konsekwencji może przerodzić się w systematyczne działanie ukierunkowane na wzrost jakości kształcenia zawodowego i minimalizowanie bezrobocia. Warto więc włączać kolejne ogniwa, wśród których są uczelnie wyższe, instytucje badawczo-rozwojowe oraz parki technologiczne mogące mieć duży wkład w procesie edukacji zawodowej.

Wydaje się, że współpraca szkolnictwa zawodowego z urzędami pracy powinna być dobrze rozwinięta i działająca niejako „z urzędu”, gdyż to w interesie instytucji rynku pracy jest taki rozwój szkolnictwa zawodowego, który będzie skutkować minimalizacją liczby bezrobotnych absolwentów. Tymczasem współpraca ta najczęściej sprowadza się do kontaktu w sytuacji, gdy szkoła pragnie uruchomić nowy zawód. Wymagana jest wówczas opinia Powiatowych

i Wojewódzkich Rad Zatrudnienia, przygotowana w oparciu o rzetelną analizę rynku pracy i konkretne potrzeby. Ponadto urzędy starają się także uczestniczyć w organizacji targów pracy. Poza tymi wąskimi obszarami urzędnicy niezupełnie dostrzegają swoją rolę we współpracy ze szkołami. W związku z tym warto przygotowując w przyszłości kampanie promocyjne szkół włączyć urzędy pracy jako znaczących interesariuszy szkół.

Przykładów współpracy szkół zawodowych z przemysłem jest wiele, mają one jednak najczęściej charakter lokalnych (doraźnych) działań i zależą od poziomu aktywności szkoły i jej pracowników w pozyskiwaniu partnerów. Dobrym przykładem może być tutaj np. podpisywanie umów o tzw. gwarancję pracy, czy wyposażanie pracowni praktycznej nauki zwozu przez pracodawców. Dobra współpraca szkół z biznesem, to ogromny atut i doskonała promocja w środowisku. Niestety niewiele szkół wykorzystuje ten obszar swoich działań w celach promocyjnych. Tymczasem takie działania warto nagłaśniać, gdyż przynoszą one obopólną korzyść zarówno szkole, jak też firmie, która w ten sposób ma możliwość wypromowania swoich usług, towarów na lokalnym rynku.

Najpopularniejszą i najprostszą formą współpracy z biznesem jest podpisywanie umów przez szkoły z pracodawcami w zakresie organizacji praktyk zawodowych dla uczniów w danym zakładzie pracy. Inną formą współpracy szkoły z biznesem jest wzmocniona współpraca z konkretnymi zakładami, która przekłada się nie tylko na odbywanie praktyk przez uczniów, ale także gwarancję zatrudnienia absolwenta szkoły zawodowej. Tak przygotowany pracownik ma zwiększone szanse zatrudnienia po zakończeniu szkoły. Interesującym rozwiązaniem na rzecz współpracy jest oferta pracy sezonowej, w okresie wakacyjnym, skierowana przez zaprzyjaźnionych pracodawców do uczniów, którzy odbywali wcześniej praktyki.

Coraz popularniejszą formą wsparcia szkół przez świat biznesu są wizyty studyjne organizowane dla młodzieży i nauczycieli w zakładach pracy. Poszczególne klasy w ramach przygotowania do zawodu mają możliwość poznania procesów produkcyjnych, bezpośrednio u producenta, poprzez wizyty w poszczególnych zakładach i fachową opiekę ze strony przedstawicieli zakładu pracy. Pozwala to przede wszystkim na kontakt z najnowszymi technologiami, rozwiązaniami przemysłowymi, a nie tylko na teoretyczne poznanie procesów wytwórczych.

Interesującą formą współpracy jest także możliwość zawierania porozumień organów prowadzących z organizacjami zrzeszającymi przedsiębiorców danej branży lub regionu. Porozumienia takie ułatwiają organizację praktyk dla uczniów w konkretnym zawodzie, dając równocześnie gwarancję ich rzetelności i pełnego profesjonalizmu.

Warto zauważyć, że coraz częściej firmy nawiązują współpracę na zasadach sponsoringu (finansowania działań dydaktycznych szkół). Poprzez konsolidację działań w zakresie szkolnictwa zawodowego z lokalnymi dystrybutorami, coraz więcej szkół dysponuje bardzo dobrym wyposażeniem pracowni oraz materiałami umożliwiającymi naukę zawodu. Niemal praktyką stało

się, że szkoły kształcące w danym zawodzie nie kupują materiałów, czy też wyposażenia, ale otrzymują je od zaprzyjaźnionych firm – sponsorów. Często zdarza się to w odniesieniu do zawodów profesji budowlanej. Firmy związane z konkretną branżą finansują często udział przedstawicieli szkół w konkursach branżowych (nawet na poziomie ogólnopolskim, czy międzynarodowym), a także są sponsorami konkursów organizowanych w danych szkołach.

Z uwagi na powyższe należałoby wprowadzić systemowy mechanizm gwarantujący zacieśnienie współpracy na linii szkoła zawodowa – pracodawca. Punktem wyjścia powinno być budowanie dobrych i trwałych relacji pomiędzy systemem edukacyjnym na poziomie zawodowym, a pracodawcami i instytucjami rynku pracy. Problem jednak tkwi w rozbieżnościach pomiędzy różnymi interesariuszami: pracodawcami, dyrektorami szkół, organami prowadzącymi szkoły oraz aspiracjami uczniów i ich rodziców.

Budowanie ścisłej i skutecznej współpracy pomiędzy podmiotami realizującymi kształcenie zawodowe a przedsiębiorcami (na lokalnym i regionalnym rynku) powinno być jednym z kluczowych aspektów planowania wsparcia dla procesu edukacji zawodowej. Wszelkie podejmowane działania na rzecz edukacji zawodowej powinny mieć wpływ na budowanie trwałej relacji z firmami na lokalnym/regionalnym rynku.

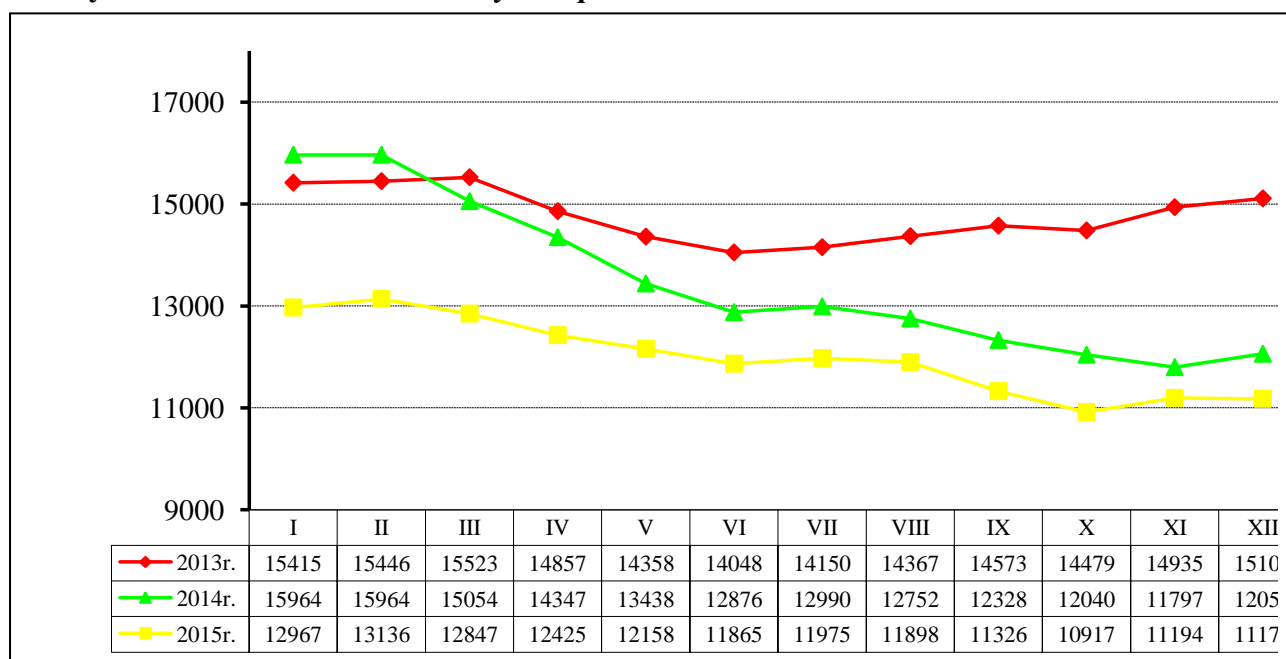
Współpraca szkół, lokalnej i regionalnej administracji oraz firm pozwala na kształtowanie wzajemnej lojalności i poczucia odpowiedzialności za rozwój regionu i jakość życia mieszkańców oraz możliwość budowania społecznej odpowiedzialności za atrakcyjność kształcenia zawodowego.

2 DIAGNOZA SYTUACJI NA LOKALNYM RYNKU PRACY I OCZEKIWAŃ PRACODAWCÓW

2.1 ANALIZA OGÓLNEJ SYTUACJI NA RYNKU PRACY

Na koniec 2015 roku w Powiatowym Urzędzie Pracy w Kielcach zarejestrowanych było 11.177 osób bezrobotnych. Porównując poziom bezrobocia z końca grudnia 2015 roku w stosunku do roku 2014, nastąpił spadek liczby bezrobotnych o 7,31% (882 osoby). W porównaniu z końcem 2013 roku nastąpił spadek o 3.930 osób.

Wykres 5 Liczba osób bezrobotnych w powiecie kieleckim w latach 2013-2015.

Wykres 6 Stopa bezrobocia na koniec grudnia 2014 i 2015 r.

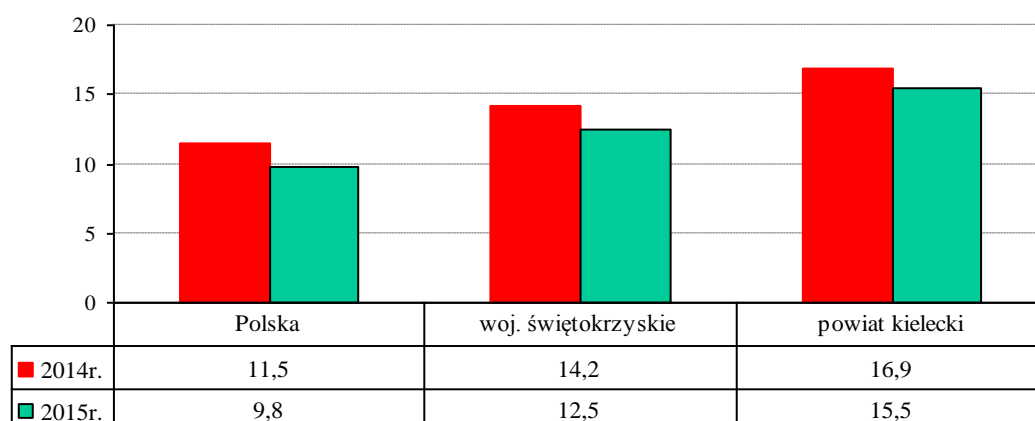

Tabela nr 17 Wybrane kategorie osób bezrobotnych na koniec 2014 i 2015 roku

BEZROBOTNI	stan na 31.12.2014	stan na 31.12.2015	zmiana wobec 2014		udział do ogółu bezrobotnych w %	
			liczba	%	2014	2015
Ogółem w tym wg	12059	11177	-882	7,31%		
PEŁCI						
kobiety	5599	5224	-375	-6,70%	46,43%	46,74%
mężczyźni	6460	5953	-507	-7,85%	53,57%	53,26%
MIEJSCA ZAMIESZKANIA						
miasto	647	606	-41	-6,34%	5,37%	5,42%
wieś	11412	10571	-841	-7,37%	94,63%	94,58%
WYKSZTAŁCENIA						
wyższe	1741	1663	-78	-4,48%	14,44%	14,88%
policealne i średnie zawodowe	3059	2862	-197	-6,44%	25,37%	25,61%
średnie ogólnokształcące	1134	1088	-46	-4,06%	9,40%	9,73%
zasadnicze zawodowe	3421	3106	-315	-9,21%	28,37%	27,79%
gimnazjalne i poniżej	2704	2458	-246	-9,10%	22,42%	21,99%
WIEKU						
18-24	2563	2295	-268	-10,46%	21,25%	20,53%
25-34	3742	3466	-276	-7,38%	31,03%	31,01%
35-44	2316	2107	-209	-9,02%	19,21%	18,85%
45-54	1969	1805	-164	-0,83%	16,33%	16,15%
55-59	1042	1032	-10	-0,96%	8,64%	9,23%
60 lat i więcej	427	472	45	10,54%	3,54%	4,22%
CZASU POZOSTAWANIA BEZ PRACY						
do 1 miesiąca	1319	973	-346	-26,23%	10,94%	8,71%
od 1 do 3 miesięcy	2315	2567	252	10,89%	19,20%	22,97%
od 3 do 6 miesięcy	1944	1988	44	2,26%	16,12%	17,79%
od 6 do 12 miesięcy	2106	2076	-30	-1,42%	17,46%	18,57%
od 12 do 24 miesięcy	2264	1624	-640	-28,27%	18,77%	14,53%
powyżej 24 miesięcy	2111	1949	-162	-7,67	17,51%	17,44%
STAŻU PRACY						
do 1 roku	2341	2343	2	0,08%	19,41%	20,96%
od 1 do 5 lat	2685	2463	-222	-8,27%	22,27%	22,04%
od 5 do 10 lat	1612	1512	-100	-6,20%	13,37%	13,53%
od 10 do 20 lat	1516	1363	-153	-10,09%	12,57%	12,19%
od 20 do 30 lat	991	916	-75	-7,57%	8,22%	8,20%
30 lat i więcej	313	283	-30	-9,58%	2,60%	2,80%
bez stażu	2601	2297	-304	-11,69%	21,57%	20,55%

Źródło: Opracowanie własne na podstawie danych ze sprawozdania MPiPS i załącznika nr 1 do sprawozdania MPiPS 01 – stan na koniec 2014 i 2015 roku.

Populacja kobiet stanowiła na koniec 2015 roku 46,74% (5 224 osoby). W stosunku do roku 2014 nastąpił spadek liczby bezrobotnych kobiet o 6,70% (375 osób).

Bezrobotni zamieszkali na wsi stanowili 94,58% ogółu zarejestrowanych. W stosunku do stanu ubiegłorocznego, liczba bezrobotnych w tej kategorii zmniejszyła się o 841 osób, tj. 7,37%. Największy odsetek wśród bezrobotnych stanowiły osoby z wykształceniem zasadniczym zawodowym, policealnym i średnim zawodowym, natomiast największy spadek liczby bezrobotnych odnotowano wśród osób legitymujących się wykształceniem zasadniczym zawodowym – o 9,21%.

W strukturze bezrobotnych według wieku najliczniejszą zbiorowość stanowiły osoby w przedziale wiekowym od 25 do 34 roku życia (31,01% ogółu bezrobotnych).

W strukturze osób bezrobotnych ze względu na czas pozostawania bez pracy najwięcej osób było zarejestrowanych od 1 do 3 miesięcy (22,97%) i od 6 do 12 miesięcy (18,57%). Największy względny spadek liczby bezrobotnych nastąpił w grupach od 12 do 24 miesięcy (28,27%) oraz do 1 miesiąca (26,23%). W grupie osób bezrobotnych pozostających bez pracy od 1 do 3 miesięcy wystąpił największy wzrost w stosunku do roku 2014 – 10,89%.

W strukturze bezrobotnych według stażu pracy na koniec 2015 roku najwięcej było zarejestrowanych osób ze stażem od 1 do 5 lat (22,04%) oraz ze stażem do 1 roku (20,96%). Z kolei największy względny spadek liczby bezrobotnych nastąpił wśród bezrobotnych bez stażu pracy – o 304 osoby (11,69%) oraz ze stażem pracy od 10 do 20 lat – 153 osoby (10,09%). Niewielki wzrost bezrobotnych wystąpił w grupie osób pracujących do 1 roku – 2 osoby.

Udział poszczególnych grup bezrobotnych będących w szczególnej sytuacji na rynku pracy przedstawia poniższa tabela.

Tabela nr 18 *Bezrobotni będący w szczególnej sytuacji na rynku pracy.*

	Stan na 31.12.2015	Procent ogółu bezrobotnych
Osoby będące w szczególnej sytuacji na rynku pracy, w tym:	9609	85,97%
Do 30 roku życia	4256	38,08%
W tym do 25 roku życia	2295	20,53%
Długotrwale bezrobotni	5608	50,17%
Powyżej 50 roku życia	2455	21,96%
Posiadający co najmniej jedno dziecko do 6 roku życia	1552	13,89%
Posiadający co najmniej jedno dziecko niepełnosprawne do 18 roku życia	19	0,17%
Niepełnosprawni	569	5,09%

Źródło: Opracowanie własne na podstawie danych ze sprawozdania MPiPS

Napływ bezrobotnych w roku 2015 wyniósł 18.210 osób, odpływ **19.092** osoby. Na podjęcie pracy wyrejestrowało się **8.498** osób, w tym na podjęcie pracy niesubsydiowanej **7.222** osoby.

W 2015 roku Pracodawcy zgłosili do Powiatowego Urzędu Pracy w Kielcach zapotrzebowanie na 6.252 stanowiska pracy. Najwięcej ofert zgłaszano dla pracowników obsługi biurowej, techników prac biurowych, magazynierów, zaopatrzeniowców, kucharzy, kierowców ciągnika siodłowego, sprzątaczek biurowych i pomocniczych robotników budowlanych. Należy jednak zwrócić uwagę na fakt, iż znaczna większość oferowanych stanowisk pracy wiązała się z subsydiowanym zatrudnieniem czy też stażami.

Tabela nr 19 Zgłoszone w 2015 wolne stanowiska pracy wg zawodów

Stanowisko pracy	Liczba ofert
Pracownicy obsługi biurowej	257
Technik prac biurowych	222
Magazynier	202
Zaopatrzeniowiec	139
Kucharz	126
Kierowca ciągnika siodłowego	120
Sprzątaczką biurową	118
Pomocniczy robotnik budowlany	110
Inwentaryzator	102
Konserwator budynków i stanu technicznego pomieszczeń	88
Pracownik kancelaryjny	86
Przedstawiciel handlowy	84
Rozbieracz - wykrawacz	79
Ślusarz	63
Archiwista	61
Elektromonter instalacji elektrycznych	57
Mechanik pojazdów samochodowych	56
Jeliciarz	56
Kelner	55
Opiekun osoby starszej	52

Źródło: Opracowanie własne na podstawie danych z załącznika nr 3 do sprawozdania MPiPS 01 za 2015 rok.

Tabela nr 20 Grupy zawodów, w których liczba bezrobotnych była największa w 2015 roku

Kod	Elementarne grupy zawodów	Liczba bezrobotnych (stan na koniec 2015 roku)
5223	Sprzedawcy sklepowi (ekspedienci)	703
7112	Murarze i pokrewni	346
7231	Mechanicy pojazdów samochodowych	309
3314	Średni personel do spraw statystyki i dziedzin pokrewnych	305
5120	Kucharze	288
7222	Ślusarze i pokrewni	241
5141	Fryzjerzy	240
7531	Krawcy, kuśnierze, kapelusznicy i pokrewni	228

9313	Robotnicy wykonujący prace proste w budownictwie ogólnym	212
7512	Piekarze, cukiernicy i pokrewni	207
3115	Technicy mechanicy	199
7223	Ustawiacze i operatorzy obrabiarek do metali i pokrewni	196
5153	Gospodarze budynków	195
7233	Mechanicy maszyn i urządzeń rolniczych i przemysłowych	185
7412	Elektromechanicy i elektrycy	161
9112	Pomoce i sprzątaczkę biurowe, hotelowe i pokrewne	137
2631	Ekonomiści	118
3112	Technicy budownictwa	111
7522	Stolarze meblowi i pokrewni	110
9329	Robotnicy wykonujący prace proste w przemyśle, gdzie indziej niesklasyfikowani	107

Źródło: Na podstawie informacji rocznej opublikowanej przez MRPIPS.

Tabela nr 21 Grupy zawodów, w których liczba bezrobotnych była najmniejsza w 2015 roku

Kod	Elementarne grupy zawodów	Liczba bezrobotnych (stan na koniec 2015 roku)
8341	Operatorzy wolnobieżnych maszyn rolniczych i leśnych	19
3259	Średni personel do spraw zdrowia gdzie indziej niesklasyfikowany	13
8312	Dyżurni ruchu, manewrowi i pokrewni	11
7314	Ceramicy i pokrewni	9
8156	Operatorzy maszyn do produkcji obuwia i pokrewni	9
5243	Agenci sprzedaży bezpośredniej	6
3211	Operatorzy aparatury medycznej	5
3522	Operatorzy urządzeń telekomunikacyjnych	5
5311	Opiekunowie dziecięcy	5
6330	Rolnicy produkcji roślinnej i zwierzęcej pracujący na własne potrzeby	4
3311	Dealerzy i maklerzy aktywów finansowych	3
3129	Hodowcy zwierząt gdzie indziej niesklasyfikowani	3
7532	Konstruktorzy i krojczowie odzieży	3
2294	Audiofonolodzy i logopedzi	2
2511	Analitycy systemów komputerowych	2
2523	Specjaliści do spraw sieci komputerowych	2
7116	Robotnicy budowy dróg	2
9122	Czyściciele pojazdów	2
9123	Zmywacze okien	2

Źródło: Na podstawie informacji rocznej opublikowanej przez MRPIPS.

Tabela nr 22 Grupy zawodów, w których napływ bezrobotnych był największy w 2015 roku

Kod	Elementarne grupy zawodów	Liczba bezrobotnych (stan na koniec 2015 roku)
5223	Sprzedawcy sklepowi (ekspedienci)	868

3314	Średni personel do spraw statystyki i dziedzin pokrewnych	400
7231	Mechanicy pojazdów samochodowych	389
7112	Murarze i pokrewni	387
5120	Kucharze	373
5141	Fryzjerzy	308
7222	Ślusarze i pokrewni	287
9313	Robotnicy wykonujący prace proste w budownictwie ogólnym	255
3115	Technicy mechanicy	250
7531	Krawcy, kuśnierze, kapelusznicy i pokrewni	242

Źródło: Na podstawie informacji rocznej opublikowanej przez MRPIPS.

Tabela nr 23 Grupy zawodów, w których napływ bezrobotnych był najmniejszy w 2015 roku

Kod	Elementarne grupy zawodów	Liczba bezrobotnych (stan na koniec 2015 roku)
2523	Specjaliści do spraw sieci komputerowych	6
6330	Rolnicy produkcji roślinnej i zwierzęcej pracujący na własne potrzeby	6
2511	Analitycy systemów komputerowych	5
2294	Audiofonolodzy i logopedzi	4
3211	Operatorzy aparatury medycznej	4
5311	Opiekunowie dziecięcy	4
7532	Konstruktorzy i krojczowie odzieży	4
3311	Dealerzy i maklerzy aktywów finansowych	3
7523	Ustawiacze i operatorzy maszyn do obróbki i produkcji wyrobów z drewna	3
9122	Czyszciciele pojazdów	3

Źródło: Na podstawie informacji rocznej opublikowanej przez MRPIPS.

Tabela nr 24 Grupy zawodów, dla których wskaźnik długotrwałego bezrobocia był najwyższy w 2015 roku

Kod	Elementarne grupy zawodów	Wskaźnik długotrwałego bezrobocia
2120	Matematycy, aktuariusze i statystycy	100,00%
2163	Projektanci wzornictwa przemysłowego i odzieży	100,00%
2282	Farmaceuci specjaliści	100,00%
2293	Dietetycy i specjaliści do spraw żywienia	100,00%
2511	Analitycy systemów komputerowych	100,00%
2632	Archeolodzy, socjologodzy i specjaliści z dziedzin pokrewnych	100,00%
2651	Artyści plastycy	100,00%
3122	Mistrzowie produkcji w przemyśle przetwórczym	100,00%
4131	Maszynistki i operatorzy edytorów tekstu	100,00%
4414	Technicy archiwisci i pokrewni	100,00%
5222	Kierownicy sprzedaży w marketach	100,00%
5419	Pracownicy usług ochrony gdzie indziej niesklasyfikowani	100,00%
8219	Monterzy gdzie indziej niesklasyfikowani	100,00%

9123	Zmywacze okien	100,00%
9215	Robotnicy wykonujący prace proste w leśnictwie	100,00%

Źródło: Na podstawie informacji rocznej opublikowanej przez MRPIPS.

Tabela nr 25 Grupy zawodów, dla których wskaźnik płynności bezrobotnych był najwyższy w 2015 roku

Kod	Elementarne grupy zawodów	Wskaźnik płynności bezrobotnych
1349	Kierownicy w instytucjach usług wyspecjalizowanych gdzie indziej niesklasyfikowani	3,00
1411	Kierownicy w hotelarstwie	3,00
5113	Przewodnicy turystyczni i piloci wycieczek	3,00
7221	Kowale i operatorzy pras kuźniczych	3,00
7514	Robotnicy przetwórstwa surowców roślinnych	3,00
2412	Doradcy finansowi i inwestycyjni	2,20
1219	Kierownicy do spraw obsługi biznesu i zarządzania gdzie indziej niesklasyfikowani	2,00
2153	Inżynierowie telekomunikacji	2,00
2282	Farmaceuci specjaliści	2,00
3122	Mistrzowie w produkcji w przemyśle przetwórczym	2,00
3324	Pośrednicy handlowi	2,00
3355	Policjanci	2,00
4413	Kodowacze, korektorzy i pokrewni	2,00
4414	Technicy archiwiści i pokrewni	2,00
6121	Hodowcy zwierząt gospodarskich i domowych	2,00

Źródło: Na podstawie informacji rocznej opublikowanej przez MRPIPS.

Tabela nr 26 Grupy zawodów, dla których wskaźnik płynności bezrobotnych był najniższy w 2015 roku

Kod	Elementarne grupy zawodów	Wskaźnik płynności bezrobotnych
5311	Opiekunowie dziecięcy	0,50
7116	Robotnicy budowy dróg	0,50
9123	Zmywacze okien	0,50
3311	Dealerzy i maklerzy aktów finansowych	0,67
9122	Czyściciele pojazdów	0,67
2294	Audiofonolodzy i logopedzi	0,75
3211	Operatorzy aparatury medycznej	0,75
3522	Operatorzy urządzeń telekomunikacyjnych	0,75
7532	Konstruktorzy i krojczowie odzieży	0,75
3313	Księgowi	0,79
2511	Analitycy systemów komputerowych	0,80
8312	Dyżurni ruchu, manewrowi i pokrewni	0,80
7314	Ceramicy i pokrewni	0,82

Źródło: Na podstawie informacji rocznej opublikowanej przez MRPIPS.

Tabela nr 27 Wskaźnik niedopasowania struktury ofert pracy w 2015 roku

Nazwa wielkiej grupy zawodów	Wskaźnik struktury (%)				Wskaźnik niedopasowania struktury ofert pracy
	Oferty w internecie		Oferty pracy PUP		
	Liczba	%	Liczba	%	
Kierownicy	27	88,93	26	11,07	0,96
Operatorzy i monterzy maszyn i urządzeń	16	26,46	344	73,54	21,5
Pracownicy biurowi	0	0,00	148	100,00	-
Pracownicy usług i sprzedawcy	3	3,02	745	96,98	248,3
Pracownicy wykonujący prace proste	36	55,20	226	44,80	6,28
Robotnicy przemysłowi i rzemieślnicy	16	14,84	710	85,16	44,38
Rolnicy, ogrodnicy, leśnicy i rybacy	0	0,00	11	100,00	-
Specjaliści	80	82,09	135	17,91	1,69
Technicy i inny średni personel	154	84,23	223	15,77	1,45
OGÓLEM	332	11,45	2568	88,55	7,73

Źródło: Opracowanie własne na podstawie informacji rocznej opublikowanej przez MRPIPS.

Wskaźnik niedopasowania struktury ofert pracy opiera się na porównaniu i wyliczeniu relacji dwóch wskaźników struktury. Celem kalkulacji miernika jest wskazanie, jakie oferty pracy nie są zgłaszane do urzędów pracy. Jeżeli wartość wskaźnika niedopasowania struktury ofert pracy jest mniejsza niż 1 oznacza to, że jest to grupa zawodów, w której oferty pracy są niedoreprezentowane w PUP (pracodawcy znacznie częściej oferują pracę za pośrednictwem portali internetowych dla tych zawodów). Jeżeli wartość wskaźnika jest większa niż 1, oznacza to, że jest to grupa zawodów, w której oferty pracy są nadreprezentowane w PUP (pracodawcy znacznie częściej poszukują pracowników za pośrednictwem PUP niż w internecie). W przypadku Powiatu Kieleckiego ogólny wskaźnik niedopasowania wynosi 7,72 co oznacza, iż oferty pracy są nadreprezentowane w urzędzie (pracodawcy znacznie częściej poszukują pracowników za pośrednictwem PUP w Kielcach niż w internecie). Podobna sytuacja występuje we wszystkich wielkich grupach zawodów.

2.2 ZAWODY DEFICYTOWE I NADWYŻKOWE W WOJEWÓDZTWIE ŚWIĘTOKRZYSKIM W 2015 R.

2.2.1 Zawody deficytowe to takie, na które istnieje na rynku pracy wyższe zapotrzebowanie niż liczba bezrobotnych w danym zawodzie. Na potrzeby opracowania rankingu zawodów deficytowych zdefiniowano je jako te, dla których liczba ofert pracy jest wyższa niż liczba bezrobotnych, odsetek długotrwale bezrobotnych jest nieznaczny a odpływ bezrobotnych przewyższa ich napływ w danym okresie sprawozdawczym.

2.2.2. Zawody zrównoważone to takie, na które na rynku pracy występuje zapotrzebowanie zbliżone do liczby bezrobotnych w danym zawodzie. Na potrzeby opracowania rankingu zawodów zrównoważonych zdefiniowano je jako te, dla których liczba ofert pracy jest zbliżona do liczby zarejestrowanych bezrobotnych, odsetek długotrwale bezrobotnych jest nieznaczny, a odpływ bezrobotnych przewyższa ich napływ w danym okresie sprawozdawczym.

2.2.3. Zawody nadwyżkowe to takie, na które istnieje na rynku pracy niższe zapotrzebowanie niż liczba bezrobotnych w danym zawodzie. Na potrzeby opracowania rankingu zawodów nadwyżkowych zdefiniowano je jako te, dla których liczba ofert pracy jest niższa niż liczba bezrobotnych, długotrwałe bezrobocie jest relatywnie wysokie, a napływ bezrobotnych przewyższa ich odpływ w danym okresie sprawozdawczym.

Identyfikacja zawodów deficytowych i nadwyżkowych odbywa się poprzez łączne zastosowanie trzech wskaźników: dostępności ofert pracy, długotrwałego bezrobocia i płynności bezrobotnych. Zamieszczony poniżej ranking elementarnych grup zawodów deficytowych w 2015 roku ukazuje, że największą wartość wskaźnika dostępności ofert pracy odnotowano w grupie *Kierownicy do spraw produkcji przemysłowej*, tj. 0,8889. Wartość wskaźnika wynosząca mniej niż 1 oznacza, że przeciętnie każdy bezrobotny z danej elementarnej grupy ma szansę znaleźć pracę. Liczba dostępnych ofert pracy przewyższa liczbę bezrobotnych w grupie zawodów.

Tabela nr 28 Ranking elementarnych grup zawodów deficytowych w 2015 roku w powiecie kieleckim

MAKSYMALNY DEFICYT								
Kod	Elementarna grupa zawodów			Średniomiesięczna liczba dostępnych ofert pracy	Odsetek ofert subsydiowanych (%)		Odsetek wolnych miejsc pracy i miejsc aktywizacji zawodowej (%)	
1213	Kierownicy do spraw strategii i planowania			0,1667	0,0		0,03	
1345	Kierownicy w instytucjach edukacyjnych			0,1667	0,0		0,07	
1439	Kierownicy do spraw innych typów usług gdzie indziej niesklasyfikowani			0,1667	50,00		0,07	
2529	Specjaliści do spraw baz danych i sieci komputerowych gdzie indziej niesklasyfikowani			0,1667	0,00		0,07	
1322	Kierownicy w górnictwie			0,0833	0,00		0,03	
2512	Specjaliści do spraw rozwoju systemów informatycznych			0,0833	0,00		0,03	
2655	Aktorzy			0,0833	0,00		0,03	
5211	Sprzedawcy na targowiskach i bazarach			0,0833	0,00		0,03	
7133	Robotnicy czyszczący konstrukcje budowlane i pokrewni			0,0833	0,00		0,03	
7234	Mechanicy rowerów i pokrewni			0,0833	100		0,03	
DEFICYT								
Kod	Elementarna grupa zawodów	Średniomiesięczna liczba bezrobotnych	Średniomiesięczna liczba ofert pracy	Wskaźnik dostępności ofert pracy	Wskaźnik długotrwałego bezrobocia	Wskaźnik płynności bezrobotnych	Odsetek ofert subsydiowanych (%)	Odsetek wolnych miejsc pracy (%)
9334	Układacze towarów na półkach	0,5000	3,0000	0,1667		2,0000	0,00	1,24
1219	Kierownicy do spraw obsługi biznesu i zarządzania gdzie indziej niesklasyfikowani	0,9167	2,1667	0,4231	0,0000	2,0000	0,00	0,90
1321	Kierownicy do spraw produkcji przemysłowej	0,6667	0,7500	0,8889		1,0000	0,00	0,31

Źródło: Na podstawie informacji rocznej opublikowanej przez MRPIPS.

Tabela nr 29 Ranking elementarnych grup zawodów zrównoważonych w 2015 roku w powiecie kieleckim

Kod	Elementarna grupa zawodów	Średniomiesięczna liczba bezrobotnych	Średniomiesięczna liczba ofert pracy	Wskaźnik dostępności ofert pracy	Odsetek ofert subsydiowanych (%)	Odsetek wolnych miejsc pracy i aktywizacji zawodowej (%)
7523	Ustawiacze i operatorzy maszyn do obróbki produkcji wyrobów z drewna	0,2500	0,2500	1,000	33,33	0,10

Zródło: Na podstawie informacji rocznej opublikowanej przez MRPIPS.

Zamieszczony poniżej ranking elementarnych grup zawodów nadwyżkowych w 2015 roku ukazuje, że największy wskaźnik dostępności oferty pracy odnotowano w grupie *Operatorzy aparatury medyczne*, tj. 62. Wartość wskaźnika wynosząca więcej niż 1 oznacza, że dostępność oferty pracy jest relatywnie niska, gdyż liczba bezrobotnych przewyższa liczbę ofert pracy w grupie zawodów.

Tabela nr 30 Ranking elementarnych grup zawodów nadwyżkowych w 2015 roku w powiecie kieleckim

MAKSYMALNA NADWYŻKA								
Kod	Elementarna grupa zawodów	Liczba bezrobotnych						
8156	Operatorzy maszyn do produkcji obuwia i pokrewni	10,1667						
7314	Ceramicy i pokrewni	9,7500						
3522	Operatorzy urządzeń telekomunikacyjnych	6,1667						
5243	Agenci sprzedaży bezpośredniej	5,8333						
7532	Konstruktorzy i krojczowie odzieży	3,2500						
6330	Rolnicy produkcji roślinnej i zwierzęcej pracujący na własne potrzeby	2,5833						
2294	Audiofonolodzy i logopedzi	2,0000						
2511	Analitycy systemów komputerowych	1,7500						
6129	Hodowcy zwierząt gdzie indziej niesklasyfikowani	1,5000						
7116	Robotnicy budowy dróg	1,5000						
9123	Zmywacze okien	1,5000						
2293	Dietetycy i specjaliści do spraw żywienia	0,4167						
NADWYŻKA								
Kod	Elementarna grupa zawodów	Średniomiesięczna liczba bezrobotnych	Średniomiesięczna liczba ofert pracy	Wskaźnik dostępności ofert pracy	Wskaźnik długotrwałego bezrobocia	Wskaźnik płynności bezrobotnych	Odsetek ofert subsydiowanych (%)	Odsetek wolnych miejsc pracy i aktywizacji zawodowej
3211	Operatorzy aparatury medycznej	5,1667	0,0833	62,0000	60,0000	0,7500	0,00	0,03
8341	Operatorzy wolnobieżnych maszyn rolniczych i leśnych	14,7500	0,2500	59,0000	57,8947	0,9231	0,00	0,10
3259	Średni personel do spraw zdrowia gdzie indziej niesklasyfikowany	12,0000	0,3333	36,0000	61,5385	0,8824	75,00	0,14
3311	Dealerzy i maklerzy aktywów finansowych	2,7500	0,0833	33,0000	100,0000	0,6667	100,00	0,03

7214	Robotnicy przygotowujący i wznoszący konstrukcje metalowe	23,8333	1,4167	16,8235	52,1739	0,8667	5,88	0,59
4110	Pracownicy obsługi biurowej	101,0833	6,8333	14,7927	55,6701	0,9764	78,57	2,38
2523	Specjaliści do spraw sieci komputerowych	2,6667	0,2500	10,6667	50,0000	0,8333	0,00	0,10
3313	Księgowi	24,0000	2,4167	9,9310	50,0000	0,7931	35,29	0,59
8312	Dyżurni ruchu, manewrowi i pokrewni	10,83333	1,4167	7,6471	63,6364	0,8000	0,00	0,59
9122	Czyszciele pojazdów	1,3333	0,2500	5,3333	50,0000	0,6667	0,00	0,10
5311	Opiekunowie dziecięcy	3,4167	1,5000	2,2778	60,000	0,5000	100,00	0,62

Źródło: Na podstawie informacji rocznej opublikowanej przez MRPIPS.

2.3 ANALIZA UMIEJĘTNOŚCI I UPRAWNIEŃ

Kolejnym elementem monitoringu jest analiza umiejętności i uprawnień na rynku pracy – zarówno od strony popytowej i podażowej. Przedstawione w niej są uprawnienia, które są najczęściej posiadane przez bezrobotnych (stanowią najwyższy odsetek bezrobotnych) oraz umiejętności i uprawnienia, które są najczęściej wymagane przez pracodawców w ofertach pracy. Analiza umiejętności i uprawnień przeprowadzona została w powiązaniu z zawodami, co pozwoliło na wskazanie niedopasowań w strukturze kwalifikacyjno - zawodowej. Zestawienie popytu

i podaży na umiejętności i uprawnienia w podziale na wielkie grupy zawodów umożliwia odpowiedź na pytanie, czy cechy posiadane przez bezrobotnych w danych grupach zawodów są poszukiwane przez pracodawców w ofertach pracy. Jeśli większość umiejętności i uprawnień, które najczęściej posiadają bezrobotni, pokrywa się z tymi, które występują po popytowej stronie rynku pracy – to można wysnuć wniosek o równowadze na rynku pracy w tym zakresie. Natomiast, gdy w wyniku przeprowadzonej analizy – umiejętności i uprawnienia poszukiwane przez pracodawców w ofertach pracy są zupełnie inne niż te posiadane przez bezrobotnych w danej grupie zawodów – można wysnuć wniosek o niedopasowaniu struktury kwalifikacyjno-zawodowej na badanym rynku pracy.

Jako uzupełnienie analizy umiejętności i uprawnień w podziale na wielkie grupy zawodów, zbadane zostały cechy grupy osób bez zawodu. Grupa ta charakteryzowana jest według posiadanego wykształcenia i posiadanych umiejętności i uprawnień.

Najbardziej pożądanymi przez pracodawców umiejętnościami są: współpraca w zespole, planowanie i organizacja pracy własnej, obsługa komputera i wykorzystanie internetu.

Prawie ¼ osób bezrobotnych zarejestrowanych w Powiatowym Urzędzie Pracy w Kielcach nie posiada zawodu. Najwięcej osób bezrobotnych bez zawodu legitymuje się wykształceniem gimnazjalnym i poniżej oraz średnim ogólnokształcącym, czyli po szkołach, które nie nadają uprawnień do pracy w zawodzie.

Tabela nr 31 Umiejętności i uprawnienia według wielkich grup zawodów w 2015 roku

Wielka grupa zawodów	STRONA PODAŻOWA RYNKU PRACY		STRONA POPYTOWA RYNKU PRACY	
	Uprawnienia posiadane przez bezrobotnych	Odsetek bezrobotnych (%)	Umiejętności i uprawnienia wymagane w ofertach pracy	Odsetek ofert pracy (%)
SPECJALIŚCI	Obsługa komputera i wykorzystanie internetu	0,8322		
	Planowanie i organizacja pracy własnej	0,8322		
	Współpraca w zespole	0,8322		
	Czytanie ze zrozumieniem i pisanie tekstów w języku polski	0,1387		
	Komunikacja ustna/komunikatywność	0,1387		
TECHNICY I INNY ŚREDNI PERSONEL	Współpraca w zespole	0,6807		
	Planowanie i organizacja pracy własnej	0,6127		
	Obsługa komputera i wykorzystanie internetu	0,4084		
	Czytanie ze zrozumieniem i pisanie tekstów w języku polski	0,0681		
	Przedsiębiorczość, inicjatywność, kreatywność	0,0681		
PRACOWNICY BIUROWI	Planowanie i organizacja pracy własnej	1,4837		
	Współpraca w zespole	1,4837		
	Obsługa komputera i wykorzystanie internetu	0,8902		
PRACOWNICY USŁUG I SPRZEDAWCY	Planowanie i organizacja pracy własnej	1,4837	Zarządzanie ludźmi/przywódstwo	0,0194
	Współpraca w zespole	0,7480		
	Obsługa komputera i internetu	0,4603		
	Komunikacja ustna/komunikatywność	0,1151	Komunikacja ustna/komunikatywność	0,2517
	Czytanie ze zrozumieniem i pisanie tekstów w języku polski	0,1151		
ROLNICY, OGRODNICY, LEŚNICY I RYBACY	Planowanie i organizacja pracy własnej	0,9009		
	Współpraca w zespole			
ROBOTNICY PRZEMYSŁOWI I RZEMIEŚLNICY	Współpraca w zespole	1,0911		
	Planowanie i organizacja pracy własnej	1,0591		
	Obsługa komputera i wykorzystanie internetu	0,1926		
OPERATORZY I MONTERZY MASZYN I URZĄDZEŃ	Planowanie i organizacja pracy własnej	0,8646	Komunikacja ustna/komunikatywność	0,1490
	Współpraca w zespole	0,8646		
	Obsługa i wykorzystanie internetu	0,2882		
PRACOWNICY WYKONUJĄCY PRACE PROSTE	Współpraca w zespole	0,4138		
	Obsługa komputera i wykorzystanie internetu	0,2759		
	Planowanie i organizacja pracy własnej	0,2759		
	Komunikacja ustna/komunikatywność	0,1379		

Źródło: Na podstawie informacji rocznej opublikowanej przez MRPIPS.

Tabela nr 32 Bezrobotni bez zawodu w 2015 roku w powiecie kieleckim

Wyszczególnienie	Bezrobotni bez zawodu	Odsetek bezrobotnych bez zawodu (%)
wg poziomu wykształcenia		
Gimnazjalne i poniżej	1007	41,07
Zasadnicze zawodowe	248	7,99
Średnie ogólnokształcące	500	46,08
Policealne i średnie zawodowe	753	26,35
Wyższe	291	17,51
wg typu ukończonej szkoły		
Zasadnicza szkoła zawodowa	151	20,38
Szkoła przysposabiająca do pracy	-	-

Technikum	498	50,82
Liceum ogólnokształcące	346	47,86
Liceum profilowane	16	50,00
Technikum uzupełniające	17	27,42
Liceum uzupełniające	1	16,67
Szkoła policealna	42	32,06
Wyższa	234	24,38

Źródł.: Na podstawie informacji rocznej opublikowanej przez MRPiPS.

2.4 PODSUMOWANIE ANALIZY OGÓLNEJ SYTUACJI NA RYNKU PRACY

- W ewidencji Powiatowego Urzędu Pracy w Kielcach na koniec 2015 roku zarejestrowanych było ogółem 11.177 osób bezrobotnych, tj. o 882 osoby mniej w stosunku do końca 2014 roku.
- Stopa bezrobocia w powiecie kieleckim na koniec 2015 roku wynosiła 15,5% i była o 1,4 punktu procentowego niższa w stosunku do stanu na koniec analogicznego okresu poprzedniego roku.
- Na przestrzeni całego 2015 roku do Powiatowego Urzędu Pracy w Kielcach wpłynęły 6.252 zgłoszenia wolnych miejsc pracy i miejsc aktywizacji zawodowej.
- Napływ bezrobotnych w roku 2015 wyniósł 18.210 osób, odpływ 19.092 osoby. Na podjęcie pracy wyrejstrowało się 8.498 osób, w tym na podjęcie pracy niesubsydiowanej 7.222 osoby.
- Największy odsetek wśród bezrobotnych stanowiły osoby z wykształceniem zasadniczym zawodowym (27,79%) i policealnym i średnim zawodowym (25,61%).
- W strukturze bezrobotnych według wieku najliczniejszą zbiorowość stanowiły osoby w przedziale wiekowym od 25 do 34 roku życia (31,01% ogółu bezrobotnych).
- W strukturze osób bezrobotnych ze względu na czas pozostawania bez pracy najwięcej osób było zarejestrowanych od 1 do 3 miesięcy (22,97%) i od 6 do 12 miesięcy (18,57%).
- W strukturze bezrobotnych według stażu pracy na koniec 2015 roku najwięcej było zarejestrowanych osób ze stażem od 1 do 5 lat (22,04%) oraz ze stażem do 1 roku (20,96%).

Ranking zawodów deficytowych i nadwyżkowych

- Ranking elementarnych grup zawodów deficytowych w 2015 roku ukazuje, że największą wartość wskaźnika dostępności ofert pracy odnotowano w grupie *Kierownicy do spraw produkcji przemysłowej*, tj. 0,8889.
- Ranking elementarnych grup zawodów nadwyżkowych w 2015 roku ukazuje, że największą wartość wskaźnika dostępności ofert pracy odnotowano w grupie *Operatorzy aparatury medycznej*, tj. 62,00.
- Ranking elementarnych grup zawodów zrównoważonych w 2015 roku ukazuje, że największą wartość wskaźnika dostępności ofert pracy odnotowano w grupie *Ustawiacze i operatorzy maszyn do obróbki produkcji wyrobów z drewna*, tj. 1,00.

Analiza rynku edukacyjnego

- Według elementarnych grup zawodów deficytowych, zrównoważonych oraz nadwyżkowych jedynie wśród *Operatorów aparatury medycznej* i *Średniego personelu do spraw zdrowia gdzie indziej niesklasyfikowanych*, znajdujących się wśród zawodów nadwyżkowych, wskazuje się odpowiednio 25 i 19 osób.
- Wskaźnik frakcji bezrobotnych wśród absolwentów przyjmuje największą wartość dla *Zasadniczej szkoły zawodowej*, tj. 265,00%.

2.4.1 Rynek Edukacyjny

Tabela nr 33 Liczba absolwentów oraz bezrobotnych absolwentów według ostatnio ukończonej szkoły w 2015 roku

Nazwa szkoły	Liczba absolwentów w roku szkolnym poprzedzającym rok sprawozdawczy		Liczba bezrobotnych absolwentów		Wskaźnik frakcji bezrobotnych absolwentów wśród absolwentów (%)	
	ogółem	posiadający tytuł zawodowy*	koniec grudnia roku poprzedniego	koniec maja roku sprawozdawczego	koniec grudnia roku poprzedniego	koniec maja roku sprawozdawczego
Liceum Ogólnokształcące dla Dorosłych w Bodzentynie	0	0	14	16	0,00%	0,00%
Liceum Ogólnokształcące dla Dorosłych w Chmielniku	22	0	2	0	9,09%	0,00%
Liceum Ogólnokształcące dla Dorosłych w Łopusznie	0	0	1	8	0,00%	0,00%
Liceum Ogólnokształcące im. Józefa Szermentowskiego w Bodzentynie	124	0	11	7	8,87%	5,65%
Liceum Ogólnokształcące im. Adolfa Dygasińskiego w Chmielniku	130	0	5	3	3,85%	2,31%
Liceum Ogólnokształcące imienia Kardynała Karola Wojtyły w Łopusznie	98	0	3	2	3,06%	2,04%
Liceum Ogólnokształcące w Chęcinach	54	0	5	0	9,26%	0,00%
Szkoła Policealna Dla Dorosłych w Łopusznie	0	0	0	3	0,00%	0,00%
Technikum nr 1 w Chęcinach	46	4	10	0	21,74%	0,00%
Technikum nr 2 w Chmielniku	72	42	1	2	1,39%	2,78%
Technikum nr 6 w Nowej Słupi	36	16	5	5	13,89%	13,89%
Technikum nr 8 w Łopusznie	112	14	11	12	9,82%	10,71%
Zasadnicza Szkoła Zawodowa w Chmielniku	0	0	2	3	0,00%	0,00%

Źródło: dane przekazane przez szkoły

Tabela nr 34 Liczba absolwentów oraz bezrobotnych absolwentów według ostatnio ukończonej szkoły w 2015 roku

Nazwa szkoły	Liczba absolwentów w roku szkolnym kończącym się w roku sprawozdawczym		Liczba bezrobotnych absolwentów	Wskaźnik frakcji bezrobotnych absolwentów wśród absolwentów (%)
	ogółem	posiadający tytuł zawodowy*	koniec grudnia roku sprawozdawczego	koniec grudnia roku sprawozdawczego
Liceum Ogólnokształcące dla dorosłych w Bodzentynie	0	0	17	0,00%
Liceum Ogólnokształcące dla dorosłych w Chmielniku	15	0	1	6,67%

Liceum Ogólnokształcące dla dorosłych w Łopusznie	29	0	4	13,79%
Liceum Ogólnokształcące Im. Józefa Szermentowskiego w Bodzentynie	56	0	15	26,79%
Liceum Ogólnokształcące Imienia Adolfa Dygasińskiego w Chmielniku	45	0	3	6,67%
Liceum Ogólnokształcące Imienia Kardynała Karola Wojtyły w Łopusznie	33	0	1	3,03%
Liceum Ogólnokształcące w Chęcinach	29	0	1	3,45%
Szkoła Policealna dla dorosłych w Łopusznie	0	0	4	0,00%
Technikum nr 1 w Chęcinach	8	8	5	62,50%
Technikum nr 2 w Chmielniku	19	19	5	26,32%
Technikum nr 6 w Nowej Słupi	2	2	10	500,00%
Technikum nr 7 w Kielcach	0	0	3	0,00%
Technikum nr 8 w Kielcach	0	0	1	0,00%
Technikum nr 8 w Łopusznie	40	40	19	47,50%
Technikum Uzupełniające dla dorosłych w Chęcinach	0	0	2	0,00%
Zasadnicza Szkoła Zawodowa w Chmielniku	0	0	2	0,00%
Zasadnicza Szkoła Zawodowa w Chęcinach	0	0	1	0,00%

Źródło: dane przekazane przez szkoły

2.5 SZKOLNICTWO ZAWODOWE – OD 1 WRZEŚNIA 2012 ROKU.

Reforma szkolnictwa zawodowego wpłynęła na zmiany w następujących kategoriach:

- a) klasyfikacja zawodów szkolnictwa zawodowego
- b) odbudowa programowa kształcenia zawodowego – podstawa programowa
- c) organizacja kształcenia zawodowego – ramowe plany nauczania
- d) system egzaminów potwierdzających kwalifikacje w zawodzie
- e) kwalifikacyjne kursy zawodowe

Zawody ujęte w klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego to zawody jedno-, dwu- i trójkwalifikacyjne – kwalifikacje oznaczono odpowiednio symbolami K₁, K₂ i K₃. Klasyfikacja zawiera 95 zawodów jednokwalifikacyjnych – są to przede wszystkim zawody nauczane w zasadniczej szkole zawodowej. Zawodami jednokwalifikacyjnymi są także między innymi zawody nauczane na poziomie technikum i szkoły policealnej, dla których ministrem właściwym jest minister do spraw zdrowia, minister do spraw zabezpieczenia społecznego, minister do spraw transportu, minister do spraw gospodarki morskiej.

Wśród zawodów, w których kształcenie jest prowadzone w technikum, dominują zawody, w ramach których wyodrębniono dwie lub trzy kwalifikacje. W tych zawodach pierwszą – bazową – kwalifikacją jest na ogół kwalifikacja ustalona dla zawodu/zawodów nauczanych w zasadniczej szkole zawodowej, a stanowiących merytoryczną i programową podbudowę do nabywania kolejnych – wyższych – kwalifikacji.

Zgodnie z założeniami reformy od 1 września 2012 roku zostały zlikwidowane:

- 1) licea profilowane dla dorosłych
- 2) uzupełniające licea ogólnokształcące dla młodzieży
- 3) uzupełniające licea ogólnokształcące dla dorosłych
- 4) technika uzupełniające dla młodzieży
- 5) technika uzupełniające dla dorosłych
- 6) technika dla dorosłych
- 7) zasadnicze szkoły zawodowe dla dorosłych

Obecnie kształcenie dorosłych odbywa się wyłącznie w liceum ogólnokształcącym dla dorosłych, szkole policealnej oraz na kwalifikacyjnych kursach zawodowych.

Dodatkowo z dniem 1 września 2012 r. organy prowadzące dotychczasowe zasadnicze szkoły zawodowe o okresie nauczania krótszym niż 3 lata przekształciły je w trzyletnie zasadnicze szkoły zawodowe, których ukończenie umożliwia uzyskanie dyplomu potwierdzającego kwalifikacje zawodowe po zdaniu egzaminów potwierdzających kwalifikacje w danym zawodzie, a także dalsze kształcenie począwszy od klasy drugiej liceum ogólnokształcącego dla dorosłych oraz KKZ.

Zgodnie z założeniami reformy organ prowadzący szkoły dla dorosłych oraz szkoły prowadzące kształcenie zawodowe może utworzyć „centrum kształcenia zawodowego i ustawicznego” – natomiast w naszym powiecie funkcjonuje Centrum Kształcenia Praktycznego i Ustawicznego w Chmielniku, które może prowadzić kwalifikacyjne kursy zawodowe, w szerokim spektrum zawodów oraz podejmuje działania w zakresie poradnictwa zawodowego i informacji zawodowej. Centrum współpracuje z pracodawcami i organizacjami pracodawców jak również z Poradnią Psychologiczno- Pedagogiczną w Chmielniku.

2.6 PODSUMOWANIE:

Od 1 września 2012 roku w szkolnictwie zawodowym funkcjonują następujące formy kształcenia:

TECHNIKUM – czas trwania 4 lata

Uczniowie technikum w trakcie nauki przystępują do zewnętrznych egzaminów potwierdzających kwalifikacje w zawodzie w zakresie danej kwalifikacji. Po pozytywnym zdaniu egzaminu uczeń otrzymuje *świadectwo potwierdzające kwalifikację w zawodzie*. W chwili potwierdzenia wszystkich wyodrębnionych kwalifikacji w zawodzie oraz ukończeniu szkoły (lub uzyskania świadectwa ukończenia kształcenia ogólnego na danym etapie edukacyjnym) absolwent uzyskuje *dyplom potwierdzający kwalifikacje zawodowe*.

Po ukończeniu technikum absolwent może przystąpić do matury.

Kwalifikacja – wyodrębniony w danym zawodzie zestaw oczekiwanych efektów kształcenia, czyli określony zasób wiedzy, umiejętności zawodowych oraz kompetencji personalnych i społecznych, opisanych w podstawie programowej kształcenia zawodowego.

Zawody mogą być jednokwalifikacyjne, dwukwalifikacyjne i trójkwalifikacyjne. Kwalifikacje oznaczono symbolami K_1 , K_2 , K_3 .

ZASADNICZA SZKOŁA ZAWODOWA - czas trwania 3 lata

Uczniowie Zasadniczej Szkoły Zawodowej w trakcie nauki przystępują do zewnętrznych egzaminów potwierdzających kwalifikacje w zawodzie w zakresie danej kwalifikacji. Po pozytywnym zdaniu egzaminu uczeń otrzymuje *świadectwo potwierdzające kwalifikację*

w zawodzie. W chwili potwierdzenia wszystkich wyodrębnionych kwalifikacji w zawodzie oraz ukończeniu szkoły (lub uzyskania świadectwa ukończenia kształcenia ogólnego na danym etapie edukacyjnym) absolwent uzyskuje *dyplom potwierdzający kwalifikacje zawodowe*.

Po ukończeniu Zasadniczej Szkoły Zawodowej absolwent może kontynuować naukę w liceum ogólnokształcącym dla dorosłych, rozpoczynając naukę od 2 klasy a jeżeli podejmie równoległe kształcenie zawodowe na kwalifikacyjnych kursach zawodowych i uzyska wszystkie wymagane świadectwa otrzymuje tytułu technika.

SZKOŁA POLICEALNA - czas trwania 2 do 4 semestrów

Słuchacze szkoły policealnej w trakcie nauki również przystępują do zewnętrznych egzaminów potwierdzających kwalifikacje w zawodzie w zakresie danej kwalifikacji. Po pozytywnym zdaniu egzaminu słuchacz otrzymuje *świadectwo potwierdzające kwalifikację w zawodzie*. W chwili potwierdzenia wszystkich wyodrębnionych kwalifikacji w zawodzie oraz ukończeniu szkoły absolwent uzyskuje *dyplom potwierdzający kwalifikacje zawodowe*.

KWALIFIKACYJNE KURSY ZAWODOWE

Kursy kwalifikacyjne są obecnie najprostszą i jedyną drogą do zdobycia tytułu technika przez osobę dorosłą.

Można jednocześnie uczęszczać do Liceum Ogólnokształcącego i uczyć się w zawodzie technika (uczęszczać na kursy KKZ).

Kwalifikacyjny kurs zawodowy jest formą zastępującą dotychczasowe kształcenie zawodowe dorosłych w technikum uzupełniającym oraz w szkołach policealnych - do tej pory zawód można było zdobyć w tych typach szkół - teraz na kursie kwalifikacyjnym (niektóre zawody nadal można zdobywać w szkole policealnej).

Na kwalifikacyjnych kursach zawodowych osoby dorosłe mogą uzyskać kwalifikacje zawodowe i dyplom technika w danym zawodzie.

Na wybrany kurs kwalifikacyjny może uczęszczać każda pełnoletnia osoba (ukończone 18 lat), bez względu na dotychczasowe wykształcenie (minimum gimnazjum).

Podział każdego zawodu na kwalifikacje stwarza nowe możliwości, ułatwia przekwalifikowanie się lub zdobycie nowych uprawnień zawodowych. Jest to elastyczna i wygodna forma kształcenia, dzięki której można wybrać z programu nauczania danego zawodu tylko jedną kwalifikację, uprawniającą do wykonywania konkretnych czynności.

Dyplom technika - potwierdzający kwalifikacje zawodowe w określonym zawodzie może otrzymać:

- osoba, która posiada wykształcenie średnie i świadectwa potwierdzające kwalifikacje zawodowe
- osoba, która posiada wykształcenie zasadnicze zawodowe i świadectwa potwierdzające kwalifikacje zawodowe po uzupełnieniu wykształcenia średniego w liceum ogólnokształcącym dla dorosłych

Osoba, która nie ma wykształcenia średniego, będzie posiadała uprawnienia do wykonywania zawodu w zakresie danej kwalifikacji zawodowej.

System kwalifikacyjnych kursów zawodowych daje niezwykłą szansę osobom bez wykształcenia średniego na zdobycie tytułu technika. Mogą one już teraz zdobywać kwalifikacje na poziomie technika i jednocześnie przygotowywać się do uzyskania wykształcenia średniego.

Natomiast jeśli słuchacz potrzebuje tylko wybraną kwalifikację w zawodzie, to nie musi przerabiać całego programu technika. Teraz może skończyć jedynie wybrany kwalifikacyjny kurs zawodowy i zdobyć bardzo konkretne umiejętności z zakresu określonej kwalifikacji.

Po ukończeniu danej kwalifikacji słuchacz otrzymuje - zaświadczenie o ukończeniu kursu. Następnie przystępuje do zewnętrznego egzaminu zawodowego potwierdzającego kwalifikacje w zawodzie w zakresie danej kwalifikacji i po jego zdaniu otrzymuje od Okręgowej Komisji Egzaminacyjnej - świadectwo potwierdzające kwalifikacje w zawodzie. Po zdobyciu wszystkich kwalifikacji na danym kierunku (jednej, częściej dwóch lub nawet trzech – K₁, K₂, K₃) oraz wykazaniu posiadania wykształcenia średniego osoba ma możliwość uzyskania dyplomu technika.

Przykład dotyczy nauki w zawodzie technika informatyka

Zawód technik informatyk podzielono na 3 kwalifikacje (specjalności):

K₁ – Montaż i eksploatacja komputerów osobistych oraz urządzeń peryferyjnych

K₂ – Projektowanie i administracja lokalnych sieci komputerowych

K₃ – Tworzenie i administracja stron internetowych i baz

Osoba zainteresowana nauką na tym kierunku może zapisać się na jeden, dwa lub trzy kursy i uzyskać zaświadczenia o posiadaniu odpowiednio jednej, dwóch kwalifikacji lub skończyć wszystkie trzy kursy i uzyskać tytuł technika informatyka.

Nauka na kursach kwalifikacyjnych odbywa się podczas roku szkolnego.

Kurs obejmuje zakres jednej kwalifikacji w danym zawodzie i jest prowadzony według programu nauczania uwzględniającego nową podstawę programową kształcenia w zawodach.

Kurs kończy się zaliczeniem w formie zadania praktycznego.

Osoba, która uzyskała zaliczenie kursu, otrzymuje zaświadczenie o ukończeniu kursu.

Ukończenie kursu umożliwia przystąpienie do egzaminu potwierdzającego kwalifikacje zawodowe z danej kwalifikacji, przeprowadzanego w formie pisemnej (test wyboru) oraz praktycznej (wykonanie elementu pracy zgodnie z efektami wynikającymi z podstawy programowej).

Egzamin potwierdzający kwalifikacje zawodowe z danej kwalifikacji (z danego kursu) przeprowadzany jest przez Okręgową Komisję Egzaminacyjną. Jest to egzamin zewnętrzny odbywający się w placówce organizującej dany kurs . Uzyskanie dyplomu potwierdzającego kwalifikacje zawodowe w danym zawodzie możliwe jest dopiero po zaliczeniu wszystkich kwalifikacji w danym zawodzie.

Minimalna liczba godzin kształcenia na kursie zależy od kwalifikacji.

3. KIERUNKI ROZWOJU OŚWIATY POWIATU KIELECKIEGO W LATACH 2016-2020 R.

3.1. ANALIZA SWOT LOKALNEGO SYSTEMU OŚWIATY

Analiza SWOT jest często stosowaną metodą służącą zidentyfikowaniu i usystematyzowaniu informacji w wybranych obszarach planowania strategicznego.

Analiza SWOT obejmuje:

S -mocne strony (strenghts)

W-słabe strony (weaknesses)

O -szanse (opportinities)

T -zagrożenia (treates)

Przy opracowaniu poniższej analizy przyjęto, że czynniki istotne dla Kompleksowego Planu Rozwoju Szkół i Placówek Powiatu Kieleckiego można pogrupować według 10 obszarów problemowych:

1. Wyzwania demograficzne i migracyjne.
2. Wyzwania modernizacyjne.
3. Jakość oferty edukacyjnej.
4. Trafność i konkurencyjność oferty edukacyjnej.
5. Optymalizacja sposobu wykorzystania posiadanych zasobów edukacyjnych.
6. Wsparcie dla rozwoju talentów i wyrównywania szans edukacyjnych.
7. Rozwój lokalnego systemu kształcenia przez całe życie.
8. Modernizacja kształcenia zawodowego.
9. Budowanie lokalnego partnerstwa na rzecz rozwoju edukacji.
10. Możliwości pozyskania dodatkowych środków na cele edukacyjne.

W celu podniesienia trafności diagnozy oraz uspołecznienia procesu konsultacji Kompleksowego Planu Rozwoju Szkół i Placówek Powiatu Kieleckiego analizę SWOT przeprowadzono metodą warsztatową z udziałem dyrektorów placówek oświatowych Powiatu Kieleckiego.

3.2 KLUCZOWE CZYNNIKI ROZWOJU OŚWIATY POWIATU

Analiza szans i zagrożeń oraz słabych i mocnych stron oświaty Powiatu Kieleckiego stanowi podsumowanie diagnozy lokalnej oświaty i jest podstawą do zdefiniowania celów strategicznych i opisanie zadań oświatowych Powiatu w ramach planu rozwoju placówek oświatowych Powiatu Kieleckiego.

1. WYZWANIA DEMOGRAFICZNE I MIGRACYJNE

MOCNE STRONY	SŁABE STRONY
<ul style="list-style-type: none">dobrze zbadana i na bieżąco monitorowana sytuacja demograficznaliczna grupa osób kwalifikująca się do kształcenia w liceach ogólnokształcących dla dorosłych, szkołach policealnych dla dorosłych oraz kwalifikacyjnych kursach zawodowych pozwalających na przekwalifikowanie dostosowujące do dynamicznie zmieniającego się rynku pracy	<ul style="list-style-type: none">emigracja uczniów zdolnychtrudności w pozyskaniu i zatrzymaniu uczniów zdolnychujemne saldo migracjinieefektywnie prowadzona diagnoza na potrzeby edukacyjneduży nabór wiąże się z trudnościami lokalowymi, które wpływają na jakość kształcenia
SZANSE	ZAGROŻENIA
<ul style="list-style-type: none">pozyskanie i zatrzymanie kandydatów do kształcenia w szkołach ponadgimnazjalnychstabilna liczba kandydatów do szkół ponadgimnazjalnych z terenu Powiatuwysoka trafność prognoz demograficznych,reemigracja oraz imigracjamożliwość kształcenia osób nisko uposażonych (niższe koszty dojazdu i utrzymania)oferta edukacyjna dla osób dorosłychpozyskiwanie kandydatów na unikalne kierunki kształceniawspółpraca z lokalnymi przewoźnikami	<ul style="list-style-type: none">wzmożenie tempa emigracji młodzieży i rodzinujemny bilans napływu i odpływu kandydatów do szkół Powiatuodpływ potencjalnych kandydatów do szkół dla dorosłych oraz uczestników kształcenia ustawicznego (19-24,25-30 lat)słabnąca rola publicznej komunikacji autobusowejstarzenie się społeczności lokalnejniski przyrost naturalnyrezygnacja z kształcenia młodzieży w przypadku trudnej sytuacji materialnej (zbyt duże koszty dojazdu i utrzymania)wyjazd uczniów do szkół kieleckich i ościennych skutkować będzie emigracją młodych oraz wpływać będzie na wzrost bezrobocia na lokalnym rynku pracy

2. WYZWANIA MODERNIZACYJNE

MOCNE STRONY	SŁABE STRONY
<ul style="list-style-type: none">dobre wyposażenie w środki TIKdziałania władz dla podtrzymania dobrego stanu i wyposażenia obiektów oświatowych	<ul style="list-style-type: none">niepełna lub niemożliwa adaptacja bazy lokalowej do potrzebmodernizacja bazy pod kątem nowych egzaminów zawodowych dostosowanych do wskazań OKE na każdą sesję egzaminacyjnąwyrok sądowy stanowiący o opuszczeniu budynku (Łopuszno)brak hali sportowej (Bodzentyn, Łopuszno)brak w placówkach pełnej infrastruktury sportowejbrak możliwości odpowiedniego wyposażenia klasopracownibraki w wyposażeniu pracowni do kształcenia zawodowego
SZANSE	ZAGROŻENIA
<ul style="list-style-type: none">relatywnie wysokie w skali regionu bezrobocierozwój przedsiębiorstw i rzemiosłagotowość pracodawców do tworzenia dobrych warunków do pracy dydaktycznej poprzez inwestycje w rozbudowę pracowni lub udostępnianie własnej bazypreferowanie przez pracodawców blisko położonych szkół,wieloletnia współpraca z pracodawcami z terenu całego krajugotowość władz do podtrzymania dobrego stanu i wyposażenia obiektów oświatowychmożliwości doposażenia specjalistycznych pracowni w sprzęt zgodnie z rekomendacjami MEN, OKE z funduszy UEedukacja na miarę XXI wiekuwybudowanie infrastruktury edukacyjnej na potrzeby Zespołu Szkół Ponadgimnazjalnych w Łopusznie pełniącego funkcję oświatową	<ul style="list-style-type: none">wysokie tempo zmian w strukturze gospodarki i zapotrzebowania na wykształconych specjalistów

3. JAKOŚĆ OFERTY EDUKACYJNEJ

MOCNE STRONY	SŁABE STRONY
<ul style="list-style-type: none"> • szeroki zakres i bogactwo oferty edukacyjnej w szkołach ponadgimnazjalnych • zadawalające rezultaty prowadzonych dotychczas ewaluacji zewnętrznych prowadzonych przez nadzór pedagogiczny • obecność oferty opartej na diagnozie potrzeb uczniów gimnazjów • oferta poradni psychologiczno-pedagogicznej dostosowana do potrzeb uczniów i klientów • wysoko wykwalifikowana kadra pedagogiczna szkół i placówek oświatowych • wysoka zdawalność egzaminów maturalnych 	<ul style="list-style-type: none"> • brak środków na sfinansowanie etatów doradców zawodowych oraz pedagogów szkolnych, • brak sprawnych wewnętrznych systemów poradnictwa edukacyjno-zawodowego • „wyniszczająca” konkurencja między szkołami o uczniów – powielanie kierunków • nieadekwatne wsparcie przez MEN w zakresie przygotowania reformy programowej kształcenia w zawodach oraz budowy odpowiedniego do zachodzących zmian systemu poradnictwa edukacyjno-zawodowego w gimnazjach, szkołach ponadgimnazjalnych, poradniach psychologiczno-pedagogicznych oraz w szkolnictwie wyższym • popyt na usługi poradni psychologiczno-pedagogicznej jest wyższy niż możliwości kadrowe
SZANSE	ZAGROŻENIA
<ul style="list-style-type: none"> • ogólne podniesienie efektywności kształcenia • otwartość pracodawców na udostępnianie bazy dla uczniów i nauczycieli • funkcjonowanie wewnętrznych systemów doradztwa edukacyjno-zawodowego • wzbogacenie oferty szkół i placówek w zakresie poradnictwa edukacyjno-zawodowego • podniesienie trafności wyboru przedmiotów rozszerzonych poprzez właściwe poradnictwo edukacyjno-zawodowe • podniesienie efektywności promocji szkół poprzez stosowanie różnorodnych form • trafność oferty edukacyjnej, poprzez udostępnienie kandydatom pełnej informacji o programach i planach nauczania • działanie w obszarze zatrudnienia osób po szkołach zawodowych np. w ramach umowy absolwenckiej czy stażu absolwenckiego • rozwijanie współpracy z uczelniami wyższymi • zamawiane klasy i kierunki kształcenia przez pracodawców, rozwój programów typu „gwarancja pracy” np. poprzez organizowanie klas patronackich 	<ul style="list-style-type: none"> • brak wsparcia ze strony MEN dla finansowania poradnictwa edukacyjno-zawodowego w ramach subwencji • brak korelacji wymagań egzaminacyjnych z praktycznym wykorzystaniem zdobytej wiedzy na rynku pracy

4. TRAFNOŚĆ I KONKURENCYJNOŚĆ OFERTY EDUKACYJNEJ

MOCNE STRONY	SŁABE STRONY
<ul style="list-style-type: none"> • duża mobilność oferty edukacyjnej • obecność w ofercie ciekawych kierunków kształcenia • otwieranie nowych, innowacyjnych kierunków lub modernizacja istniejących 	<ul style="list-style-type: none"> • niedostosowanie oferty do potrzeb ucznia zdolnego • uboga oferta zajęć dodatkowych • małe wsparcie dla uczniów gimnazjów w zakresie doradztwa zawodowego • brak odpowiedniej oferty kształcenia w zawodach zaawansowanych technicznie i technologicznie
SZANSE	ZAGROŻENIA
<ul style="list-style-type: none"> • indywidualizacja kształcenia, planowanie pracy pod kątem możliwości i potrzeb rozwojowych uczniów • rozszerzenie oferty w zakresie zawodów robotniczych • lepsze ukierunkowanie programów rozszerzeń pod kątem możliwości dalszego kształcenia i realizacji aspiracji rozwojowych uczniów • promowanie szkół zawodowych w gimnazjach – spotkania z uczniami i rodzicami • targi edukacyjne (promocja oferty szkół zawodowych w powiecie) • współpraca z pracodawcami w tworzeniu nowych kierunków kształcenia • możliwość rozwoju szkół poprzez wprowadzenie 	<ul style="list-style-type: none"> • trudności w budowaniu oferty edukacyjnej uwzględniającej pełen zakres różnorodnych oczekiwań obywateli • przejmowanie klientów przez placówki niepubliczne • trudności we współpracy z pracodawcami odnośnie kształcenia praktycznego w zasadniczych szkołach zawodowych w niektórych zawodach

kierunków kształcenia w zawodach zaawansowanych technicznie i technologicznie

5. OPTIMALIZACJA SPOSOBU WYKORZYSTANIA POSIADANYCH ZASOBÓW EDUKACYJNYCH

MOCNE STRONY	SŁABE STRONY
<ul style="list-style-type: none">• dobrze wykorzystywane zasoby materialne• wysokie zaangażowanie kadry i gotowość do podejmowania dodatkowych zadań	<ul style="list-style-type: none">• niewystarczające docenianie nauczycieli z pasją i wysokimi kwalifikacjami• słaba znajomości języków obcych przez nauczycieli• mała otwartości na ruchy kadrowe• brak nowoczesnego prorozwojowego wyposażenia informatycznego• brak pedagoga w szkołach• zbyt mała liczba młodych nauczycieli• zbyt małe szkoły, klasy i grupy• rozdrobnienie i rozproszenie szkół• wydatki niektórych szkół i placówek powyżej kwot subwencji• konieczność dofinansowywania szkół i placówek• wzrost kosztów kształcenia• malejąca stabilność zatrudnienia nauczycieli
SZANSE	ZAGROŻENIA
<ul style="list-style-type: none">• pełniejsze wykorzystanie bazy do realizacji kształcenia dorosłych• podniesienie sprawności systemów motywacyjnych• usprawnienie systemu dokształcania i doskonalenia nauczycieli• zwiększenie mobilności przestrzennej i zawodowej kadry• pozyskanie dodatkowych środków wspierających pomoc psychologiczno-pedagogiczną w szkołach• ciągłe dokształcanie kadry pedagogicznej	<ul style="list-style-type: none">• podobna pod względem bazy sytuacja szkół w otoczeniu• brak równowagi i rosnący deficyt budżetu Powiatu• brak własnej infrastruktury edukacyjnej na potrzeby Zespołu Szkół Ponadgimnazjalnych nr 5 w Łopusznie i Poradni Psychologiczno – Pedagogicznej w Piekoszowie

6. WSPARCIE DLA ROZWOJU TALENTÓW I WYRÓWNYWANIA SZANS EDUKACYJNYCH

MOCNE STRONY	SŁABE STRONY
<ul style="list-style-type: none">• prowadzenie różnych form wsparcia psychologiczno-pedagogicznego dla uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi• współpraca szkół z Samorządowym Ośrodkiem Doradztwa Metodycznego i Doskonalenia Nauczycieli	<ul style="list-style-type: none">• brak środków na rozwój talentów oraz zajęcia dodatkowe• brak odpowiedniego wsparcia, zajęć specjalistycznych• brak narzędzi pozwalający na wzrost motywacji do rozwoju talentów np. w postaci stypendiów
SZANSE	ZAGROŻENIA
<ul style="list-style-type: none">• pozyskanie dodatkowych środków wspierających diagnozowanie i rozbudowę oferty zajęć dla młodzieży uzdolnionej• rozwijanie systemu opieki i profesjonalnej pracy z uczniami o specjalnych potrzebach edukacyjnych lub z dysfunkcjami• tworzenie warunków do praktycznej nauki zawodu, dostosowanego do potrzeb i możliwości osób niepełnosprawnych• rozbudowany system nagród i stypendiów dla uzdolnionych uczniów• wykorzystanie środków EFS na realizację zajęć dodatkowych	<ul style="list-style-type: none">• odpływ uczniów uzdolnionych do dużych aglomeracji• pogłębienie procesów segregacji i wykluczenia edukacyjnego w grupach defaworyzowanych społecznie i ekonomicznie• nieadekwatna do zdiagnozowanych potrzeb oferta zajęć dodatkowych

7. ROZWÓJ LOKALNEGO SYSTEMU KSZTAŁCENIA PRZEZ CAŁE ŻYCIE

MOCNE STRONY	SŁABE STRONY
<ul style="list-style-type: none">• możliwość kształcenia dorosłych na kursach i w szkołach policealnych• wysoko wykwalifikowana kadra pedagogiczna do kształcenia dorosłych na kursach i w szkołach policealnych	<ul style="list-style-type: none">• małe zainteresowanie osób dorosłych kształceniem• małe zainteresowanie pracodawców kształceniem ustawicznym• zbyt małe zainteresowanie ze strony dorosłych i pracodawców ofertą edukacyjną szkół• niedostateczne kompetencje kadry w zakresie organizacji i prowadzenia nauczania zdalnego
SZANSE	ZAGROŻENIA
<ul style="list-style-type: none">• współpraca szkół dla dorosłych z Urzędami Pracy, Cechem Rzemiosł Różnych i pracodawcami• rozbudowa systemu poradnictwa edukacyjno-zawodowego dla dorosłych• monitorowanie rynku pracy pod kątem potrzeb kształcenia dorosłych• współpraca z pracodawcami uczestniczącymi w procesie kształcenia zawodowego	<ul style="list-style-type: none">• rosnąca mobilność uczniów i absolwentów• wzrost konkurencji na rynku edukacyjnym• rozwój konkurencyjnej oferty kształcenia niestacjonarnego i zdalnego za pośrednictwem internetu

8. MODERNIZACJA KSZTAŁCENIA ZAWODOWEGO.

MOCNE STRONY	SŁABE STRONY
<ul style="list-style-type: none">• szkolenia dające dodatkowe uprawnienia• doświadczenie szkoły w nauczaniu wielu zawodów• porozumienia szkół z przedsiębiorcami• wykwalifikowana i doświadczona kadra	<ul style="list-style-type: none">• niedostateczna w skali kraju promocja szkolnictwa zawodowego i prestiżu zawodów rzemieślniczych i technicznych• brak środków dydaktycznych, sprzętu• braki w doskonaleniu praktycznym n -li zawodów• brak szerokopasmowego Internetu z połączonym systemem informatycznym dla uczniów• wysokie koszty modernizacji bazy• wysokie koszty przekwalifikowania i doskonalenia kadry• stereotypowe nastawienie rodziców i uczniów w zakresie wyboru typu szkoły lub rodzaju zawodu
SZANSE	ZAGROŻENIA
<ul style="list-style-type: none">• możliwość doskonalenia kadry i dostosowania oferty• możliwość ewaluacji programów kształcenia zawodowego, kwalifikacyjnych kursów zawodowych i kursów doskonalenia zawodowego• możliwość systemowej współpracy z pracodawcami i innymi instytucjami rynku pracy w zakresie planowania kierunków kształcenia, org. kształcenia praktycznego praktyk i staży uczniowskich i nauczycielskich• możliwość rozwoju współpracy międzynarodowej w zakresie kształcenia ustawicznego oraz implementacja przydatnych rozwiązań• możliwość skoordynowania polityki JST w zakresie planowania kształcenia zawodowego z sąsiadującymi JST• możliwość rozwoju oferty kształcenia niestacjonarnego, asynchronicznego i zdalnego• preferowanie przez pracodawców lokalnie wykształconych pracowników• wprowadzenie opiekunów kariery, spośród nauczycieli szkół zawodowych- tutorzy• otwieranie klas wielozawodowych dla zwiększenia szans uczniów na rynku pracy oraz ze względów ekonomicznych prowadzenia takich oddziałów• przygotowanie i prowadzenie strony www powiatowego programu promującego szkolnictwo zawodowe, powiązanego z bazą szkół zawodowych oraz bazą kursów, jak również pracodawców i absolwentów• możliwości pozyskiwania funduszy z UE• współpraca z pracodawcami• baza lokalowa	<ul style="list-style-type: none">• niepewność prognozowania zapotrzebowania na pracowników określonych specjalności• niestabilność polityki edukacyjnej państwa w zakresie kształcenia zawodowego• nieakceptowane przez pracodawców zasady współpracy ze szkołami• problemy absolwentów ze znalezieniem pracy, wynikającej z wymagań i oczekiwań pracodawcy• wysokie tempo zmian w gospodarce

<ul style="list-style-type: none"> • zatrudnianie nauczycieli praktyków 	
--	--

9. BUDOWANIE LOKALNEGO PARTNERSTWA NA RZECZ ROZWOJU EDUKACJI

MOCNE STRONY	SŁABE STRONY
<ul style="list-style-type: none"> • zaangażowanie interesariuszy w „życie szkoły” (np. sponsorowanie nagród w konkursach, specjalistycznego wyposażenia, wycieczek itp. • odbywanie praktyk poza szkołą 	<ul style="list-style-type: none"> • brak działań w celu tworzenia lokalnego partnerstwa • brak spotkań z przedstawicielami środowiska lokalnego i pracodawcami • brak dobrych praktyk oraz liderów w zakresie budowania lokalnego partnerstwa • brak wystarczającej współpracy szkół z pracodawcami, • brak wsparcia dla firm i zakładów pracy, w których uczniowie odbywają praktyki • niedostateczne wyczulenie podmiotów oświatowych na potrzeby pracodawców • brak organizacji targów edukacyjnych z udziałem pracodawców
SZANSE	ZAGROŻENIA
<ul style="list-style-type: none"> • lokalne partnerstwo na rzecz rozwoju edukacji • możliwość realizacji porozumienia na rzecz kształcenia zawodowego i licealnego między powiatem, pracodawcami i innymi podmiotami • możliwość nawiązania współpracy z organami prowadzącymi gimnazja • obecność reprezentatywnej grupy przedstawicieli zawodów • wprowadzenie systemu promocji i nagród dla najlepszych praktyko-dawców, przy czynnym uczestnictwie uczniów w wyborze • zwiększenie roli wolontariatu w działalności edukacyjnej • działania na rzecz wsparcia pracodawców i zakładów pracy, które umożliwią organizację praktyk oraz staży 	<ul style="list-style-type: none"> • w działaniach partnerów przewaga uzgadniania i konsultacji nad realnymi działaniami

10. MOŻLIWOŚCI POZYSKANIA DODATKOWYCH ŚRODKÓW NA CELE EDUKACYJNE

MOCNE STRONY	SŁABE STRONY
<ul style="list-style-type: none"> • wsparcie JST w zakresie finansowania dodatkowych zadań edukacyjnych • sukcesywne podnoszenie kompetencji nauczycieli w zakresie pozyskiwania zewnętrznych środków finansowych 	<ul style="list-style-type: none"> • brak doświadczenia w korzystaniu ze środków EFS • problemy związane z realizacją projektów • nie wszystkie placówki pozyskują środki zewnętrzne • zróżnicowane wykorzystywanie środków unijnych i brak w tej sprawie współpracy między szkołami
SZANSE	ZAGROŻENIA
<ul style="list-style-type: none"> • nowe otwarcie ukierunkowane na rozwój wykształcenia • możliwości pozyskania środków z programów operacyjnych np. POWER, RPOWŚ, ERASMUS + • wsparcie placówek poprzez dofinansowanie przedsięwzięć oświatowych 	<ul style="list-style-type: none"> • z punktu widzenia lokalnego nietrafnie sformułowane priorytety podziału środków w regionie • konieczność podporządkowania lokalnych priorytetów filozofii dużych funduszy i programów • kryzys ekonomiczny wpływający na ograniczenie środków dla oświaty • zmiany w prawie oświatowym, które mogą mieć bezpośredni wpływ na realizację niektórych zadań edukacyjnych

3.3 MISJA OŚWIATY POWIATU KIELECKIEGO

Zapewnienie jak najlepszych warunków do harmonijnego i wszechstronnego rozwoju osobowości, umiejętności i postaw młodego człowieka, które są niezbędne do samodzielnego funkcjonowania w społeczeństwie.

3.4 WIZJA OŚWIATY POWIATU KIELECKIEGO

Powiat sukcesywnie dąży do stworzenia systemu skutecznej, nowoczesnej edukacji.

Szkoły i placówki powinny stwarzać warunki zapewniające bezpieczeństwo, wysoką jakość nauczania dostosowaną do kontynuowania kształcenia na wyższym etapie edukacyjnym oraz dostosowaną do bieżących wymagań rynku pracy. Każda ze szkół oraz placówek obok realizacji statutowych zadań dąży do stworzenia swojego indywidualnego charakteru, klimatu (np. szkoła integracyjna, sportowa, artystyczna). W procesie tym priorytetem jest mobilność i atrakcyjność oferty edukacyjnej oraz stworzenie uczniom warunków do szeroko rozumianego rozwoju kompetencji kluczowych, zainteresowań, pasji, kreatywności i otwartości na innych. W tym celu konieczna jest także zmiana roli nauczyciela – od osoby przekazującej wiedzę do osoby kształcącej umiejętności. Powiat wspiera podejmowane działania w zakresie systematycznego rozwoju kwalifikacji kadry pedagogicznej zgodnego z polityką oświatową szkół i placówek. Dąży do zapewnienia jak najlepszych warunków realizacji podstaw programowych pod kątem wyposażenia w środki dydaktyczne oraz zapewnienia nowoczesnych, funkcjonalnych, estetycznych pomieszczeń.

3.5 CELE STRATEGICZNE

Cel 1 Efektywne zarządzanie oświatą

Cel 2 Nowoczesny system kształcenia

Cel 3 Rozwój talentów i wyrównywanie szans edukacyjnych

Cel 4 Zmodernizowana baza dydaktyczna

STRUKTURA CELÓW STRATEGICZNYCH

Cel 1 Efektywne zarządzanie oświatą	Cel 2 Nowoczesny system kształcenia	Cel 3 Rozwój talentów i wyrównywanie szans edukacyjnych	Cel 4 Zmodernizowana baza dydaktyczna
<p>1.1 Skuteczne lokalne partnerstwo na rzecz rozwoju edukacji.</p> <p>1.2 Wysoka efektywność kształcenia i zarządzania oświatą.</p> <p>1.3 Optymalne wykorzystanie posiadanych zasobów edukacyjnych.</p> <p>1.4 Sprawny system pozyskiwania dodatkowych środków na cele edukacyjne.</p>	<p>2.1 Wysoka trafność, konkurencyjność i elastyczność oferty edukacyjnej.</p> <p>2.2 Wysokie kompetencje kadr oświatowych.</p> <p>2.3 Efektywny lokalny system poradnictwa edukacyjno-zawodowego.</p> <p>2.4 Rozwój lokalnego systemu kształcenia przez całe życie.</p>	<p>3.1 Efektywne systemy wsparcia dla rozwoju talentów.</p> <p>3.2 Wsparcie dla osób o szczególnych potrzebach edukacyjnych.</p> <p>3.3 Wsparcie rozwoju osób pozostających w trudnej sytuacji społeczno - ekonomicznej.</p> <p>3.4 Włączanie w edukację osób wykluczonych.</p>	<p>4.1 Budowa infrastruktury edukacyjnej na potrzeby Zespołu Szkół Ponadgimnazjalnych w Łopusznie.</p> <p>4.2 Modernizacja i remonty obiektów oświatowych.</p> <p>4.3 Modernizacja i doposażenie bazy dydaktycznej kształcenia zawodowego.</p> <p>4.4 Modernizacja i doposażeniem szkół i placówek w sprzęt komputerowy, odpowiednią infrastrukturę ICT oraz aktualizacja oprogramowania.</p> <p>4.5 Modernizacja i doposażenie szkół i placówek w pomoce dydaktyczne i infrastrukturę niezbędną dla osób o specjalnych potrzebach edukacyjnych.</p> <p>4.6 Modernizacja i rozbudowa bazy dla potrzeb rozwoju sportu i kultury.</p>

Cele szczegółowe poddano operacjonalizacji, a następnie - kierując się wynikami przeprowadzonych konsultacji i ekspertyz - sformułowano opisy zadań służących realizacji celów. Dla każdego z celów zdefiniowano wskaźniki rezultatów, które pozwolą na skuteczne monitorowanie efektywności prowadzonych działań oraz umożliwią ewaluację kompleksowego planu rozwoju szkół i placówek oświatowych Powiatu Kieleckiego. Rezultaty tych działań przedstawiono poniżej.

Cel 1 Efektywne zarządzanie oświatą

Cele szczegółowe	Wskaźniki realizacji celów	Zadania
1.1. Skuteczne lokalne partnerstwo na rzecz rozwoju edukacji.	Liczba podpisanych porozumień z lokalnymi partnerami zainteresowanymi współpracą na rzecz rozwoju edukacji, w tym : rozwojem kształcenia zawodowego i ustawicznego, poradnictwa zawodowego itp., liczba partnerów.	1.1.1. Organizacja lokalnych sieci współpracy i wsparcie dla organizacji pozarządowych działających na rzecz rozwoju edukacji.
	Liczba projektów realizowanych we współpracy z lokalnymi partnerami np. związanych z poznawaniem zawodów, nowoczesnych technologii, promocją kształcenia zawodowego i ustawicznego.	1.1.2. Realizacja lokalnych partnerskich projektów wspierających rozwój edukacji.
	Liczba klas patronackich w liceach i technikumach, docelowo – każda szkoła ma klasę patronacką. Np. Liczba zrealizowanych projektów badawczych i szkoleniowych, projektów z zakresu poradnictwa edukacyjno-zawodowego, liczba innowacyjnych programów nauczania wdrożonych w ramach współpracy z uczelniami itp., docelowo co najmniej 1 projekt na jednostkę, liczba uczelni/kierunków kształcenia objętych współpracą.	1.1.3. Nawiązywanie porozumień i współpraca z uczelniami wyższymi na rzecz rozwoju edukacji.
1.2. Wysoka efektywność kształcenia i zarządzania oświatą.	Wysoki poziom spełnienia wymagań objętych ewaluacją zewnętrzną, Liczba szkoleń i liczba uczestników szkoleń międzyszkolnych poświęconych problemom ewaluacji np. wymianie doświadczeń kadry kierowniczej w zakresie podnoszenia jakości zarządzania. Katalog dobrych praktyk w zakresie zarządzania oświatą na szczeblu lokalnym, np. liczba lokalnych sieci współpracy. Liczba rozpoczętych i zrealizowanych rocznych planów wspomaganie szkół i placówek.	1.2.1. Wykorzystanie wyników ewaluacji zewnętrznej w doskonaleniu jakości pracy szkół i placówek oraz lokalnego systemu oświaty.
	Liczba wdrożonych planów oraz programów podnoszenia efektywności, raportów z przeprowadzonych ewaluacji wewnętrznych w szkołach i placówkach, wskaźniki efektywności odpowiednie dla	1.2.2. Wsparcie procesów ewaluacji wewnętrznej prowadzonej w szkołach i placówkach.

	wybranego obszaru ewaluacji. Wzrost np. udziału absolwentów w egzaminach zewnętrznych (%), zdawalności(%), średniego wyniku (pkt), rozwiązywalności testów (%), rozkładu wyników (staniny, centyle, inne),	
1.3. Optymalne wykorzystanie posiadanych zasobów edukacyjnych.	Funkcjonowanie bazy informacyjnej o zasobach i potrzebach kadrowych i kompetencjach nauczycieli. Funkcjonowanie lokalnej bazy potrzeb w zakresie doskonalenia zawodowego nauczycieli.	1.3.1. Koordynacja polityki kadrowej na poziomie lokalnym. Prowadzenie i systematyczna aktualizacja bazy danych o zatrudnieniu, wykształceniu, kwalifikacjach nauczycieli oraz prognozowanie potrzeb w skali lokalnej.
	Funkcjonowanie bazy informacyjnej o posiadanym wyposażeniu do kształcenia ogólnego i zawodowego oraz zapotrzebowaniu na nie.	1.3.2 Prowadzenie i systematyczna aktualizacja bazy danych o wyposażeniu szkół i potrzebach w tym zakresie.
	Raporty i wskaźniki stopnia wykorzystania bazy, np. % obłożenia sal dydaktycznych, wskaźniki zmianowości itp.	1.3.3. Systematyczny monitoring funkcjonowania sieci szkół i placówek, stanu wykorzystania bazy oraz prognoz w tym zakresie.
	Liczba przyjętych, liczba przedwcześnie opuszczających szkołę, liczba przystępujących do egzaminów np. na kwalifikacje zawodowe w stosunku do liczby kończących technika, liczba uczących się a liczba objętych obowiązkiem szkolnym na terenie Powiatu.	1.3.4. Systematyczny monitoring i opracowywanie prognoz demograficznych i migracyjnych osób mogących podjąć naukę i szkolenia.
	Dodatni bilans wpływów z subwencji i dotacji oraz ponoszonych kosztów utrzymania sieci szkół i placówek oraz poszczególnych jednostek.	1.3.5. Prowadzenie polityki równoważenia budżetu lokalnej oświaty.
	Liczba wdrożonych płacowych i pozapłacowych systemów motywacyjnych. Liczba i zakres modyfikacji regulaminów wynagradzania i przyznawania dodatków, premii itp. Liczba przyznanych nagród, wyróżnień, dodatków motywacyjnych itp. Wzrost wartości wybranych wskaźników jako skutek wprowadzenia modyfikacji.	1.3.6. Rozbudowa i bieżąca modyfikacja systemów motywacyjnych dla pracowników oświaty.
		1.3.7. Modernizacja i rozbudowa systemów informatycznych służących sprawnemu zarządzaniu oświatą oraz komunikacji społecznej.
1.4. Sprawny system pozyskiwania dodatkowych środków na cele edukacyjne.	Liczba szkoleń i uczestników, liczba jednostek uczestniczących w szkoleniach. W ciągu roku od przyjęcia strategii w każdej jednostce: - wybrano zespół/osobę ds. pozyskiwania środków,	1.4.1. Doskonalenie kompetencji kadr oświaty w zakresie pozyskiwania środków na cele edukacyjne.

	- zespół został przeszkolony w tym zakresie.	
	Liczba projektów złożonych do liczby przyjętych i sfinansowanych pozyskanych dodatkowo środków zewnętrznych (spoza subwencji oświatowej). W ciągu kolejnego roku jednostki aplikują skutecznie po środki z zewnątrz.	1.4.2. Wsparcie doradcze, prawne, organizacyjne i finansowe dla zespołów projektowych.

Cel 2 Nowoczesny system kształcenia

Cele szczegółowe	Wskaźniki realizacji celów	Zadania
2.1. Wysoka trafność, konkurencyjność i elastyczność oferty edukacyjnej	Liczba /struktura zawodów kształconych w placówkach/liczba oddziałów.	2.1.1. Zapewnienie różnorodności oferty edukacyjnej z uwzględnieniem potrzeb rynku pracy i obywateli.
	Liczba struktura/zawodów zgłaszanych przez pracodawców i inne podmioty.	2.1.2. Monitorowanie i rejestrowanie w postaci rocznego raportu zawodów zgłaszanych przez pracodawców i inne podmioty.
	Liczba kierunków powielanych w szkołach prowadzonych przez Powiat możliwie niska i stosowna do realnego zapotrzebowania.	2.1.3. Specjalizacja szkół i placówek wg zasady.
	Stosunek liczby oddziałów lub proporcja oddziałów (%) w ZSZ i kończących się maturą	2.1.4. Utrzymanie odpowiednich proporcji między oddziałami w zasadniczych szkołach zawodowych i szkołach kończących się maturą.
	Liczba oddziałów i struktura kierunków uruchomionych: - w powiatach sąsiadujących, - na terenie Powiatu, a nie uruchomionych w szkołach i placówkach prowadzonych przez Powiat, coroczny raport.	2.1.5. Badanie konkurencyjności własnej oferty edukacyjnej w stosunku do oferty z terenu powiatów sąsiednich oraz oferty innych podmiotów prowadzących konkurencyjną działalność edukacyjną na terenie Powiatu.
2.2. Wysokie kompetencje kadr oświatowych.	Liczba planów rozwoju szkół i placówek spójnych z Kompleksowym Planem Rozwoju Oświaty Powiatu Kieleckiego.	2.2.1. Opracowanie wieloletnich planów rozwoju szkół.
	Liczba planów doskonalenia nauczycieli zgodnych z Kompleksowym Planem Rozwoju Oświaty Powiatu Kieleckiego.	2.2.2. Opracowanie wieloletnich planów doskonalenia nauczycieli zgodnego z planami rozwoju szkół.
	Liczba nauczycieli, którzy odbyli doskonalenie zgodne z potrzebami szkół i placówek Kompleksowym Planem Rozwoju Oświaty Powiatu Kieleckiego w stosunku do ogólnej liczby nauczycieli. Liczba nauczycieli którzy odbyli doskonalenie /form doskonalenia/ w szczególności w zakresie np.: metod motywowania do nauki i pracy, rozwiązywania problemów wychowawczych, j. obcych, zastosowań ICT w nauczaniu przedmiotowym, umiejętności	2.2.3. Wsparcie organizacyjne i finansowe dla doksztalcania i doskonalenia nauczycieli.

	praktycznych, metodyki pracy z dorosłymi, nowych kierunków kształcenia w zawodach, e-learningu i nauczania zdalnego, metod pracy z uczniami o specjalnych potrzebach edukacyjnych oraz w zakresie pomocy psychologiczno-pedagogicznej.	
2.4. Efektywny lokalny system poradnictwa edukacyjno-zawodowego	Liczba uczniów, którzy deklarują trafność wyboru ścieżki edukacyjnej/ogólnej liczby uczniów.	2.4.1. Badanie trafności wyboru ścieżki kształcenia przez uczniów szkół ponadgimnazjalnych.
	Liczba programów i projektów z zakresu poradnictwa skierowanych do uczniów szkół ponadgimnazjalnych i dorosłych. Liczba uczniów, słuchaczy i absolwentów objętych programami i projektami.	2.4.2. Zaprojektowanie i wdrożenie powiatowego systemu poradnictwa edukacyjno-zawodowego dla młodzieży i dorosłych.
	Liczba absolwentów, którzy są zadowoleni z trafnie wybranego kierunku studiów w stosunku do całkowitej liczby uczniów studiujących. Liczba absolwentów, którzy podjęli pracę zgodną z wykształceniem kierunkowym w stosunku do ogólnej liczba absolwentów, którzy podjęli pracę.	2.4.3. Systematyczne badanie losów absolwentów.
2.5. Rozwój lokalnego systemu kształcenia przez całe życie.	Liczba bezrobotnych absolwentów kształcenia ustawicznego i policealnego z terenu Powiatu/ogólna liczba absolwentów.	2.5.2. Badanie dynamiki bezrobocia, jako rezultatu prowadzenia uczenia się przez całe życie.
	Liczba uruchomionych oddziałów (grup) KKZ /rok. Liczba uczestników KKZ /rok. Liczba uczestników KKZ, którzy zdali kwalifikacyjny egzamin zawodowy/ogólna liczba uczestników.	2.5.3. Przygotowanie placówek kształcenia zawodowego do realizacji kwalifikacyjnych kursów zawodowych (KKZ) w zawodach, na które występuje zapotrzebowanie.
	Liczba kursów/szkoleń realizowanych z wykorzystaniem metod e-learningu i kształcenia zdalnego. Liczba uczestników kształcenia, kursów/szkoleń realizowanych metodami e-learningu i kształcenia zdalnego.	2.5.4. Wdrożenie oferty kształcenia, kursów i szkoleń realizowanych metodami e-learningu i kształcenia zdalnego.

Cel 3 Rozwój talentów i wyrównywanie szans edukacyjnych

Cele szczegółowe	Wskaźniki realizacji celów	Zadania
3.1. Efektywne systemy wsparcia dla rozwoju talentów	% uczniów objętych diagnozą uzdolnień, docelowo 100%.	3.1.1. Rozwój systemów diagnozowania uzdolnień.
	Liczba programów i projektów, liczba godzin zajęć edukacyjnych, liczba/% osób objętych programami, docelowo 100%.	3.1.2. Wsparcie dla programów zajęć: rozszerzonych, dodatkowych, pozalekcyjnych i pozaszkolnych oraz projektów edukacyjnych służących rozwojowi uzdolnień oraz orientacji edukacyjno-zawodowej.
	Liczba osób/stypendiów i wydatki na	3.1.3. Rozwój systemów

	udzielenie wsparcia wg rodzajów.	stypendiów naukowych oraz wsparcia finansowego i rzeczowego dla osób uzdolnionych.
	Liczba osób/nagród i kwoty nagród wg rodzajów.	3.1.4. Rozbudowa systemów nagród za szczególne osiągnięcia w zakresie edukacji, kultury i sportu.
	Liczba osób/nagród i kwoty nagród wg rodzajów.	3.1.5. Uruchomienie konkursów w wybranych dziedzinach.
3.2 Wsparcie dla osób o szczególnych potrzebach edukacyjnych	Liczba szkół i placówek dostosowanych do potrzeb osób niepełnosprawnych ruchowo, docelowo-wszystkie.	3.2.1. Dostosowanie budynków i wyposażenia szkół i placówek do potrzeb osób niepełnosprawnych ruchowo.
	Liczba uczestników zajęć wg rodzajów zajęć, liczba zrealizowanych programów % osób o zdiagnozowanych potrzebach objętych wsparciem.	3.2.2. Organizacja zajęć pozalekcyjnych i pozaszkolnych o charakterze kompensacyjnym, wyrównawczym, terapeutycznym itp.
3.3. Wsparcie rozwoju osób pozostających w trudnej sytuacji społeczno - ekonomicznej.	Liczba osób zidentyfikowanych i zdiagnozowanych.	3.3.1. Identyfikacja i zdiagnozowanie potrzeb osób wymagających wsparcia.
	Liczba osób który udzielono pomocy, wydatki na rzecz osób potrzebujących wsparcia, % osób o zdiagnozowanych potrzebach którym udzielono wsparcia, liczba programów wsparcia.	3.3.2. Rozwój stypendiów socjalnych oraz pomocy finansowej i rzeczowej dla osób pozostających w trudnej sytuacji społeczno-ekonomicznej.
3.4 Włączanie w edukację osób wykluczonych.	Liczba osób zidentyfikowanych i zdiagnozowanych.	3.4.1. Identyfikacja i zdiagnozowanie potrzeb osób wykluczonych z edukacji.
	Liczba osób które podjęły /ukończyły naukę lub doskonalenie zawodowe w wyniku podjętej interwencji.	3.4.2. Opracowanie i wdrożenie indywidualnych i grupowych programów interwencji i włączania osób wykluczonych do systemu edukacji.

Cel 4 Zmodernizowana baza dydaktyczna

Cele szczegółowe	Wskaźniki realizacji celów	Zadania
4.1 Budowa infrastruktury edukacyjnej na potrzeby Zespołu Szkół Ponadgimnazjalnych w Łopusznie	Pozyskanie funduszy z UE Realizacja projektu.	4.1.1 Budowa nowego budynku Zespołu Szkół Ponadgimnazjalnych w Łopusznie.
4.2 Zmodernizowana baza dydaktyczna	Liczba i rodzaj zrealizowanych projektów.	4.2.1 Modernizacja i remonty obiektów oświatowych.
	Liczba i rodzaj zrealizowanych projektów. Liczba i rodzaj wyposażenia .	4.2.2 Modernizacja i doposażenie bazy dydaktycznej kształcenia zawodowego.
	Liczba i rodzaj zrealizowanych	4.2.3 Modernizacja i doposażenie

	projektów. Liczba i rodzaj wyposażenia.	szkół i placówek w sprzęt komputerowy, odpowiednią infrastrukturę ICT oraz aktualizacja oprogramowania.
	Liczba i rodzaj zrealizowanych projektów. Liczba i rodzaj wyposażenia.	4.2.4 Modernizacja i doposażenie szkół i placówek w pomoce dydaktyczne i infrastrukturę niezbędną dla osób o specjalnych potrzebach edukacyjnych.
	Liczba i rodzaj zrealizowanych projektów. Liczba i rodzaj wyposażenia.	4.2.5 Modernizacja i rozbudowa bazy dla potrzeb rozwoju sportu i kultury.

3.6 PODSUMOWANIE ANALIZ I KONSULTACJI ORAZ OGÓLNE REKOMENDACJE

Przeprowadzone analizy dokumentów oraz badania opinii interesariuszy lokalnego systemu edukacji pozwoliły na zdefiniowanie wymienionych powyżej celów strategicznych, zestawienie proponowanych szczegółowych zadań oraz wskaźników realizacji celów.

Dla ułatwienia percepcji całości rozbudowanego dokumentu, poniżej zamieszczono ogólne rekomendacje dotyczące analizowanych obszarów kluczowych dla realizacji celów Kompleksowego Planu Rozwoju Szkół i Placówek Oświatowych Powiatu Kieleckiego na lata 2016-2020.

1. Wyzwania demograficzne i migracyjne

Wobec pogłębiającego się niżu demograficznego w szkołach młodzieżowych oraz relatywnie niskiego zainteresowania kształceniem ustawicznym, należy podjąć działania na rzecz zatrzymania odpływu, z terenu Powiatu, kandydatów do szkół młodzieżowych i szkół dla dorosłych oraz pozyskania kandydatów do szkół spoza Powiatu również obcokrajowców. Wymaga to prowadzenia skoordynowanej polityki własnych jednostek Powiatu w zakresie planowania i promocji oferty edukacyjnej, otwartej dla osób pozostających poza systemem edukacji i powracających do systemu w ramach kształcenia przez całe życie.

2. Wyzwania modernizacyjne

Wobec dynamicznych zmian technologicznych, zmian w strukturze gospodarki oraz wzrostu mobilności obywateli w ramach otwartego europejskiego rynku pracy należy prowadzić działania na rzecz dostosowania kwalifikacji kadry, bazy dydaktycznej i oferty szkół i placówek do prognozowanych tendencji w strukturze zatrudnienia, bieżącego i planowanego zapotrzebowania pracodawców oraz odpowiedniego spełniania aspiracji edukacyjnych obywateli. Wymaga to prowadzenia skoordynowanych działań na rzecz współpracy z pracodawcami, promocji

technicznego kształcenia zawodowego oraz zapewnienia możliwie szerokiej oferty kształcenia ogólnego. Szczególnej uwagi wymaga planowanie i bieżąca modernizacja wyposażenia szkół i placówek w nowoczesny sprzęt komputerowy, systematyczna aktualizacja legalnego oprogramowania oraz zapewnienie bezpiecznego szerokopasmowego dostępu do sieci.

3. Jakość oferty edukacyjnej

Wobec rosnących aspiracji edukacyjnych obywateli oraz wzrostu wymagań stawianych przez Państwo w zakresie jakości i efektywności kształcenia należy prowadzić działania na rzecz ich spełnienia na możliwie wysokim poziomie.

Będzie to możliwe dzięki: skoordynowaniu lokalnych strategii oświatowych z planami rozwoju szkół i placówek, prowadzeniu badań opinii i systematycznego monitoringu trafnie dobranych wskaźników oświatowych, a także analizie wyników prowadzonej przez nadzór pedagogiczny i szkoły tzw. ewaluacji zewnętrznej i wewnętrznej.

Rezultatem prowadzonych analiz powinno być wprowadzanie odpowiednich korekt w realizowanych zadaniach.

4. Trafność i konkurencyjność oferty edukacyjnej

Wobec rosnącej konkurencji na rynku edukacyjnym należy prowadzić działania zmierzające do zapewnienia wysokiej atrakcyjności i trafności oferty edukacyjnej poprzez systematyczną obserwację i dostosowanie oferty do zmian preferencji kandydatów oraz zmian w zapotrzebowaniu rynków pracy na pracowników o określonych kwalifikacjach w skali lokalnej, regionalnej, krajowej i europejskiej. Można zastosować politykę konkurowania o kandydatów poprzez oferowanie tych samych co konkurencja kierunków lub politykę współpracy poprzez uzgadnianie podziału rynku edukacyjnego i kierunków specjalizacji szkół w skali Powiatu i regionu. Polityka współpracy w dłuższej perspektywie, może przynieść, zapewnić efekty będące rezultatem synergii, podwyższając spójność działań prowadzonych przez różne podmioty w skali regionalnej.

5. Optymalizacja sposobu wykorzystania posiadanych zasobów edukacyjnych

Wobec zmian demograficznych i potrzeby inwestowania znacznych środków w rozwój lokalnego systemu edukacji niezbędne jest kontynuowanie polityki równoważenia budżetu oświaty Powiatu w oparciu o wpływy pochodzące z subwencji oświatowej oraz dodatkowo pozyskanych środków zewnętrznych. Wymaga to prowadzenia odpowiedzialnej polityki zmierzającej do utrzymania i bezpiecznego przeprowadzenia posiadanej sieci szkół i placówek w okresie niżu demograficznego. Oznacza to potrzebę równoważenia budżetów poszczególnych jednostek do poziomu wydatków zbliżonego odpowiednio do poziomu wpływów z subwencji oświatowej. Służyć temu może uważne monitorowanie wskaźników efektywności subwencji, takich jak liczba i wielkość oddziałów. Kierując się zasadą zapewnienia możliwie pełnego zatrudnienia obywateli Powiatu należy

skoordynować politykę kadrową jednostek Powiatu w zakresie: prognozowania wielkości zatrudnienia oraz struktury kwalifikacji kadry, a także racjonalnie planować i wspierać odpowiednie przekwalifikowanie kadry oraz ułatwiać zagospodarowanie nadwyżek kadrowych będących skutkiem niżu demograficznego i zmian struktury lokalnej oświaty.

6. Wsparcie dla rozwoju talentów i wyrównywania szans edukacyjnych

Postępująca modernizacja i budowa nowoczesnej gospodarki opartej na wiedzy wymaga wspierania działań sprzyjających rozwojowi; uzdolnień, kreatywności, innowacyjności i przedsiębiorczości. Oznacza to potrzebę rozwoju lokalnych systemów rozpoznawania uzdolnień oraz diagnozowania specjalnych potrzeb edukacyjnych dla potrzeb planowania i organizacji odpowiednich i specyficznych form kształcenia. Służyć temu powinny: odpowiednie przygotowanie kadry, indywidualizacja metod pracy, przygotowanie odpowiednio adresowanej oferty edukacyjnej oraz inne działania sprzyjające otwarciu i ułatwieniu dostępu do lokalnego systemu edukacji dla osób o specjalnych potrzebach edukacyjnych oraz osób i grup wykluczonych z systemu edukacji z przyczyn np.: ekonomicznych, zdrowotnych, społecznych.

7. Rozwój lokalnego systemu kształcenia przez całe życie

Procesy starzenia się społeczeństwa, wydłużenie czasu życia i czasu aktywności zawodowej oraz zmiany wymagań wobec pracowników będą powodowały wzrost zainteresowania obywateli możliwościami uzupełnienia umiejętności i nabycia wymaganych kwalifikacji zawodowych. Realizacji tych potrzeb powinno służyć opracowanie przez własne jednostki szerokiej oferty kursów i szkoleń skierowanych do pracujących lub niepracujących osób dorosłych. Oferta edukacyjna w tym zakresie powinna być odpowiednio i skutecznie promowana wśród osób i grup potencjalnie zainteresowanych nabyciem kwalifikacji w kształceniu ustawicznym i własnym rozwojem. Oznacza to w praktyce dywersyfikację grup docelowych i klientów lokalnego systemu edukacji poprzez stopniowe wzbogacanie i poszerzanie oferty edukacyjnej dla osób dorosłych, w tym także kandydatów spoza terenu Powiatu. Wymaga to także odpowiedniego przygotowania kadry w zakresie np.: metod pracy z osobami dorosłymi, kształcenia zdalnego oraz e-learningu.

8. Modernizacja kształcenia zawodowego

Wyzwania modernizacyjne wskazują na potrzebę zwrócenia szczególnej uwagi na jakość lokalnego systemu kształcenia zawodowego. W praktyce oznacza to konieczność prowadzenia intensywnych i systematycznych działań w zakresie; trafnej diagnozy potrzeb pracodawców i rynku pracy, specjalizacji szkół, doskonalenia kompetencji i uzupełnienia kwalifikacji nauczycieli, opracowania adekwatnej oferty programowej, a w tym kwalifikacyjnych kursów zawodowych, organizacji sprawnego lokalnego systemu poradnictwa edukacyjno-zawodowego, modernizacji bazy dydaktycznej kształcenia zawodowego, nawiązania i rozwoju efektywnej współpracy

z pracodawcami, uczelniami i partnerami zagranicznymi w zakresie doskonalenia oferty programowej, organizacji praktyk i staży dla uczniów, słuchaczy i nauczycieli.

9. Budowanie lokalnego partnerstwa na rzecz rozwoju edukacji

Warunkiem skutecznej realizacji Planu Rozwoju jest osiągnięcie strategii w działaniach wielu osób i podmiotów zaangażowanych w jej realizację. Oznacza to potrzebę zapewnienia partycypacji zainteresowanych współpracą stron w planowaniu, realizacji i ewaluacji. Wymaga to od inicjatorów Kompleksowego Planu Rozwoju Szkół i Placówek Oświatowych Powiatu Kieleckiego zorganizowania lokalnego partnerstwa na rzecz rozwoju edukacji, w ramach którego możliwe będzie prowadzenie planowych i skoordynowanych działań we wzajemnych zobowiązaniach, które przyjmą Partnerzy. Partnerstwo powinno obejmować środowiska związane z edukacją takie jak: kadrę kierowniczą szkół i placówek, nauczycielskie związki zawodowe, przedstawiciele instytucji rynku pracy, organizacje pracodawców, stowarzyszenia, samorządowców, przedstawiciele organizacji młodzieżowych i samorządów uczniowskich, przedstawiciele rodziców i mediów itp. Partnerstwo powinno kierować się zasadami: transparentności prowadzonych działań, otwartości na inicjatywy, dobrowolności udziału i poszanowania dla autonomii partnerów. Dla trwałości i skuteczności Partnerstwa niezbędne będzie zapewnienie właściwej atmosfery i skutecznej komunikacji pomiędzy partnerami, a także systemu promocji realizowanych wspólnie działań.

10. Możliwości pozyskania dodatkowych środków na cele edukacyjne.

Wobec nowej perspektywy finansowej Unii Europejskiej na lata 2014-2020 realizatorzy Kompleksowego Planu Rozwoju Szkół i Placówek Oświatowych uzyskują możliwość pozyskania znaczącego wsparcia dla realizacji zakładanych celów strategicznych. Zaproponowane cele i zadania zostały skorelowane dokumentami regionalnymi, krajowymi i wspólnotowymi, co może sprzyjać podejmowaniu skutecznych działań na rzecz pozyskania dodatkowych środków. Wymaga to jednak udzielenia systemowego wsparcia dla projektodawców w zakresie: dostępu do informacji o możliwościach i procedurach pozyskiwania środków, podnoszenia kompetencji kadry projektów, możliwości uzyskania konsultacji prawnych, doskonalenia metod zarządzania projektami oraz koordynacji budżetu. W praktyce oznacza to potrzebę ścisłej współpracy i profesjonalizacji zespołów projektowych pozyskujących środki na rzecz realizacji celów strategicznych.

3.7 MONITORING I EWALUACJA

Dokument zawiera jedynie założenia i projekty działań, których realizacja może napotkać na wiele przeszkód. Wynika z tego konieczność stałego monitorowania wskaźników realizacji zadań pod kątem ich zgodności z zakładanymi celami strategicznymi oraz oczekiwanymi w danym okresie wartościami wskaźników. Zapewnienie skutecznego monitorowania wskaźników realizacji Kompleksowego Planu Rozwoju Szkół i Placówek Oświatowych wymaga przeprowadzenia odpowiednich analiz i opracowania raportów okresowych z monitorowania dla Zarządu Powiatu, które będą dołączone do Informacji o Stanie Realizacji Zadań Oświatowych.

Za bieżące monitorowanie realizacji Kompleksowego Planu Rozwoju Szkół i Placówek Oświatowych jest odpowiedzialny Zespół ds. Edukacji oświaty w oparciu o zestaw narzędzi (np. jednolitych formularzy i zestawień), umożliwiający szacunkowe zdefiniowanie oczekiwanych wartości wskaźników i uchwycenie dynamiki zachodzących zmian, poprzez prowadzenie podłużnych, wieloletnich analiz wskaźników realizacji celów strategicznych.

Ewaluacja Kompleksowego Planu Rozwoju Szkół i Placówek Oświatowych służy zapewnieniu wysokiej efektywności i odpowiedniej jakości prowadzonych działań. W praktyce może okazać się, że zmiana uwarunkowań wewnętrznych i zewnętrznych realizacji zaplanowanych zadań, wywoła potrzebę modyfikacji, aktualizacji i korekty dokumentu. Prowadzenie efektywnej ewaluacji Kompleksowego Planu Rozwoju Szkół i Placówek Oświatowych będzie wymagało przeprowadzenia, co najmniej raz w roku odpowiedniej analizy w oparciu o ww. raporty z monitorowania wskaźników realizacji zadań. Wnioski z prowadzonego monitoringu i ewaluacji Planu Rozwoju Szkół i Placówek Oświatowych będą prezentowane Radzie Powiatu w miarę potrzeb oraz co najmniej raz w roku, w październiku, w postaci odpowiedniej informacji Zarządu Powiatu ze stanu realizacji Planu Rozwoju Szkół i Placówek Oświatowych wraz z coroczną Informacją o Stanie Realizacji Zadań Oświatowych.

W trakcie realizacji strategii mogą pojawić się, zarówno sytuacje korzystne wpływające na przyspieszenie jej realizacji, jak i sytuacje niekorzystne, które opóźniają lub wręcz uniemożliwiają realizację określonych zadań. Może to wynikać ze zmiany uwarunkowań np.: finansowych, technologicznych i prawnych. Oznacza to, że prowadzenie stałego monitoringu i ewaluacji Planu Rozwoju Szkół i Placówek Oświatowych ma zasadnicze znaczenie dla osiągnięcia zakładanych celów strategicznych.

3.8 ŹRÓDŁA FINANSOWANIA

Finansowanie działalności szkół i placówek prowadzących kształcenie zawodowe wspierane jest o środki zewnętrzne w tym Fundusze Europejskie. W obecnej perspektywie finansowania (na lata 2014-2020) wspieranie oświaty przewidziane jest poprzez Program Operacyjny Wiedza Edukacja Rozwój 2014-2020 (PO WER 2014-2020) oraz Regionalne Programy Operacyjne (dla województwa świętokrzyskiego) jest to Regionalny Program Operacyjny Województwa

Świętokrzyskiego. W odniesieniu do celów zakładanych w Planie Rozwoju Szkół i Placówek Oświatowych rekomenduje się wykorzystanie wymienionych poniżej źródeł finansowania zewnętrznego, które stanowić może wsparcie dla środków pochodzących z budżetu jednostki samorządowej. Bieżąca analiza możliwości w tym zakresie powinna być zadaniem Referatu ds. pozyskiwania środków i koordynacji i realizacji projektów.

W ramach **Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój 2014-2020** (projekty ogólnopolskie):

✓ **Działanie 2.10 Wysoka jakość systemu oświaty**

Typ projektów: Szkolenie i doradztwo dla pracowników systemu wspomagania pracy szkoły i organów prowadzących oraz trenerów z zakresu: kompetencji kluczowych uczniów niezbędnych do poruszania się na rynku pracy (ICT, matematyczno-przyrodniczych, języków obcych), nauczania eksperymentalnego, właściwych postaw (kreatywności, innowacyjności, pracy zespołowej) oraz metod zindywidualizowanego podejścia do ucznia (w tym narzędzi oceny jakości pracy szkoły)

Typ projektów: Tworzenie e-podręczników i rozwijanie e-materiałów dydaktycznych towarzyszących istniejącym e-podręcznikom.

✓ **Działanie 2.14 Rozwój narzędzi dla uczenia się przez całe życie**

Typ projektów: Przygotowanie szkół do pełnienia roli Lokalnych Ośrodków Wiedzy i Edukacji we współpracy z organem prowadzącym i społecznością lokalną, tj. do prowadzenia działań na rzecz aktywności edukacyjnej osób dorosłych, w zakresie rozwijania potrzebnych na rynku pracy kompetencji kluczowych, oraz rozwój metod i narzędzi pracy nauczycieli tych szkół z osobami dorosłymi, w szczególności na terenach wiejskich i w małych miastach, a także na terenach defaworyzowanych.

✓ **Działanie 2.15 Kształcenie i szkolenie zawodowe dostosowane do potrzeb zmieniającej się gospodarki**

Typ projektów: Monitorowanie losów absolwentów, obejmujące przeprowadzenie w latach 2015-2022 trzech edycji monitorowania losów zawodowych absolwentów szkół zawodowych w wykorzystaniem wypracowanych rozwiązań.

Typ projektów: Tworzenie i upowszechnianie e-zasobów i e-podręczników do kształcenia zawodowego. Alokacja na konkurs z podziałem na 10 obszarów zawodowych, do których przyporządkowano 25 grup zawodów.

Podejmowane będą działania zmierzające m.in. do

- identyfikacji potrzeb wynikających z rozwoju gospodarki,
- wdrażania programów współpracy pracodawców ze szkołami (w tym np. pilotaże innowacyjnych rozwiązań, przygotowania i wdrażania ofert edukacyjnych, programów nauczania dostosowanych do potrzeb lokalnego rynku),

- opracowania modelu finansowania kształcenia zawodowego we współpracy z pracodawcami,
- przygotowania programów nauczania i obudowy dydaktycznej do Kwalifikacyjnych Kursów Zawodowych (KKZ), Kursów Umiejętności Zawodowych (KUZ) i Kursów Kompetencji Ogólnych (KKO),
- przygotowania doradców i osób realizujących zadania z zakresu doradztwa do wspierania uczniów i rodziców w planowaniu i wyborze dalszej ścieżki kariery edukacyjnej i zawodowej, w szczególności szkolenia dla kadry gimnazjów i Centrów Kształcenia Zawodowego i Ustawicznego (CKZiU),
- tworzenia i upowszechniania e-zasobów do kształcenia zawodowego,
- rozwoju przyszłej kadry dydaktycznej kształcenia zawodowego,
- doskonalenia procesu potwierdzania efektów kształcenia zawodowego.

Jednocześnie Regionalny Program Operacyjny Województwa Świętokrzyskiego definiuje obszar wsparcia edukacji zawodowej, jako jeden z priorytetów i dedykuje mu środki finansowe w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego Działaniami, które bezpośrednio są skierowane na rozwój szkolnictwa zawodowego są:

✓ Działanie 8.5. – ***Rozwój i wysoka jakość szkolnictwa zawodowego oraz kształcenia ustawicznego***

Poddziałanie 8.5.1 ***Podniesienie jakości kształcenia zawodowego oraz wsparcie na rzecz tworzenia i rozwoju CKZiU***

Szkolnictwo zawodowe jest niezwykle istotnym elementem wsparcia rozwoju gospodarczego, nie tylko poprzez dostarczanie na rynek pracy odpowiednio przygotowanych zasobów ludzkich, ale również, jako budowanie potencjału przedsiębiorczości wśród uczniów, którzy po ukończeniu kształcenia podejmą własną działalność gospodarczą oraz, co równie istotne rozbudzanie potrzeby kształcenia ustawicznego.

Mając na uwadze szczególną rolę kształcenia zawodowego we współczesnej gospodarce, a także możliwości wsparcia jego rozwoju z wykorzystaniem środków RPOWŚ, należy dokonać analizy najważniejszych potrzeb z punktu widzenia regionu, placówek nauczania zawodowego oraz samych uczniów.

Wsparcie takie powinno być realizowane w sposób przemyślany i skoordynowany. Analizując wysokość i zakres wsparcia, jakie jest oferowane w ramach RPOWŚ ze środków EFS oraz EFRR jednoznacznie można wskazać, iż działania infrastrukturalne ustępują interwencji tzw. Miękkiej i powinny być traktowane, jako działania uzupełniające do środków EFS.

Ponieważ wszystkim działaniom skierowanym do podmiotów kształcenia zawodowego przyświeca cel wspólny, jakim jest zwiększenie zdolności do zatrudnienia uczniów szkół i placówek

oświatowych kształcenia zawodowego poprzez poprawę jakości kształcenia zawodowego, czy też poprawę bazy technicznej, istotne jest systemowe podejście do realizacji wsparcia w tych obszarach.

Do najważniejszych wyzwań stojących przed szkołami zawodowymi można zaliczyć:

- ✓ Przygotowanie szerokiej i różnorodnej oferty edukacyjnej;
- ✓ dostosowanie kształcenia w zawodach, których oczekuje rynek pracy;
- ✓ wysoki poziom nauczania umiejętności zawodowych, między innymi wskutek dobrze zorganizowanych szkoleń praktycznych w firmach współpracujących ze szkołami zawodowymi;
- ✓ dysponowanie nowoczesnymi technologiami, aktualnie występującymi w praktyce gospodarczej (na poziomie regionu/na rynku lokalnym);
- ✓ posiadanie stale podnoszącej swoje kompetencje i umiejętności kadry nauczycielskiej dbającej o nowoczesne i atrakcyjne metody nauczania, w tym również zachowania na rynku pracy;
- ✓ skuteczna i realna, a nie deklaratorywna współpraca pomiędzy pracodawcami a szkołami w zakresie kształcenia zawodowego;

Słabością szkół zawodowych w województwie świętokrzyskim, jest :

- ✓ niedopasowanie oferty edukacyjnej (mimo, iż jest szeroka i zróżnicowana) do zmieniających się warunków gospodarczych;
- ✓ ograniczone stosowanie nowoczesnych mechanizmów i metod nauczania;
- ✓ przygotowanie nauczycieli zawodu niedopasowane do aktualnych wymagań rynku, praktyki gospodarczej (faktycznych zastosowań w życiu zawodowym);
- ✓ nieodpowiedni stosunek zajęć teoretycznych do praktycznych w programach nauczania;
- ✓ zbyt małe ukierunkowanie na kształtowanie postaw innowacyjnych, kreatywnych, przedsiębiorczych, rozbudzanie popytu na kształcenie ustawiczne, treści związane z rynkiem pracy i metodami poszukiwania zatrudnienia;
- ✓ mało aktywna postawa szkół zawodowych w promowaniu absolwentów na rynku pracy (system doradztwa zawodowego w szkołach, promowanie osiągnięć uczniów, organizacja dni otwartych w szkołach z udziałem pracodawców, dbanie o czynniki identyfikujące daną szkołę zawodową jako miejsca skutecznego, nowoczesnego nauczania praktycznych umiejętności zawodowych, która będzie rozpoznawalna wśród przedsiębiorców, systemy informacji zawodowej).

Wymienione zarówno wyzwania, jak i słabe strony szkolnictwa zawodowego są, w przeważającej części, związane z kształtowaniem postaw, rozwojem umiejętności, wiedzy, podejścia do nauczania, do zdobywania kompetencji zarówno przez uczniów, jak i nauczycieli. Potwierdza to zatem słuszność założenia podjętego w ramach RPOWŚ, iż to właśnie działania odpowiadające interwencji EFS powinny stanowić podstawę do budowania nowoczesnego szkolnictwa zawodowego. Dlatego też najbardziej odpowiednią formułą wsparcia w tym zakresie powinno być zastosowanie podejścia systemowego. Podejście systemowe to podejście całościowe, stosowane

w przypadku wszystkich możliwych do ujęcia podmiotów, które pozwala na uniknięcie wybiórczej i punktowej interwencji, czyli mniej efektywnej. Ustalenie wspólnych celów, jednolitych zasad, ram funkcjonowania pozwala na działanie wszystkich elementów systemu w sposób skuteczny. W przypadku edukacji zawodowej podejście systemowe, które włącza wszystkich lub prawie wszystkich interesariuszy pozwala na stworzenie modelu obopólnych powiązań i oddziaływań, na siebie nawzajem i otoczenie społeczno-gospodarcze.

Wartość alokacji RPOWŚ w obszarze wsparcia szkolnictwa zawodowego (środki EFS), pozwala zaplanować realne działania o charakterze systemowym, a więc takie które swoim zasięgiem obejmą cały region, a jednocześnie wsparcie może osiągnąć wartość, która pozwoli na dokonanie realnej zmiany w kształceniu zawodowym poszczególnych placówek jak i całego regionu.

Odpowiedzią na możliwości, jakie w tym zakresie dają zaplanowane w ramach RPOWŚ środki EFS jest przygotowywany projekt kompleksowo traktujący kwestie podnoszenia kompetencji, umiejętności uczniów i nauczycieli szkół zawodowych, który kładzie nacisk głównie na:

- doskonalenie nauczycieli kształcenia zawodowego (kursy kwalifikacyjne, szkolenia doskonalące dla nauczycieli w zakresie tematyki związanej z nauczaniem zawodem, studia podyplomowe itp.);
- praktyki i staże nauczycieli kształcenia zawodowego w przedsiębiorstwach;
- praktyki i staże uczniów realizowane u pracodawców lub przedsiębiorców;
- dodatkowe zajęcia dla uczniów (zajęcia specjalistyczne, kursy nadające nowe kwalifikacje i umiejętności, kursy i szkolenia przygotowujące do egzaminów czeladniczych i mistrzowskich),
- modernizację kształcenia zawodowego (zadania związane z utworzeniem nowego kierunku kształcenia zawodowego, wyposażenie dydaktyczne potrzebne do zajęć z kształcenia zawodowego – możliwość pokrycia części kosztów infrastrukturalnych w ramach cross-finansingu);
- doradztwo edukacyjno-zawodowe (zadania związane z tworzeniem Szkolnych Punktów Informacji i Kariery, inne formy doradztwa zawodowego, także z wykorzystaniem technologii komunikacyjno-informacyjnych);
- współpracę ze szkołami wyższymi (studia podyplomowe dla nauczycieli, kursy przygotowujące do studiów dla uczniów, obozy naukowe i korzystanie z bazy i kadry akademickiej);
- utworzenie i rozwój ukierunkowanych branżowo Centrum Kształcenia Zawodowego i Ustawicznego (przedsięwzięcia związane z tworzeniem, funkcjonowaniem i zapewnieniem trwałości CKZiU – na podstawie diagnozy na potrzeby rynku pracy planuje się poszerzenie ukierunkowanego branżowo Centrum Kształcenia Zawodowego i Ustawicznego (lub podmiotu/zespołu realizującego zadania zbieżne z zadaniami CKZiU) jako wysokiej

jakości wyspecjalizowanego ośrodka kształcenia i szkolenia w branży/ branżach – kluczowej/yh dla rozwoju regionu oraz takiej/takich, której/których występują problemy z rekrutacją wykwalifikowanych pracowników. CKZiU/placówka będzie ściśle współpracować z pracodawcami i organizacjami pracodawców.

Regionalny Program Operacyjny Województwa Świętokrzyskiego definiuje również obszar wsparcia edukacji w zakresie kompetencji kluczowych uczniów i dedykuje mu środki finansowe w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego:

✓ Działanie 8.3.4 ***Rozwój szkolnictwa ponadpodstawowego w budowaniu kompetencji kluczowych .***

Typy projektów: Rozwój wysokiej jakości szkolnictwa ponadpodstawowego (w tym szkół/placówek specjalnych, z wyłączeniem szkół dla dorosłych i szkół policealnych) na rzecz budowania kompetencji kluczowych uczniów (w zakresie przedmiotów matematyczno - przyrodniczych, ICT, j. obcych oraz kreatywności, innowacyjności i pracy zespołowej), w tym postaw i umiejętności niezbędnych na rynku pracy m.in. poprzez:

- ✓ budowanie kompetencji kluczowych uczniów,
- ✓ kompetencji zawodowych nauczycieli oraz pracowników pedagogicznych,
- ✓ wyrównywanie szans edukacyjnych uczniów,
- ✓ rozwój współpracy szkół i placówek kształcenia ponadpodstawowego z ich otoczeniem społeczno – gospodarczym.

Wsparcie uzupełniające w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na rzecz rozwoju szkolnictwa zawodowego w regionie, stanowią środki Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego. Niemniej jednak, wsparcie inwestycyjne powinno mieć charakter wspierający i być realizowane wyłącznie w przypadkach je uzasadniających. Tryb konkursowy w ramach EFS dla RPOWŚ jest przygotowywany w oparciu o diagnozę i analizę potrzeb. Realizacja projektu przyczyni się do poprawy jakości nauczania i zdobywania kompetencji.

Wartość środków EFRR w ramach w Działaniu 7.4 nie pozwala zastosować rozwiązania analogicznego, jak przyjęte dla EFS dla Działania 9.5.1 Objęcie wsparciem inwestycyjnym wszystkich placówek kształcenia zawodowego nie byłoby realizowane z zachowaniem efektywności. W związku z czym koniecznym jest przeprowadzenie analizy potrzeb i identyfikacji najważniejszych obszarów wymagających wsparcia, a następnie wskazanie obszarów, podmiotów lub projektów strategicznych dla regionu w zakresie wsparcia Działania 7.4.

Budowa nowej infrastruktury może być wsparta **tylko w wyjątkowych i należycie uzasadnionych przypadkach**, w których adaptacja lub modernizacja istniejącej infrastruktury nie jest możliwa lub nieopłacalna.

Zastosowanie trybu wyboru (konkursowy/pozakonkursowy) warunkują zapisy ustawy o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych

w perspektywie finansowej 2014–2020 (Dz.U. 2016 poz. 217, tekst jednolity) zwanej dalej ustawą wdrożeniową oraz Wytycznych Ministra Infrastruktury i Rozwoju w zakresie trybów wyboru projektów na lata 2014-2020 (zwanymi dalej Wytycznymi) oraz samego RPOWŚ. Kompleksowy Plan Rozwoju Szkół i Placówek Oświatowych Powiatu Kieleckiego ma charakter kierunkowy operacyjny, w kontekście przytoczonych dokumentów, dla wyznaczenia najważniejszych priorytetów inwestycyjnych w obszarze wsparcia środkami EFRR zadań w dotyczących kształcenia zawodowego w powiecie.

Zgodnie z zapisami RPOWŚ tryb dwuetapowego konkursu zamkniętego zastosowany zostanie w zakresie wsparcia infrastruktury edukacyjnej szkolnictwa zawodowego o znaczeniu strategicznym dla regionu. Zatem głównym przedmiotem niniejszego dokumentu jest określenie najważniejszych priorytetów wydatkowania środków RPOWŚ w ramach Osi Priorytetowej 7.4 – Rozwój infrastruktury edukacyjnej. Wyznaczył on ramy dla identyfikowania inwestycji, które swoim charakterem i zakresem będą odpowiadały strategicznym wyzwaniom regionalnym, najważniejszym z punktu widzenia rozwoju systemu kształcenia zawodowego.

Przedmiotem projektu będzie wybudowanie **infrastruktury edukacyjnej na potrzeby Zespołu Szkół Ponadgimnazjalnych w Łopusznie** pełniącego funkcję oświatową. Działania mają zostać skupione na przygotowaniu nowoczesnej infrastruktury kształcenia zawodowego, adekwatnej do wyzwań lokalnego rynku pracy. Ponadto mają one charakter konsultacyjny, zakładają kompleksową współpracę z otoczeniem społeczno-gospodarczym zarówno w zakresie inwestycji, jak i merytorycznego charakteru działalności przyszłej placówki. Zostanie utworzone przez połączenie potencjału i zasobów istniejącej szkoły, co świadczy o kompleksowym, przemyślanym i kierunkowym działaniu. Co niezwykle istotne planuje się, iż **infrastruktura edukacyjna na potrzeby Zespołu Szkół Ponadgimnazjalnych w Łopusznie** będzie kształcić w formach szkolnych i ustawicznych oraz przeprowadzać egzaminy potwierdzające kwalifikacje w zawodzie. Ukierunkowanie edukacji również na osoby dorosłe w obecnej sytuacji demograficznej i rynkowej ma ogromne znaczenie dla regionalnej gospodarki. Ponadto położenie nacisku na kształcenie praktyczne zawodu, które dodatkowo koresponduje ze specjalizacjami regionalnymi również świadczy o dojrzałości koncepcji. Ponadto zakłada się elastyczność i rotację podstawowej oferty zawodów oraz zawodowych kursów kwalifikacyjnych oraz bieżącą ofertę krótkich form kursów umiejętności zawodowych dla dorosłych, które będą odpowiadały zmianom demograficznym i gospodarczym, a także potrzebom przedsiębiorców i potencjalnych pracodawców. Zastosowane założenia projektowe w pełni konsumują wyzwania i wymagania, jakie przed szkolnictwem zawodowym stawiają dokumenty szczebla unijnego, krajowego i regionalnego. Co istotne projekt ten kompleksowo traktuje problem nauczania zawodowego Powiatu Kieleckiego. Wybór podmiotów i zaprojektowanie spójnych rozwiązań pozwoli wzmocnić pozycję konkurencyjną tworzonej infrastruktury edukacyjnej na potrzeby Zespołu Szkół Ponadgimnazjalnych w Łopusznie

zapewniając mu wysoką specjalizację. Takie elementy powinny zostać również zastosowane w skali całego regionu.

Zadanie to jest znacznie trudniejsze, z jednej strony ze względu na wielość jednostek kształcenia zawodowego, ich różny stopień rozwoju, różnorodność potrzeb, stopień korespondencji z inteligentnymi specjalizacjami regionu, etc., z drugiej zaś na ograniczone środki finansowe RPOWŚ.

Mając na względzie dostępną alokację, konieczność koncentracji wsparcia i jego skorelowania z zadaniami realizowanymi w ramach EFS, dokument określił docelowe kierunki inwestowania środków, tak aby w pełni odpowiadały celom RPOWŚ przyczyniając się jednocześnie do realizacji wyzwań rozwojowych szkolnictwa zawodowego w regionie.

Zgodnie z zapisami Szczegółowego Opisu Osi Priorytetowych Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020 w części dotyczącej Działania 7.4 „Rozwój infrastruktury edukacyjnej i szkoleniowej” w ramach niniejszego konkursu **dla projektów realizowanych w zakresie infrastruktury edukacyjnej i szkoleniowej z wyłączeniem szkół wyższych** wsparciem objęte będą projekty dotyczące:

- budowy (w uzasadnionych przypadkach), rozbudowy i modernizacji istniejącej infrastruktury szkolnej w tym infrastruktury sportowej służącej wzmocnieniu sprawności fizycznej uczniów,
- o ile służą zajęciom dydaktycznym. Inwestycje muszą wynikać z kompleksowych planów rozwoju szkół,
- wyposażenia lub doposażenia w nowoczesny sprzęt i materiały dydaktyczne pracowni szczególnie matematycznych i przyrodniczych w szkołach podstawowych, gimnazjalnych i ponadgimnazjalnych, o ile służą zajęciom dydaktycznym, muszą wynikać z kompleksowych planów rozwoju szkół, kompleksowych planów rozwoju szkolnictwa zawodowego w województwie, lub innych dokumentów strategicznych,
- komplementarnych i zintegrowanych inwestycji w infrastrukturę służącą do szkoleń zawodowych i uczenia się przez całe życie, z uwzględnieniem infrastruktury ośrodków i centrów egzaminacyjnych,

Dodatkowo na realizację celów możliwe będzie pozyskanie grantów z innych źródeł np.:

Program Równać Szanse, www.rownacszanse.pl

Fundacja Kronenberga www.kronenberg.org.pl

Fundusz Inicjatyw Obywatelskich, www.pozYTEK.gov.pl

Fundacja Orange www.fundacja.orange.pl

Program Działaj Lokalnie www.dzialajlokalnie.pl

Program Razem Możemy Więcej www.efrwp.pl

PODSUMOWANIE

Kompleksowy Plan Rozwoju Szkół i Placówek Oświatowych Powiatu Kieleckiego na lata 2016-2020 rozumiany jako proces ciągłego przygotowywania i podejmowania decyzji dotyczących przyszłego rozwoju określonej jednostki terytorialnej i koordynacji działań na rzecz sprawnej realizacji przyjętych ustaleń, wymaga spójnego, partnerskiego podejścia, ciągłego współdziałania i zaangażowania wszystkich uczestników tego procesu – przedstawicieli różnych środowisk lokalnych, zorientowanych na osiąganie zamierzonych celów rozwojowych placówek.

Partnerami społecznymi, współdziałającymi w procesie tworzenia i realizacji mogą być: władze samorządowe (rady zarządu, urzędu, powiatu); wszystkie gminy powiatu; organizacje społeczne, polityczne, zawodowe; środowiska edukacji i kultury; przedsiębiorstwa i organizacje gospodarcze; instytucje “okołobiznesowe” – stowarzyszenia i izby gospodarcze, agencje, fundacje itp.

Oświata Powiatu Kieleckiego do roku 2020 powinna charakteryzować się pełną otwartością, uwzględniać tradycje, dorobek oraz potrzeby i oczekiwania społeczne, być ukierunkowaną na rzetelny i wszechstronny rozwój wszystkich obywateli, którzy, w oparciu o nowoczesne zaplecze dydaktyczne i dobrze przygotowaną kadrę, powinni mieć możliwość uczenia się przez całe życie. Lokalny system oświaty powinien zapewniać wysoką jakość kształcenia, wspierać twórczość i kreatywność, rozwijać innowacyjność i przedsiębiorczość, po to, aby przygotować obywateli do życia w nowoczesnej Polsce i zjednoczonej Europie

Powiat Kielecki w oparciu o istniejący potencjał poszukuje kluczowych kompetencji, które będą wyróżniać go, także w wymiarze zawodowym

Przygotowując Kompleksowy Plan Rozwoju Szkół i Placówek Oświatowych Powiatu Kieleckiego na lata 2016-2020 należy przyjąć model strategii mini-maxi. Charakteryzuje się on tym, że słabe strony przeważają jakościowo nad mocnymi, jednak sprzyjający jest układ czynników zewnętrznych. Strategia działania w takich warunkach powinna polegać na wykorzystaniu rysujących się szans przy jednoczesnym zmniejszaniu lub poprawianiu niedociągnięć wewnętrznych.

Strategia Rozwoju Województwa Świętokrzyskiego wskazuje, iż szkolnictwo zawodowe oraz jego dopasowanie do potrzeb regionalnego rynku pracy, jest niezbędnym elementem budowania rozwoju gospodarczego poprzez stałą poprawę jakości rozwoju kapitału ludzkiego. W świetle zapisów celu operacyjnego powinno nastąpić powiązanie szkolnictwa zawodowego z sektorem przedsiębiorstw oraz strefami aktywności gospodarczej, w celu ciągłego dostosowywania profili kształcenia do potrzeb kadrowych rynku pracy.

Oferta dotycząca kształcenia dorosłych umożliwi osobom dorosłym nabywanie nowych umiejętności potrzebnych na rynku pracy w formie kursów, a tym samym zwiększy ich mobilność i szanse na powodzenie przy poszukiwaniu zatrudnienia.

W analizowanym przypadku, plan powinien w sposób maksymalny wykorzystać szanse, jakie daje możliwość pozyskania środków finansowych z funduszy unijnych, aby poprawić jakość bazy dydaktycznej, zarówno poziomu wykształcenia nauczycieli, jak i nowoczesność wyposażenia. Aby zniwelować wpływ negatywnego wizerunku szkolnictwa zawodowego, a także osób z wykształceniem zasadniczym zawodowym, należy wykorzystać możliwości współpracy z biznesem (także w zakresie wzajemnej promocji) oraz wkomponować swoje działania w działania rządowe, mające na celu zmianę wizerunku szkolnictwa zawodowego.

Analiza kluczowych czynników sukcesu pozwoliła wyodrębnić główne obszary, które zostały przeanalizowane pod kątem mocnych i słabych stron. Wśród tych obszarów znalazły się jakość kształcenia zawodowego, zaplecze dydaktyczne szkół oraz współpraca z otoczeniem biznesowym. Analiza wykazała zdecydowaną przewagę słabych stron, wśród mocnych wskazać można jedynie ścisłą współpracę z przedsiębiorstwami na szczeblu lokalnym.

Dostrzegając problemy szkolnictwa zawodowego w powiecie kieleckim, przejawiające się między innymi spadkiem naboru, brakiem konkurencyjności, niedostosowaniem oferty edukacyjnej do potrzeb rynku pracy, rozpoczęto analizę potrzeb, a w konsekwencji przy współudziale wszystkich szkół kształcących zawodowo w powiecie opracowano program rozwoju szkolnictwa zawodowego. Diagnoza potrzeb w szkołach i placówkach oświatowych w powiecie kieleckim wykazała, że pracownie teoretycznego i praktycznego kształcenia zawodowego są wyposażone bardzo często w przestarzałe środki dydaktyczne, które nie odpowiadają standardom rynku pracy. Po przeanalizowaniu danych statystycznych z WUP i PUP okazało się, że szkoły zawodowe kształcą w kierunkach nadwyżkowych, które mimo to cieszą się zainteresowaniem młodzieży. Zamknięcie kierunków nadwyżkowych wiązałoby się z realnym zagrożeniem, że absolwenci gimnazjum wybiorą szkoły spoza Powiatu Kieleckiego. Praktyka akcji naborowej wykazała, że do technikum i zasadniczej szkoły zawodowej przyjmuje się wszystkich chętnych bez względu na progi rekrutacyjne. Najczęściej są to uczniowie, którzy kończą gimnazjum z ocenami dostatecznymi i dopuszczającymi na świadectwie i bardzo słabo zdali egzamin gimnazjalny. Lepszy uczniowie wybierają licea ogólnokształcące, w których najważniejsze jest zdanie matury i krótki trzyletni okres kształcenia. Do liceów ogólnokształcących trafiają także często uczniowie, którzy nie mają wyraźnie sprecyzowanej ścieżki kształcenia i kariery zawodowej. Oferta szkół kształcących zawodowo nadal jest negatywnie oceniana przez uczniów i rodziców, co wynika z niewłaściwie prowadzonej polityki państwa, która uległa zmianie dopiero w ostatnich latach. Obecnie jednym z najważniejszych priorytetów MEN jest nacisk na kształcenie zawodowe poprzez reformę tego szkolnictwa i konsekwentną kampanię w środkach masowego przekazu, która ma wpłynąć na wzrost świadomości społecznej i zachęcić do wyboru szkół dających zawód i wyposażających absolwentów w umiejętności pożądaną na rynku pracy.

Spis tabel

Tabela nr 1	Liczba orzeczeń wydanych przez poradnie w roku szkolnym 2015/2016.	12
Tabela nr 2	Zasięg działania oraz punkty konsultacyjne poradni psychologiczno - pedagogicznej Powiatu Kieleckiego.	13
Tabela nr 3	Nowe kierunki kształcenia w szkołach	14
Tabela nr 4	Liczba uczniów w publicznych szkołach ponadgimnazjalnych Powiatu Kieleckiego(z uwzględnieniem osób dorosłych) w latach 2014-2016.	14
Tabela nr 5	Liczba uczniów w szkołach ponadgimnazjalnych Powiatu Kieleckiego w latach 2010-2016 zestawienie porównawcze.	15
Tabela nr 6	Ilość uczniów w szkołach ponadgimnazjalnych Powiatu Kieleckiego w roku szkolnym 2015/2016.	16
Tabela nr 7	Liczba nauczycieli posiadająca uprawnienia egzaminatora.	20
Tabela nr 8	Liczba nauczycieli w szkołach ponadgimnazjalnych i placówkach oświatowo- wychowawczych wg awansu zawodowego SIO-30.09.2015.	21
Tabela nr 9	Liczba nauczycieli w szkołach ponadgimnazjalnych i placówkach oświatowo- wychowawczych wg awansu zawodowego SIO -10.09.2016.	21
Tabela nr 10	Uzyskane stopnie awansu zawodowego nauczycieli w roku szkolnym 2015/2016.	22
Tabela nr 11	Wykorzystanie środków na doskonalenie zawodowe nauczycieli w 2015 r.	23
Tabela nr 12	Wynik egzaminu maturalnego w sesji majowej 2015/2016 w powiatowych szkołach ponadgimnazjalnych.	25
Tabela nr 13	Wynik egzaminu maturalnego w szkołach ponadgimnazjalnych Powiatu Kieleckiego w roku szkolnym 2015/2016 według typów szkół po uwzględnieniu egzaminu poprawkowego w miesiącu sierpniu 2016 r.	25
Tabela nr 14	Zdawalność z przedmiotów wiodących w poszczególnych szkołach ponadgimnazjalnych Powiatu Kieleckiego w porównaniu z województwem i krajem.	27
Tabela nr 15	Wyniki pisemnych egzaminów z poszczególnych przedmiotów z podziałem na licea i technika.	28
Tabela nr 16	Subwencja w szkołach w 2015 i 2016 r.	32
Tabela nr 17	Wybrane kategorie osób bezrobotnych na koniec 2014 i 2015 r.	37
Tabela nr 18	Bezrobotni będący w szczególnej sytuacji na rynku pracy.	38
Tabela nr 19	Zgłoszone w 2015 r. wolne stanowiska pracy wg zawodów.	39
Tabela nr 20	Grupy zawodów, w których liczba bezrobotnych była największa w 2015 r.	39
Tabela nr 21	Grupy zawodów, w których liczba bezrobotnych była najmniejsza w 2015 r.	40
Tabela nr 22	Grupy zawodów, w których napływ bezrobotnych był największy w 2015 r.	40
Tabela nr 23	Grupy zawodów, w których napływ bezrobotnych był najmniejszy w 2015 r.	41
Tabela nr 24	Grupy zawodów, dla których wskaźnik długotrwałego bezrobocia był najwyższy w 2015 r.	41
Tabela nr 25	Grupy zawodów, dla których wskaźnik płynności bezrobotnych był najwyższy w 2015 r.	42

Tabela nr 26	Grupy zawodów, dla których wskaźnik płynności bezrobotnych był najniższy w 2015 r.	42
Tabela nr 27	Wskaźnik niedopasowania struktury oferty pracy w 2015 r.	43
Tabela nr 28	Ranking elementarnych grup zawodów deficytowych w 2015 r. w powiecie kieleckim.	44
Tabela nr 29	Ranking elementarnych grup zawodów zrównoważonych w 2015 r. w powiecie kieleckim.	45
Tabela nr 30	Ranking elementarnych grup zawodów nadwyżkowych w 2015 r. w powiecie kieleckim.	45
Tabela nr 31	Umiejętności i uprawnienia według wielkich grup zawodów w 2015 r.	47
Tabela nr 32	Bezrobotni bez zawodu w 2015 r. w powiecie kieleckim.	47
Tabela nr 33	Liczba absolwentów oraz bezrobotnych absolwentów według ostatnio ukończonej szkoły w 2015 r.	49
Tabela nr 34	Liczba absolwentów oraz bezrobotnych absolwentów według ostatnio ukończonej szkoły w 2015 r.	49

Spis wykresów

Wykres nr 1	Prognoza demograficzna dla Powiatu Kieleckiego.	6
Wykres nr 2	Nauczyciele według awansu zawodowego.	20
Wykres nr 3	Porównanie wyników egzaminu dojrzałości w szkołach poszczególnych typów.	26
Wykres nr 4	Zdawalność egzaminu maturalnego w roku szkolnym 2014/2015 w szkołach powiatowych.	26
Wykres nr 5	Liczba osób bezrobotnych w powiecie kieleckim w latach 2013-2015.	36
Wykres nr 6	Stopa bezrobocia na koniec grudnia 2014 i 2015 r.	36